

presbiter eo modo quo pronunciare poterat dicit patris et ex modo loquendi et concipiendi hoc dedit alius intelligere licet corrupte pronulerit. velle plebee obligate dicere pater noster vel aue maria satis corrupte profertur et peregrini in gallia orationes corruptas non obstante ex modo constat alius quid dicere voluerit. Et dicit infero correlarium q curatus et episcopus debet sollicite admodum presbiteros vt distincte proferat formam verborum et habentes filios debent super hoc esse in vigilantes et presbiteri vt satisfaciunt propriis conscientis coram deo. Sexto arguitur: ponatur aliquis moxiatum primo in instanti terminante plantationem verborum arguitur sic: tunc talis est baptisatus et tamen nunq̄ suscepit sacramentum quod patet quia aqua non est sacramentum nisi p̄ illud in stans solum fm̄ aliquos. saltem illud est pbabile q̄ sit baptisatus arguitur sic: si duo successiue mereantur per vnam horam et vnus primo moxiatum in instanti terminante horam et alter viuat in illo et non mereatur tales eque merentur quod p̄ q̄ habebunt equales beatitudines suppono cetera esse paria. si dicas q̄ ille qui est in illo instanti plus beatitudinis habebit q̄ alter signetur et non potes dare: ergo per simile fit ideo sic se habent q̄ vnus manet in illo instanti et alter moxiatum equaliter se habent ad baptismum. Confirmatur in casu extreme necessitatis licet carthusiensis comedere carnes contra votū suum etiam papa dispensat contra votum continentie cum filio vel filia regis pro rationabili causa et patebit inferi distinctionib⁹. xxxvij. et. xxxvij. et tamen illa sunt de iure diuino eodem modo de ieiunio: ergo vbi difficit aqua vt i plerisq̄ partibus affricae et in arabia deserta et ozis egipti a nilo remotis et habetur vinum et nullus alius liquor licet baptisare saltem papa dispensante i vino ergo non sola aqua est materia. Ad sextum respondetur. et non oīno improbabiliter q̄ talis non est baptisatus cum non sit i instanti terminante verba: potes etiam dicere et melius talis est baptisatus. sufficit existētia pueri in tempore terminato ad illud instans. simile frequenter habes de fonte q̄ cōt̄ albescit per vnam horam et non sit in instanti terminante illam horam et de platone in illo instanti existente melior analogia est de duobus cōtinuo merentibus per vnam horam vniformiter quozū alter primo non est in instanti terminante illā horā et alter est qui ceteris ante illam horam paribus et post equelem gloriā et gratiā habebunt. Sed contra hoc arguitur: captatur vltima sillaba sc̄z trī illa profertur successiue fm̄ intentionem: ergo ante quālibet partem fm̄ intentionē vltime sillabe vel littere dabantur pars ante sicut ante quālibet partē calozis fuit prius calor: ergo in aliquo instanti ante primum non esse verborum fuit forma sufficiens: q̄ ille erat baptisatus. Et dicit dicit non erat sufficiens: contra hoc arguo. pferant duo illas formas et ambo venientes ad vltimam litteram fontes et plato desinat fontes ante platone q̄ mille simam

Sexto contra dicta arguitur

Confirmatio.

Respondetur ad sextum.

partem hore gratia exempli tunc illa forma prolata a fonte sufficit et tātum plato protulit: ergo prolata a platone sufficit. Et dicit dicit non est simile: q̄ vnus quieuit a prolotione verborum alter vero non et dicitens vltur forma alter vero non. Et dicit si vnus proferret vltimam litteram per vnam horam ad imaginationē nō ante instans terminatiū baptisaret et sic per suū longum proferre iuuens maneret non baptisatus. Et dicit dicit et bene q̄ profertur aliquid quod circumstantes possūt intelligere tunc ille est baptisatus vel imediate post vltimum instans non esse vltime sillabe huius dictionis sancti iste est baptisatus et hoc si sit intelligentia terminū si quis celeriter pronūciat stat aliquid esse baptisatum nec per primum instans esse nec vltimum instans nō esse p̄ de tempore terminato ad primum instans non esse verborum et sic non sit in illo primo instanti est vere baptisatus et talis dicit cum caractere et habuit in vita sed non dabatur vnum instans quo habuit caracterem i vita sed tempus et sic ille caracter incipit esse in re: natura nec per primum instans esse nec per vltimum instans nō esse vt si angelus crearetur imediate ante hoc instans. Contra ponamus aliquos bene doctos sc̄ientes quid homo vult dicere ante q̄ proferat tunc per te illa forma sufficeret ante q̄ esset quod diceret nemo sed consequentia est nulla rediit forma sufficiens. Ad confirmationem dicitur q̄ papa non potest dispensare id est renouare nec dispensare id est respondere interpretari contra expressam sententiam christi ali ad contra qua tunc de iure diuino non ambigua et illa seruauit. Quia sunt vt iacent quē ad modū est materia baptismi nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sacro potest tamen potest interpretari q̄ votū quod a principio erat spontaneum in aliquo casu nō obliget uentē et ipsum de obligare a voto: sic potest doceri quicq̄ interpretari q̄ aliqua constitutio regule i casu non obliget. Distinctionis tertie questio vnica. Cetero circa tertiam distinctionem an institutio baptismi euacuet circuncisionem hec questio vnus supponit et aliud querit supponit enim baptismum esse institutum et circuncisionem esse exhaustam pcepta moxalia vt sunt pcepta decalogi in omni lege manent: et ratio: quia fundantur in equitate rationis naturalis licet esset aliquid ceremoniale i obseruatione sabbati quo ad diem q̄ est variatū. iudicialia vero fuerunt ad deicendas causas et lites inter homines et quia nō omnibus eadē expedit nec eadem eis dē omni tempore iudicialia mutata sunt saltem robur non habent in q̄tum huiusmodi ceremonialia que significabant aliqua futura mutata sunt. congruēte sunt cessationis legalitū erant obscura quantū ad sermone q̄ representabat futura hebre. x. vmbriam habens lex futuroꝝ bonoz. velata facie loq̄bat moyses ad populū imperfectam gratiā conferbant respectuoz que sunt in lege gr̄e hebre. vij. nichil ad perfectū adducit lex fuerunt ad obseruantia onē

Rotandū

rosa actū. xv. dicit petrus quid temptatis imponere iugum super ceruicem discipulozū quod nec nos nec patres nostri potare ponim⁹. tempus gratie huius contrariatur. est tempus veritatis clare exhibite iohannis primo. veritas per iesū christū facta est fm̄ illud sedulij li. v. iam referenda docens q̄ lex velamie moysi tecta vni christi nobis veniente patefecit. est tempus plenitudinis contra imperfectā efficaciam galath. iij. vbi venit plenitudo tēporis contra onerosam obseruantiam legis moisaice est tempus mansuetudinē Mathei. xi. Quis meum leue et iugū meū suauē et sedulij li. primo. mirabilem diuinorū cū onus leuē est cuius iura ferre suauē est trāslatio sacerdotio necesse est vt legi trāslatio fiat sed in aduentu xpi trāslatū est sacerdotium veteris legis quod fuit fm̄ ordinationē aaron in sacerdotiū xpi q̄ est fm̄ ordinē melchisedech: ergo in aduentu christi facta est trāslatio legis sed lex potissime consistit in sacramentis: igitur dicit superius in q̄tū huiusmodi. carnes porcine erāt vete in lege moisaica et adhuc douglasse eas horrentes comedere abstinet sine peccato. Et ad istud est congruentia in passione christi terre motus factus est per vniuersam terram sol passus est eclipsim. monimēta apperta sunt velō templi sc̄illū q̄ coquebat sc̄a sanctorū et sic omnia secreta latētia fuerunt reuerata ad denotandū q̄ templū illud manente non erat amplius necessarium sed omnia in xpo erant cōpleta. xps māsit pro aliqua parte paschalis in februario et per totum diem sabbati et sigillabant ieiū in monimēti in sabbato. xps resurrexit in dominicā sc̄ pascha et sabbatum māserunt in februario et sic de aliis legalibus. baptismū esse institutum ex auctoritate verbum est sed de prescisa institutione dubium est et pro illo ponitur pro positiones. Prima est. non instituebatur quādo iohannes baptista baptisabat. probatur. iohannes in nomine venturi baptisabat vt cōmunit dicit que non est forma baptismi fm̄ alios nullam formā seruabat. Et dicit. ppositio. baptismū nō instituebatur q̄ illud iohannis. iij. quando nicodemus de nocte venit ad xpm. probatur: q̄ non videtur q̄ tā necessarium sacramentum imponeretur i secreto respectu etiā persone que non debuit esse preo illius. Tertia propositio. institutio non differrebat vtsq̄ ad resurrectionē. mathei vltimo. Euntes baptisate eos. zc. nā discipuli xpi ante passionem baptisabat. io. iij. ergo verosimile est sic baptismum fuisse institutum et q̄ veram formā seruabant. Quarta est. non tamen debemus esse magis dubit de baptismi institutione esto q̄ nō legatur punctualiter vbi instituebatur q̄ si sciremus determinate locum vbi erat p̄missa institutio quemadmodum scimus q̄ anima xpi descendit ad inferos licet dubitemus an per lineam rectam vel arcualem in instanti vel tempore. Et dicit dicit actum primo dicit beatus lucas q̄ iohannes quidē baptisauit aqua vos autē baptisabimini spiritu sancto non post multos dies hoc et illud erat post christi resur

Prima propositio.

Secunda propositio.

Tertia propositio.

Quarta propositio.

rectionem: ergo apostoli adhuc non erant baptisati et per consequens non est verosimile q̄ baptismus institutus erat ante passionem. Et respondet magister petrus comestor et doctores q̄ illud intelligitur de generibus linguarum et non de baptismo ianua sacramentozum. accedebat ad babilinā flaminis. Et dicit supposito circa titulum questionis due sunt opinionēs extreme vna est ipsi beati bieronimi tenentis q̄ legalia cessantur in morte christi et dicit q̄ sic exposuerunt illud capitulum ad gala cessatione legalium. bieronimi in secunda parte epistolaz ab epistola cetera vtsq̄ ad centesimam. xiiij. in cluſiue est altercatio inter eum et beati augustinum ita q̄ beatus bieronim⁹ vult dicere nec petrus peccauit nec paulus sed vterq̄ eorum vlt⁹ est quādā pia silitatione ad lucrificandos iudeos quoz petrus erat apostol⁹ et gentiles quoz paulus doctor: erat et h̄ beatus bieronimus in eo loco dicit se magis sillas grecorum q̄ suam tepere nō obstante relicta auctoritate viroz illustrū in medium prodit contra beatum aug. volens illud seruare bugo tñ alexander et doctores passim i hoc beati bieronimi reliquit. alit tamen in. iij. in materia de scandalo et principio. iij. vtramq̄ positionem tueri fatagit pond⁹ positiois bieronimi in hoc stare videtur q̄ legalia erāt mortua post passionem et mox post ap̄li tamen pia simulatione vti sunt eis illo tempore patz de petro ad galathas. ij. et de paulo qui circuncidit thimotheum et in seipso seruauit votum nagareoz actus xpi et exponit illud ad galathas. ij. sic petrus non recte ambulabat ad veritatem euāgelij et nō vtsq̄ quaz recte sicut petro pauli qua petit stimulum a se moueri stulta fuit et non vtsq̄ quaz discreta petrus seruando legalia non considerauit omnes circumstantias quas erat vtile cōsiderare poterat enim considerare de facili q̄ vtile erat dicere gentilibus q̄ ipse obseruabat legalia spem in eis non ponens cum hoc non fecit non vtsq̄ quaz recte ambulabat ad veritatem euāgelij non tamen peccauit q̄ non tenebatur hoc dicere sed bonum et vtile fuisset si ipse hoc dixisset. reprehensibilis erat et dignus reprehendi q̄ non adhibuit tantam diligentiam quā tam paulus voluit adhiberi: vlti dicit: petrus erat reprehendendus non q̄ omisit aliqd̄ dicere vel face re ad quod tenebatur sed q̄ omisit dicere aliquid quod multum expediebat. potes dare analogiam i actibus humanis alius. dicit alit. cū aug. dicit per trum peccasse vna ratione bieronim⁹ hoc negat alia ratione sic non est inter eos contrarietas non inficite elaborabat tueri partes bieronianas tamen melius seruauit beatus augustinus formā littere ad galathas. ij. p̄p̄ta rōnabil⁹ dicit illi i quo dubitat de contrarietate inter sanctos doctores nō debet mouere. cath. aug. vult dicere petrum deliquisse in illo facto quod alter negat. contradictoria nō possunt verificari per varias causas plusq̄ per eadē et sic in hoc dilute dicit alit nisi detur et commentum amicabile et perigrinum et cōcedo q̄ cōtradi-

Op. bieronimi de legalium.

erunt et q beatus aug. in hoc rationabilis loquitur... Modus autem de celebratione le galium.

rum in lege scandalisabat gentes ita q barnabas... te passionem christi erat necessaria. Baptismus su-

ntinebatur vt hoies affuescerent ad baptismum ante... quod tunc tantum gratie dedit virtute operis ope

rati sicut baptismus cum in virosq; erit passio chris... cetera arguit

Cetera arguit

Responsio ad primum

conu

conu

negan tempore legis nature fuisse sacramenta et illud est argumentum pro eis. Item successu magis tempore sacramenta legis nature sunt extinguita. secus esset de sacramentis noue legis que nec ita diu durarunt. **¶** Secunda propositio est. non est inopinabile qd ipsi vel eorum antecessores habuerunt sacramenta legis nature nec hec proxi aduersatur cu in ea ponitur opinabile et in alia apparens. vtriusq opinabile est apparens. probatur: quia ante dictu est qd deus non reliquit gen? huiusmodi alioquo tpe sine rem: edio cōtra originale. et sacramenta legis nature māsērūt apud alios a p̄p̄o israelitico: q̄ q̄i homines erant pauci i mūdo habuerūt illa sacramenta et seniores verisimile est annuiciauerūt iuniorib? **¶** Tertia propositio. si sint aliqui tales in insulis pura iudei in aliquibus insulis et gentes in aliis ad quos fama baptismi non peruenit tales vt apparet circumcidentes adhuc sunt saluari si sint iudei et eodem modo gentes seruantes sacramenta legis nature. probatio. circumcisio interdum erat eis necessaria et non cōstat eis qd est reuocata ergo. Et si dicitur cas paruulus iudei circumcisus rome discedēs dānatur: ergo paruulus iudei in insulis quia ex ratione paruulorum idem est nec peruenit ad eos. dicitur qd p̄na nulla est. si dicitur error cherinthi et hebeonit: tunc iugalia legalia currere cū euāgelio hoc non concludit nisi post sufficientem prouulgationē in eodem loco. hierosolimis iam erat lex p̄mo sufficienter prouulgata et tamen legalia non erant adhuc mōstrata in locis sic aratis. **¶** Quarta propositio. omnes paruuli in insulis nullum sacramentū habentes contra originale dānantur. patet: ita est de nostris ergo a fortiori de eorum paruulis. **¶** Quinta propositio. si sint aliqui adulti ad quos fama euāgelii non peruenit nec habent aliquid sacramentū contra originale si faciant quod in eis est deus eos illuminabit et baptisabit eos baptismō flammis et idem est iudicium de istis sicut de philosophis athentensibus quorum aliqui bene vixerunt scdm qd ratio eis suggererat et hū saluabatur. Et si dicas marci vltimo. qui vero non creditur condemnabitur. illi non habent fidem infusam ergo dānantur. eodem modo videtur inconueniēs dicere legalia adhuc currere. Ad p̄mū facile est responderē deus talibus semib? fidem infundit dū modo faciunt quod in eis est et in paruulis eorum infunditur fides per applicationem sacramentorū. Ad aliud dicerēt qd hoc est inconueniens dicere qd legalia currāt i loco in quo fides est. puulgata vtrū dictum est. **¶** Contra p̄nam propositiōē ar per illud ap̄t ad roma. x. allegans illud. In omnem terrā erunt sonus ecclī. **¶** Ad hoc rōndetur qd ibi terrā dīstrībutur pro generibus singulorū et non pro singulis generū esto qd terra non sit genus vlc quidditane et essentialiter ad inferiora sufficit qd sit totū in mō ad et? p̄tes: quia sic doctores capiūt. sic magister petrus comestor in hystoria scolastica dicit. multe siles auctozitates sic saluant. vt eia p̄mo ca. ad et p̄uerent omnes gentes. **¶** Secūdo pōt

dici qd intelligitur auctozitas de totali terra habitabit li nō loquendo de insulis et forte pauci tunc erāt in insulis. cum hoc dicto satis concordat de lira p̄salmo. xvij. et ad romanos decimo: Hierusalem esse in medio climatum qd est in quarto climate. et vniū te petro sanctus fauiniūsus condidit ecclesiā in honore sancti petri fenouis qd est in vltimo climate et mathet. xvij. dicit qd quattuor condidit basilicas vniā in honore beate virginis. secūda in honore beati stephani. tertiā iohis baptiste. quartam sancti petri viui ecclesia qd nūc est sancti bñedicti parisiū in vniuersitate fundabatur i honore sacte trinitat? an no. xij. post passionē vti in et? fronte in petra notatū manet. tertio pōt dici qd p̄positio assumpta est vera vniuersalitate theologica. hoc ē hz multas singula res veras et paucas falsas qd est propositio in parte vera et in parte falsa scdm aristotelē p̄mo p̄top. multo plures singulares habēs veras q̄ falsas ad dere opozet. et hoc sufficit ad veritatem vniuersalis loquendo in consueto modo loquendi. de cōse. d. ij. reuera vbi b? qd omēs illi qui manducauerunt māna i deserto mortui sūt et tū iohue et caleph non mortui sunt. d. lxxviii. scimūsi quarti. **¶** Quarto dicitur cum glosa ordinaria qd melius exponit qd peritū ponitur pro futuro qd non est impletus illud verbum ap̄t tunc per quilibet partē terre / et illud p̄z: qd p̄sal. dixit hanc auctozitatē diu ante ap̄m et exponit de ap̄s: q̄ intellexit p̄salmita pro tēpore futuro: qd prophete videtur futurū sicut p̄fēs vti sunt peritō: et hoc satis tonat cū illo bñ. luce actuum. j. Et eritis michi testes in hierl'm et in cō iudea z samaria et vtrū ad vltimū terre per vos et successores vestros. qz beatus augustinus. dicit quosdā barbaros ad eos in africa deuenisse q̄ nullam legem audiuerunt non nego qn est maior apparentia in oppo? et pietas fidei fauere videtur: de scēdo in oppositum qd ab oli suscepit fidem que ex culpa parentū extincta est et illud apparet vltio qd apostolus paulus tantaz plagā terre pagrauit et multi erant apostoli et discipuli z alios docuerunt. beat? thomas p̄bos perlas. hircanos / bragmanos / et ethiopes vīstauit. beat? andreas sithiam z achaiā. et ita alii varias plagas terre perlustrarunt si p̄decessores insulaz resiterunt legi dei de baptisimo nimirū qd eorum paruuli discedēs in originali dānant sicut causa peccati originalis in paruulis fuit per alium ita remediū est per alium: si quis xp̄ian? noluerit baptisare suum paruulum manebit peccati originalis reus si adulti bene viuant et faciunt qd in eis est: deus eos illuminat in necessariis ad salutem vtrū matheus indiam vīstauit et vt apparet verbum xp̄i in tapobana callicuna et in insulis inter tropicum capricorni et circulum antarcticum deuenit. de aurea chrisonesor aliis cōtinentibus terre habitabilis non cadit dubitatio. **¶** Secundo arguitur mathei quino. Non veni soluere legem sed eas adimplere. et genesios. xvij. Circūcisio data est abrahe in sedus sempiternum. **¶** Rōndet qd moralia legis moisaice nō soluunt sed manent. iudicialia

et cērimonialia mutata sunt in melius et sic dicunt manere in equalenti vbi magis valenti. votum emittens peregrinationis si commurat in votum religionis non dicitur fractor voti quia in melius mutat. sic vobis daretur ecclē duo denarios vās scutum non seruat votum in forma sufficit in valore. glosa interlinearis exponit in sedus eternum quod dicit ad vitam eternam etiāz promittebatur abrahe et semini eius terra chananaam in federe sempiterno / patet eodem capite genesios et tamē nunc non habent. si ad litteram respiciat iudei non sufficit dicere hīsmāelite nunc partes istas possidet cum in isaac promittebatur semen et hereditas. Eodem modo circumcisio datur in sedus sempiternum in meliori quia maiorem grām confert baptisimus qd circumcisio et peccatū originale auferit sicut circumcisio / vnde quia populus israeliticus erat p̄clius ad idolatraz z dure cervicis placuit deo pro illo tempore eis imponere multa que postea in lege gratie in filiū incarnatione variare intendebat. **¶** Distinctionis quarte questio p̄ma. **¶** Circa quartam distinctionem queritur an virtutes infunduntur in baptismo. Circa p̄positam questionem varie doctores inter se opinantur. Sed pro solutione pono conclusionē. **¶** Prima est / licet naturaliter nullus potest probare in nobis esse aliquas virtutes insulas debemus tamen firmiter aliquas credere nobis infundit. Hec questio quod ad p̄torem partem probatur quia nec per experientia. quia non experimur in nobis habitus quos cūq; nec per rationem quia h̄ maxime est et a posteriori per actus. sed hoc non possumus probare si vnus paruulus baptisatus? cui fides infunditur nutritur inter infideles nunq̄ audiens loqui de hac deus est trinus et vnus nunq̄ credit illi. Secūda pars probatur qz auctozitates sanctorum hoc vīcūt ad hebre. xj. sine fide impossibile est placere deo z paruuli nō habent fidem acquisitam: ergo oqz illa auctozitas intelligatur de fide infusa. **¶** Libertas ponitur qualitas a deo infusa p̄muniter contra magistrū. xvij. d. p̄. z sic de istis duabus / illud ē patet ex. de baptismo et eius effec. maiorē. in clementinis de sum. trinitate et fide catholica fidei ca. d. lxx. verum. verū inquit romanus pontifex qz q̄m ad effectū baptismi in quibus reperunt doctores theologi opinionēs p̄tarias habuisse quibusdam ex ipsis dicitur? paruulis quib? remittit. cc. z paulo post sequit nos autē attendentes generalem efficaciam moxi chrisitū qd per baptisimata applicatur pariter omnibus baptisatis opinōē scētam que dicit tam adultis q̄ paruulis conferri in baptis. infoz manē grām et virtutes tanq̄ probabiliorē de dictis sanctorum doctorū modernorūz theologie magis consonam et concordē sacro approbātē cōcilio vniuersim eligendam: z illud de tribus virtutib? theologicis cōiter tenetur. coartamur dicere qd charitas infunditur qz scdm legem dei ordinatam non datur aliquis qd non sit filius regni aut carceri quos scdm dicit. xv. de tri. c. xij. adē videt de aliis duab?

¶ Secūda conclusio quo ad virtutes morales probabilis est opposita alias virtutes pura tēperantiam / iusticiam / et fortitudinem et dicitur de aliis nobis ad bene viuendum adminiculis infundi. probatur per illud moysi deuter. xxxij. dei perfecta sunt opera. sed hec probatio efficaciter non concludit quia illa capta ad propositū pbatis qd quicqd est vtile ad beatitudinem consequendā nobis iustificatur. quod non est verum nisi in principio qd dat nobis potentiam ad omnia nobis necessaria consequenda. probatur aliter hec conclusio. **¶** Romanus pontifex vocat illam opinōnem p̄babiliorē esto qd nō precipiat illam opinōnem insequi. ergo si non sit fortitudo ratio ad oppositum debemus illud imitari. p̄na est plana et loquitur indistincte de virtutib? theologicis et cardinalib? qz p̄cedēs de aliq̄bus nō debēs illē negare de aliis. **¶** Cōfirmo illud. vltio qd omne argumentum contra banc conclusionem est equaliter cōtra primam et equaliter solvendum fatius est banc tenere. **¶** Insuper sicut diffinitio maximi pōtēstatis vbi non constat de opposito est inconculsa tenenda sententia quaz probabiliorē existimat debet censeri probabilior cum quo tamen stat licet cuiusdā tali determinationi cōtrarie. multe s̄n auctozitates oppositū infirmantes de adultis intelligende sunt z de virtutibus acquisitis vt est glo. roma. v. super illo verbo p̄ iusto quis mortui dicit glo. est bonus qui nō est iustus s; qui natus est in simplicitate iuocētē. Et sac. ij. fides vnus opibus motua est. et. ij. ethi. x. qd qd h̄nter perficit et eius opus bonū reddit. z sic de multis aliis auctozitat. q̄ intelligunt de virtutib? acquisitis z in adultis. **¶** Si dicas hec virtutes sunt inanes pro toto tpe infantie: qd nō sunt pōndē. s̄nt canulus ante nouū dīem nec est cecus nec vidēs cū tps non est determinatum a natura tunc videndi: ergo cū in illo tpe paruuli non possunt exire in actū non reputabuntur iusti et p̄tati nec iniusti vel intemperati. p̄mum nō mouet. virtutes manent in patria ad decorem etiāz iste virtutes p̄sunt accedere ratione. **¶** Ad aliud b; non est simile in sp̄salib? et corporalibus. vltio prouenit ex dīspōsitione organi. dicit aris. i. in de aia. si fenex haberet oculum vt iuuenis videret vt iuuenis. scdm multos organū ē sibi visionis. sola anima est subiectum virtutū que est ita perfecte se habens in paruo sicut in adulto. sed illud non satisficit omnino est qualitas p̄sitiua in paruo. in cane non est aliqua cecitate denomināz fides interdum captur pro actu. quid est fides nisi credere quod non vides et alique alie auctozitates beati augustinus de baptismo paruulorum ad hoc fontant. **¶** Contra primam conclusionem arguitur p̄ p̄ma cōsic. superuacaneum est dicere qd deus creet fidem clu. ap̄ p̄. infusam. probatur. quia nichil agit ad actum credendi. pone duos quorum vnus est baptisatus et alter non / baptisatus non magis credit qd alter et si sic qd non dēserūt illa fides infusa. **¶** Respondetur per p̄positiōes. **¶** Prima est bene pōt defendi qd nullus est hitus in anima vel corpore / lege diuina seclusa. probatur hec conclusio. **¶** Tam p̄mo: mul-

Scba p̄.

p̄na p̄.

9

si opinantur q̄ habitus et actus sunt eiusdem speciei specialissime et cōcordat Albertus magnus in predicamento qualitatū habitus et dispositio inquit differunt per magis et minus. Item probabile est q̄ motus localis est mobilis scilicet substantia tunc secundū hoc curus est homo currens: ergo et multis actibus currendi non generatur habitus sicut philosophi loquuntur sed est substantia currens alioquin nō essent eiusdem speciei actus cum habitu cuius oppositum suppositivus. Tum secundo habitus in anima est eque presens sicut actus. ergo possumus intueri habitum sicut et actum. illa cōsequētia est bona tenendo q̄ sunt eiusdem speciei Si dicas distinguuntur specie sed habitus nō est presens in ratione obiecti esto q̄ localiter quemadmodum intueor colorem inherentem materie et non materiam et tamen materia est eque presens localiter. apparet in istis sed non est idem. sunt multa argumenta ad pbandum materia nos nō posse intueri magni ponderis: hic autem nō. Tum tertio si vis probare q̄ est habitus in aliquo hoc maxime est q̄ quis est magis proclivius ad exeundū in actus post actus q̄ heri et nudius tertius. s; hoc nō sufficit igitur probatio minoris. actus currendi vel sedendi nō producit habitum currendi vel sedendi cum curus et sessio sint substantie currentes et sedentes secundum nominales. dicitur tibi si aiaz olei frequenter currat/ aptior est ad currendū q̄ ante erat / non quia manet habitus inclinans actus in similes actus sed quia taliter se habuit. quēadmodum fortes est currens et ante nō currebat et nulla res productur de nouo s; membra fortis aliter se habent q̄ ante eodem modo de parmenide assuero studere qui voluptuose bibliothecā nō egreditur et tamen non est opus superaddere habitum. volo dicere si duo habeant decem actus circa eandē conclusionem fortes et plato et deus impediunt omnem habitum in forte ne aliquis generetur / et generetur aliq̄s sicut tu imagināris in platone: isti ambo equaliter assentient conclusioni ppositite / et sic superuacaneū est ponere habitū cū omnia sine habitu saluantur. tu es inficiās eos eque assentire. hoc nō me fugit sed demonstra michi eos dispares assēs habituos. Item q̄ cum q̄ actum potentia producit cum habitu potest defendi q̄ potest similem producere sine habitu. patet de primo actu qui potest esse multū intensus. Istis non obstantibus quia sancti videntur ponere habitus infusus eos firmiter pono et probabilius est mere naturaliter loquēdo q̄ sunt habitus acquisiti sed ppositione quas dixi reputo non penitus improbabilem seclusa fide q̄ q̄ doctrine. ij. ethico. aduersa videatur.

¶ Secunda ppositio concessio q̄ sunt habitus infusi dubius est saltem non est lucidū an aliquā actiuitatem habent hoc patet de paruulis ante assumptis. ¶ Tertia ppositio / isti habitus infusi et acquisiti specie differunt. probatur habitus acquisiti cum potentia sufficiunt producere actum credēdi circa vnum articulū / habitus infusi cum potē-

tia non sufficiunt producere actum: ergo isti habitus specie distinguuntur. licet bonitas huius confessione sit suspecta bene intellecta est apparet. antecedens patet. esto q̄ adultus infidelis nunq̄ audiens loqui de fide nostra baptisatus non assentire potest plus huic deus est trinus et vnus q̄ non baptisatus. Insuper si quis male habitus nō accedat ad baptismum talis complet se postea inclinatum sicut ante vt dicemus infra / virtutes scdm habitum infunduntur. sed inter habitus acquisitos tāta est repugnantia sicut inter actus et cum habitus infusus stat naturaliter cum vicio opposito virtuti acquirende oportet q̄ virtus infusa et acquisita nō sint eiusdem speciei. Si dicas odium sortis et dilectio platonia simul stant et non dilectio sortis et odium sortis et tamen dilectio sortis et platonia dilectio sunt eiusdem speciei fateor. probatio non vacat meandris. ¶ Quarta ppositio dubium est s; est apparet q̄ habitus infusi sunt perfectiores acquisiti circa idem. q̄ sit dubium patet. habitus acquisiti cum nuda potentia sufficiunt producere actus. habitus infusi cum nuda potentia vt patet ex premissis non possunt. sed agere est conditio arguens perfectionem vbi effectus a creatura potest produci. hoc addiderim propter angelum non potentem producere angelum. Scda pars patet / isti habitus specie distinguuntur ex tertia ergo non sunt eque perfecti. cōsequētia illa est plana et argutum est q̄ habitus creati a deo sunt imperfectiores. In oppositum arguitur: isti habitus infusi non possunt produci a creatura sed a solo deo ergo sunt perfectiores ista consequētia tenet: q̄ habitus ille est perfectior ad quem creatura ex suis naturalibus non potest currere q̄ habitus ad quem potest peruenire. quib; doctor dicit hoc argumentum est ponderandū cōcedit conclusionem argumenti et ex consequenti q̄ est perfectior scientia vel intellectu vel sapientia q̄ a creatura produci possunt. Sed hec ratio non videtur michi tanti ponderis. creatura potest producere effectum perfectionem q̄ hic effectus productus a deo. Forma ignis potest producere formam ignis et solus deus materiam ignis / et tamen per suum modū arguēdi concluderetur q̄ materia est perfectior forma q̄ est falsum. Item beatitudinis est perfectio: gra. ad pnam concurrunt aia partialiter actiue non ad scdam bona est apparentia postq̄ fides infusa circa vnum articulū cum fide acquisita sufficit producere actum et vtrāq̄ est inuidens q̄ illa que creatur a deo est perfectior sed ex illo non sequitur q̄ est perfectior scientia vel beatitudine.

¶ Quinta ppositio fides infusa superueniente acquisita fide actiue cōcurrit ad actū fidei. probatur apparentia est vt patet ex precedenti q̄ fides infusa sit perfectior acquisita / ergo non neganda ē causalitas ab ea magis q̄ ab acquisita. imo esto q̄ esset imperfectior s; hoc nō est sufficiens cā cum aia nisi ponatur fides acquisita ita q̄ ille due cause cum anima sufficiunt. acquisita sine infusa sufficienter inclināt in actum: sed non conuervo / et hoc nobis epe-

rentia et ratione partim constat et sic habens fidē infusam et acquisitā intentionē actum credendi. pducit q̄ si haberet habitū acquisitū tm. nec illa via naturaliter habitū infusum in nobis probare potest cui nesciatur a quibus fontibus scateat iustitio actus. ¶ Et istis patet q̄ virtutes cardinales infuse nō sunt eiusdem speciei cū acquisitis possumus probare. pbabiliter habitus acquisitos per actus f temperantiam nescimus plus pbare in baptismo inq̄tā huiusmodi q̄ nō baptisato igitur. nec illud cōcludit q̄ nō debemus ponere virtutes cardinales alterius speciei in paruulis q̄ eodem modo argumenta vnicum de fide spe et charitate. ¶ Contra dicitur / deus infundit iustitias vel omnē iusticiam vel aliquam et aliquam nō securo non est dicendum nec primum sunt infusiti habitus specie distincti ipsius iusticie / et sic de temperantia. Ergo si deus sufficienter infundit istos habitus infusos infundit / dicitur infundit vnum habitum qui inclināt in omnes actus iusticie / sicut fides infusa inclināt in omne illud quod de necessitate credendū est et charitas infusa ad omnem actum meritorū vt patet in. xvij. distinctione primi dictum est.

¶ Secundo arguitur contra dicta / si esset aliquis habitus creatus a deo ille ita naturaliter inclinaret ad actum sicut habitus acquisitus. fortitudo infusa inclināt ita naturaliter ad actus fortitudinis sicut habitus fortitudinis ex actibus. ¶ Respondeatur concedendo vnum habitum fortitudinis infusum a deo esset eiusdem speciei specialissime cū habitu acquisito producat suus actum cum ita paruo motu sicut acquisitus sed habitus infusus qui producit temper naturaliter producit sicut acquisitus. ¶ Sed contra illud arguitur. habilis est vna pars fidei habitus acquisiti ita remissa sicut fides infusa et illa agit: ergo fides infusa cum est perfectior cum sola potentia. Respondeatur est color in argumeto: sed cōsequētia nichil valet patet ex dictis: et perientia rerum magistra docet oppositum requiritur secum fidem acquisitam vel motuum extrinsecum. ¶ Ex illo sequitur q̄ si esset vnus habitus fidei infusus infinitus / actum fidei cum sola potentia. pducere non potest q̄ dato opposito deuenire oportet ad habitum finitum fidei infusum qui potest. pducere cum sola potentia actum quod est cōtra dicta. et est simile sol partialiter potest. pducere alium puta cum afino scdo phisicoy / et forte alius sine sole / sed nunc tamen imaginemur si sol in infinitum crecat afinum sine afino producere nequit. vnde hoc interest inter habitum infusum et acquisitum. acquisitus habitus et potentia possunt producere actus credendū sine alio adiumento extrinsecum. Infusus et potentia sine motu extrinsecum nō valent q̄ q̄ in posterioribus dicere vifus sim habitum scientificum et potentiam non posse producere scientiam actum sed potius fidem propter rationculas quas sibi adduxit. Sed contra hoc facta rationem cui satisfactum iri nō existimo. sed alibi patet locupletis quid dicere velim. sufficit habens

fidem infusam et motuum citius credit q̄ eam nō habens. et fortitudine infusa redimitus citius fortius ager q̄ illa vacans et cum fortitudo est voluntatis ornamentum que est libera cum potentia sufficit primum actum fortitudinis erigere vt appareret. hec de fide in forma dicta sunt secundum exigentiam huius materie.

Distinctionis quarte questio secunda.

¶ Queritur secundo circa hanc distinctionē quātam vtrum non volens et fictus recipient sacramentum. ¶ Pro solutione questionis supponitur non idem esse non volens et nolens antichristus. Notandū non vult capere sacramentum baptismi sed falsum est dicere antichristum non vult capere sacramentum baptismi supposito q̄ non vult / si due dictiones in prima et tertia persona de nolens secunda. prima est negatiua non pregnans de subiecto non supponente ergo vera. scda propter similem causā falsa est. ¶ Tunc pono distinctiones. Prima est recipientium baptismum quib; sunt adulti quidam infra annos discretionis. Et si dicas: hec diuisio in plurali non valet captis duobus quorum vnus est adultus alter vero non / hec membra non competunt illis tamen diuisum de pronome eos demōstrante verificatur. reducās ad singulare si volueris vel accipe plura membra in plurali numero.

Item loquor vt plures animi discretionis citius incipiunt in vno q̄ in alio sicut parientes facit anguiculis et teneris ānis cecis ac imine i genitū vt scribitur / sed cum barbā induerunt sub iudice lis est. propterea non est possibile dare regulam generalē ex parte temporis conuenientem omnibus sed sic. pcedendum est. capiatu sortis qui nunc est natus. capiatu totum tempus in quo nichil rationis habet et gratia exempli sit septem annorum. et a instans terminatiuum illius. postea successiue scdm q̄ maturet / sit succedit ratio / capiantur duo anni a et b instantia terminatiua illorum duorum annorū. in b. primo verum est dicere / sortes complete et plene intelligit. toto tempore inter a et b minus peccat q̄ post b ceteris paruibus. capiam? a instantia. ante illud est infra annos discretionis / et sic procedo: recipientium baptismum vnus est infra annos discretionis alter in termino vel extra idem est esse termino vel extra terminum. in primo gradu sunt pueri etiam complectentes amentes si liceat. Et omni qui sunt extra annos discretionis quidam perpetuo pstantur vfu rationis vt nati stolidi vel in pueritia facti amentes. quidam vtrū inter dum furiosi nonnunq̄ in sensu et habent lucidā intervalla vt lunatici et modo comiciali laborantes vt hercules machometus in illo mēbro continentur plene ebriofisi. Quidam sunt in iudicio rationis continuo.

Item quidam habent vltionem baptisandi / et hoc dupliciter. quidā simpliciter volunt baptisari nulla conditione exigente. quidam si possunt euadere penas nolent sed quia non possunt volunt ne bona externa amittant. ¶ Exemplum / rex hispaniarum

clamat quomnis hō baptisatus egrediatur suum regnum... sicut dicitur in mattheo 23:13... et licet difficultas sit partim ad nomen scda modus est aristotelis in principio tertii ethicoz...

Prima conclusio

Secunda propositio

lo solet ecclesia baptisare et hic ponitur in necessitatis articulo / quia dormiens non viuere si permittitur in pace non vult esse baptisatus sed quia non potest aliter gau... et licet difficultas sit partim ad nomen scda modus est aristotelis in principio tertii ethicoz...

Quarta propositio

Quinta propositio

Secunda propositio est factus pmo modo nichil recipit sed scdo modo non recipit gratia baptismalem... Arguitur contra primam conclusionem... Quinta propositio quod nunc est capax rationis...

me. punctum meum est q ille realiter est baptisatus quem baptisatus immergit in aquis verba profesrens per manū doctores intelligunt... Item pono q aliquis habuit volitionem baptisandi anteq̄ iuit ad dormiendum ipso dormiente baptisatur ipso euigilante volo q non sit contentus talis fm dicta est baptisatus...

Respondit ad argu. scdas conclusionem

offensu circa primam medietatem et consensu circa secundam medietatem ar si vltimum instans non esse p[ro]lationis sit vltimum instans non esse consensus qui manet per p[ro]lationem totalis talis est baptisatus similis difficultas emergit si consentiret in vltimo instans non esse p[ro]lationis verborum non esse difficultas si baptisatus vel formam p[ro]ferens intendet vti loco in p[ro]latione forme vsq[ue] ad medium et tunc mutat p[ro]positum intendens facere qd intendit ecclesia. securus est in istis casibus iterum conditionaliter baptizare eadem est difficultas p[ro]hibet vult c[on]secrare a hostiam in principio p[ro]lationis forme inter p[ro]ferenda verba mutat p[ro]positum ad b[on]am c[on]secradam. ¶ Contra tertiam p[ro]positionem arguitur sic coactus ducere matrimonium non contrahit vt infra patebit distinc. xxxix. et coactus baptisari non baptisatur: p[ro]terea sequitur q[ue] duo effices ad baptisma quorum vnus vult simpliciter et secundu[m] quid non vult et alter omni modo vult acquirere gratias inuales qd videtur inconueniens. ¶ Ad primam negatur consequentia oportet consensum esse spontaneum in illo contra ad argu- c[on]tra. iij. c[on]clusio. ¶ Ad aliud dicitur q[ue] ille adultus qui non vult c[on]ditionaliter non tamen meretur sicut alter nec hoc est inco[n]ueniens i adultus vt infra patebit sed vterq[ue] caracterem equaliter suscipit sed q[ue] talis aliquid meretur non habet exploratum. ¶ Contra tertiam p[ro]positionem arguitur: quilibet obligatur habere gratiam baptismalem nullus sine ea potest saluari de lege (intelligo de distincto trium baptismatum) sed talis tunc non habet gratiam baptismalem nec in posterum potest habere. quod p[ro]bo q[ue] vel iterum per baptismum et hoc no[n] q[ue] baptismus est initerabilis quoad modum sunt sacramenta carac- terem imprimunt nec per penitentiam q[ue] susceptio sacramenti erat opus mortuum. ¶ Respondetur sunt multa in hoc argum[en]to assumpta dubia. p[ri]mo de adulto tra[n]seunte cum peccatis. scdo de reiteracione. tertio an requiratur detestatio peccatorum i illo sacramento: p[ro] toto argum[en]to pono p[ro]positiones. ¶ Prima est: sacramentum baptismi est initerabile hoc patet extra de baptismo et eius effectu si quis. Si dubitetur de aliquo an est baptisatus debet conditionaliter baptisari et hoc non esset nisi baptisatus non potest rebaptisari de consecratione d. iij. rebaptizare hereticu[m] qui hoc sanctitas signi percipit. scilicet rebaptisans baptisatum punitur capite. ¶ ne sanctu[m] baptismum iteretur. si quis. ite[m] est vnum peccatum contra quod proprie est: ergo congruum est q[ue] semel accipiatur. item est generatio spiritualis semel genitus non potest generari iterum taliter spiritualiter: hoc dixerim q[ue] potest esse nouus homo ingreditur religionem et ad hoc etiam est congruentia. In baptismo delentur omnia peccata quo ad penam et culpam si baptismus est iterabilis homines p[ro] peccatis omnibus nullam penitentiam acceptarent sed semper curreret

Arguitur c[on]tra. iij. c[on]clusio.

Responso ad argu- c[on]tra. iij. c[on]clusio.

dico

Arguitur c[on]tra. vi. c[on]clusio.

Responso ad argu- c[on]tra. vi. c[on]clusio.

cum reuerentia accedant ad tale sacramentum q[ue] p[ro]pter circumscriptionem et legalia iudei non tantu[m] appetantur sicut alii. ¶ Secunda p[ro]positio est est quasi correlaria si h[oc] ritus accedat ad baptisma dimittitur ei peccata sua anteq[ue] ei conferatur baptismus pater ege[n]t[er]. xvij. quacumq[ue] bona igemuerit peccator etc. sed gratia qua[m] baptismus superaddit virtute operis operati vocatur gratia baptismalis. ¶ Tertia p[ro]positio si vn[us] iudeus vel machometista adultus eat ad baptismu[m] nuc[un]c q[ue] commisit. vij. peccata et detestatur. vij. et non octauum et illud ei placet vna septimana et in fine dolet de omnibus iam dubium est an teneatur c[on]fiteri post baptismum. vij. peccata verius. ix. q[ue] peccauit irreuerentiam faciens sacram[en]to baptismi sed an dabitur ei gratia baptismalis quado penitet dubium est apparet q[ue] non q[ue] voluit quia volebat suscipere sacramentum baptismi postq[ue] facta est i peccato mortali fuit opus mortuum: ergo ratione illius nichil gre dabitur quoad modu[m] forte dans oia bona sua vel orans pro tempore in quo est in peccato nichil sibi meretur de vita eterna nec maiorem gratiam vnq[ue] habebit. Dicitur et sic dicendu[m] reor: h[ab]ite opere ris operati dabitur ei gratia non ratione actus etc. Sed contra: ergo ratione celebratois i mortali peccato dabitur gratia: dicitur non esse simile cu[m] in vno sacramento imp[er]mit character et sic iterabile aliud vero sacram[en]tu[m] est iterabile nec character imp[er]mit Secus est in his q[ue] p[ro]ueniunt ex parte operis operantis opus mortuum hominis no[n] reuulsit bene tamen dei et illud tenet beat[us] aug. in li. de baptismo et recitat gratianum de c[on]secratione. d. iij. sic valere incipit baptismus ad salutem cu[m] illa fictio h[ab]et confessioni recesserit. opinio apparati reliquitur cum sit contra intentionem littere. ¶ Sed contra illud arguitur: talis est baptisatus: ergo ei auferatur peccatum originale anteq[ue] penitet imo si no[n] auferatur tenetur iteru[m] ad baptisma. Item sequitur q[ue] nunq[ue] illud peccatum originale in casu potest deleri hoc est inconueniens. igitur. quod p[ro] sic no[n] per baptismum per te nec per penitentiam q[ue] peccatum originale no[n] est obiectu[m] penitentie nec tenetur peccatum c[on]fiteri nisi ab eo commissum. ¶ Respondetur negando consequentiam: romanus pontifex de baptismo et eius effectu. cap. maiores. §. sed queritur: dicit talem manere i peccato originali deus non dimittit peccata ex quo sequitur aliquis baptisatus est in peccato originali. Secundo sequitur no[n] omnis existens in peccato originali tenetur ad baptismum patet de illo qui characterem baptismalem recipit illud originale admittit q[ue] c[on]mittit quado penitet fictus de actualibus personalibus post baptismum tenetur plangere de sua fitione quam antea habuit et erat obex peccata essent deleta detestari tenetur illa omnia sed de peccatis ante baptismu[m] commissis non tenetur ad confessiones. est ianua sacramentoru[m] at si duo vel tria mortalia post baptismu[m] c[on]miserit tenetur illa detestari et de illis facere confessionem et sic homo habens decem p[er]ta[m] mort-

alia tenetur tria solum c[on]fiteri et non alia septem pro eis sufficit penitentia virtus vel eius actus et hoc est quando vna pars est commissa ante baptismu[m] reliqua post baptismum puncti in hoc facit de p[ro]missis in baptismo tollere originale et pena cui libet peccato debita et conferre gratiam baptismalem nisi ponatur obex mortalis peccati remoto obice q[ue] erat causa quare gratia non dabatur dabitur gratia cum cessante causa cesset effect[us]. veniale peccatum non est obex gratie sed si culp[us] veniale placeat non tollitur penam veniali debita. an veniale potest a mortalib[us] seiuuari inferius erit sermo latior. si dicas forma eucharistie habet vnum effect[us] licet homo sit in peccato c[on]secrat corpus chrisi. ergo similiter baptismus habet suum effect[us] non obstante peccato. dico q[ue] habet effectum sc[ilicet] caracterem baptismalem non tamen gratiam cu[m] actus actiuo[rum] s[un]t in paciente disposito scdo de anima. for ma ignis non introductur i ligno vtrid[em] et humidu[m] et sic originale c[on]comitanter delentur fuisse delent[ur] in baptismo si non fuisset obex quo sublaro per c[on]tritione originale auferatur. ex isto p[ro] q[ue] idem iudicium i ordie et c[on]firmatione sicut in baptismo non aut[em] i aliis quatuor sacram[en]tis stabili[us] ip[s]o caractere pap[is] facit sed iustitio. est rationale cu[m] no[n] sit iterabile q[ue] suum effectum habet. Et si dicas illa volitio qua vult baptisari est peccatum q[ue] facit irreuerentiam sacramento: ergo aliquis per peccatum adimplet p[re]ceptum. ¶ Respondetur distinguendo vel quo ad substantiam actus et sic conceditur: vel quo ad intentionem recipientis et sic negatur. ¶ Ad aliud nego q[ue] originale non potest deleri imo p[er] penitentiam de q[ue] accidens sed non os q[ue] homo c[on]fiteatur se de originali in illo casu et sic non est obiectum per se p[er] se. quando omnia alia peccata detestatur delentur originale cum illis et sic p[ri]ma est scda tabula post naufragiu[m] per se respectu peccatorum commissio[rum] actualiter per accidens respectu originali. ¶ Contra quintam p[ro]positionem arguitur p[ro]bando q[ue] requiritur c[on]sensus actualis ad baptismum. et p[ro]p[ter] hoc baptisatur patrin[us] respondet actualiter p[ro] paruulo p[re]bitero querenti vis baptisari respondet volo: tunc ex illo si patrinus noluerit puer non est baptisatus: sed adultus respondet p[ro] seipso: ergo si illo tunc non vult actualiter non est baptisatus. ¶ Confirmatur requiritur consensus in p[re]bitero baptisante ad hoc q[ue] baptisat: g[er] in baptisato. ergo nullus paruulus est baptisatus q[ue] non habet volitionem nec habuit. ¶ Ad argum[en]tum respondetur per p[ro]positiones. ¶ Prima est. laudabilis est c[on]suetudo q[ue] patrin[us] respondeat p[ro] paruulo vt postea reddant paruuli memorem in his q[ue] tangunt legem dei. ¶ Secunda est non est de essentia baptismi habere patrinus. et ex illa sequitur siue respondeant affirmatiue siue negatiue no[n] minus paruulus est baptisatus esto q[ue] parentes dissentiant vel quicunq[ue] alii. ¶ Tertia p[ro]positio est. conueniens est q[ue] adultus capax rationis habeat volitionem actualem quado est in capiendo

victa Insuper duo fundantes duo cenobia equalia in quoz altero essent deoiti monachi qui vita monastica bene viuunt et orant pro fundatore sicut oli patres in thebaide egipti: i altero sunt dissoluti no orantes pro fundatore sequitur qd isti equaliter merentur pns est fallum: quia comunitur dicimus malis / fraudatis fundatores et reddetis rationem ante tribunal christi. Ad primum respondetur qd illorum no habet pro substantio aliozium a paralitico sed fidem paralitico et alioz. et sic dicit de lira ibidem / sed pro toto isto manet punctum argumenti vel aliozium fides aliquid fecit ad hoc quod dimittebatur paralitico suum peccatum / et si sic. ergo alii qui possunt partialiter alteri mereri. Item si centum eorum cum paralitico poterant mereri dimissione peccatoz paralitico in infusione gratie videtur qd mille eoz vel sic ascendendo poterat ei mereri ipso documento remissionem peccatoz. Propterea alter dico qd propter alios deus copozaliter curauit paralitico et fidem propriam ipsius spiritualiter. et hoc videtur sentire glosa qtu v3 apud deum fides propria apud que sic valet aliena: vt intus et extra sanaret hominem / intus propter fidem ipsius et paralitico / extra propter circumstantes. Secundo dico et est solutio pro omnibus istis / et respondeo ad foram argumenti. vnum alteri mereri / potest intelligi dupliciter. vno modo qd alter meretur vt deus dimittat alteri peccatum vel infundat gratiam alio nullum actum voluntatis habente saltem extra baptismum / et hoc est ratio huius sacramenti: etiam et sic nego / vel qd amplius est alio habente actum sic qd alii faciunt p eorum actus qd detur ei maior gratia qd haberet per suum solum actum et in omni tali sensu nego / qd currere videtur michi semper argumentum qd paruum actum habens et remissum valde propter constantes et orantes haberet tantaz gratiam sicut beatus petrus quod non est dicendum. Alio modo vnum alteri mereri potest intelligi qd deus mouet voluntate illius p quo preces porriguntur vt habeat intensiorem actum vel qd moueatur sua voluntas ad merendum quando dret ad aliud faciendum / vel impedit eum ne peccet quando forte esset peccaturus / et sic stephanus et mater augustinus pro apostolo et aug. meruerunt / etiam dicitur qd deus non punit nos inmediate post peccatum nec nos capit in malo statu sed ex peccat boni propter alioz preces / et hoc est maximum: qd ita fit p3 per illud exodi. xxxij. vbi moyses dixit. recordare abraham facob etc. et sequitur placatus est dnus. sic agnaris danie. iij. rogat dominus ne auferas a nobis misericordiam tuam die de noster propter abraham dilecti tui et isaac seruum tuum et iacob sanctum tuum / propterea concedo propter homines orantes deus remittit penam vel partem eius peccato debitam post penitentiam vel concedit vicioriam vel tempora ia bona et expectat tempus bonum non stati puniens peccatores cui astipulatur illud bierre. xv. si steterit moyses et samuel coram me non est anima mea ad populum istu. deo

liberauit loth propter abraham Gene. xix. Ad aliud de fundatibus cenobia concedo si cetera sint pia qd equaliter meretur siue monachi bene viuunt siue no sed boni possunt rogare deum vt voluntas illi ad deum erigatur qd fundatit cenobitas bonos. Item possunt mereri pro diminutione pene scilicet indulgentis vbi boni fundatores a purgatorio mox liberant / mali suos fundatores non adiunat et illud no est parit. Contra illud arguitur per istam solutionem: ego non euado conclusiones quas ego reputo dissonas contra aduersarios: ergo meo punctione me suffodo probatur assumptum: si vnus sanctus orat deum vt fortes rex mereatur ad huc sensum qd deus erigat suam mentem gratia illi dabitur vnus gradus gratie scds potest illa via tantu ei mereri et sic consequenter carculando: ergo ille rex merebitur tantum sicut sanctus petrus. Respondetur nemo impedit reges et potentes ad merendum tam sicut multi sancti qd nsc sunt in celo / sed ille rex qui frequenter torpet et non vitur semper inquisitione quam deus ei dat forte parit meretur si bene vitatur habeat intensam gratiam et gloriam / sed p proprios actus. Et hac solutione habetur qd nullus meretur pro alio dormiente vel actum non habente. Scdo sequitur qd nullus meretur aliquid p parulo. passionem christi excipio / baptisatos lege nature qui fm illam positionem qd saluabantur p nulli in fide parentum cu protestatione alicuius signet terioze: ergo in eis dimittebatur originalis culpa et conferebatur gratia: qd alius poterat mereri gratiam quando proportionatur virtuti operis operati vt p3 de baptisato vel circumcendente. potes rere si parens fuisset i peccato an paruulo poterat mereri gratiam in sacramentis extenso termino veteris legis / sed solutionem habes per baptismum in peccato et circumcidentem / ibi virtualiter erat sacramentum / patet: talis nullu actum habet. ij. corinthioz. v. omnes vos manifestari oportet ante tribunal christi vt recipiat vnus q3 q3. ppria corporis qd gessit et verba hec recitantur extra de penitentis et remissionibus cum eo et c. corinthi. iij. vnus q3 q3 propriam mercedem accipiet. petis quid qd pdest mereri pro paruulis. Respondet vt deus plonget eis vitam et cu peruenerit ad annos discretionem mouet eoz mentes ad ea que dei sunt / precibus scd tozum frequenter paruuli saluantur a morte et resuscitantur que admodu fecit regius propheta. iij. reguz. xij. icimauit pro puero quo mortuo non amplius icimauit esto qd viderit morbum incurabilem putabat suis precibus flectere dominum: si dicas si aliquis adultus vult baptisari et incidit in vesaniam ille suscipit gratiam baptismalem in baptismo et meretur / vel si fuisset dormiens pariforma salomon meruit scientiam in somno. iij. regum. iij. cap. Ad primum dicitur: non negatur quando sacramentum digne suscipitur confertur gratia sacramentalis. Ad secundum dico salomon non meruit dormiendo / sed ante vigilando obtulit mille hostias in gabaon. Secundo arguitur probando qd bas

simus plus prodest vni qd alteri cant duo ad baptismum vnus ita malus sicut nero z detestetur peccata sua que suppono mille z fortes cu tribus mortalibus tunc pena respondens istis peccatis delectur in baptismo: ergo plus delectur primo qd forti baptisim virtute: illud regulariter est: ergo simili ter habes dicere non esse inconueniens qd regulariter bulc paruulo conferatur maior gratia qd huic. Et confirmatur: quia si esset quelibet gratia baptismalis equis alteri et determinatus gradus gfe batus in baptismo sequitur hec conclusio qd vnus adultus et vnus paruulus decedent cum equalibus gratiis quod videtur inconueniens / cum vnus meruit pro se hoc est merito personali / alter vero non. Ad scdm dicitur distinguendo qd plus prodest primo qd forti cum duobus peccatis vel plus quod ad beatitudinem essentiali vel ad gratiam et sic nego. vel quod ad aliquid quod dimittit concomitanter: et sic concedo qd cum aliquis habet gratie tm habz glorie et gratia non copatur peccatum mortale: propterea ipsum comitantur delectur hoc in contritione et in penitentia contingit. Ad confirmacionem pono ppositiones. Prima est. stat alique paruulo de lege et frequenter decedere cum maior gratia qd iste adultus discedit. pmo paruulus est baptisatus et confirmatus et virtus q3 sacramenti gratiam habet et adultus habet gratia baptismale solum: quia qm primo venit ad annos discretionis stat qd non peccet mortaliter per duos dies nec mereatur et tunc decedat. Scda propositio: si aliquis vult baptisari et non h3 aliquem qui ei conferat tribuitur ei gratia si sic decedat et illa solu finite si sit excedat gratia baptismale: ergo deueniendum est ad alique qui ita parz gratie suscipit per volitionez remissam sicut ille qd baptisatur paruulus. Tertia pp: si ille qd minus accedit baptismum accipiat gratia minor accipit qd ille qui pure simpliciter vadit / et sic non omnes baptisati accipiunt equaliter no est eni verisimile qd deus ei tantam gratiaz tribuat sicut alie: qd verisimile est qd nulla gratia ei confert pro illa volitione conditionali. Quarta pp: no est possibile scd3 legem qd aliquis semel habes gratiam baptismalem qui habet meritum personale descendens in gratia ita parua gratia habeat sicut paruulus. probatur. talis habet gratia baptismalem z omnes tales sunt equales ceteris paribus z cuz hoc habet gratiam debitam merito personali: qd plus gfe habet pna est cois animi conceptio: stat tm de lege coialiquem. ix. vel. lxxx. annoz habere ita paruz gratiam z gloria sicut ille paruus baptisatus: parz capio vnu gentilem in moabar vel alibi qui detestatur sua pctz pterita et totam sua vitam perditam nullus confert baptismu vult tm baptisari sed non repperit alique vel alio se ad hoc preparante interimouit cuz remissa detestacione graduali. sicut stat alique paruuli habere pl3 gratie et glorie qd vnum qui suscipit scdm: cu hoc h3 meritum psonale. parz de circuncisio cu quo merito personali et sit eleazar / sit titus ex alia parte baptisatus et confirmat / vel

tm baptisatus baptismus pl3 gratie cofert qd circuncisio: qd sacramentu legis gratie / sit excessus vt vnus aliqs actus meritoz est vt vnu imo vt dimidium vni. p3. h3 pot elicere actu meritoz pure paritibiter. Item qlibet para actus meritoz est meritoria si qd culibet pni rrideat maior gfa qd baptismu gra ridens toni actu erit infinita pna elucet actus sunt infinite pres. pportionalis no coicantes in actu meritorio potes sic deducere de totali actu meritorio cadere in obiectu eutraplie cu circumstantiis actu at tenuatib. Sed illud as ficit gra baptismalis vni3 gradus qua h3 fortes paruul3 et plato gram baptismale z psonale dnoz qd vni sa capio cicerone adultu qd in subduplo min3 meref q3 plato / de merito psonali loquo ille habebit vnu gradu gratie: qd cicerone adult3 et fortes paruul3 habebit gfas equales. Rude admissio casu vel capis cicerone habere subdupla gfas simpliciter ad plaron z tuc h3 vni gradu tm et sic no est adult3 de quo est fmo vel vis qd habeat subdupla psumu personale et ex pmi gratiam baptismale: sic cicerone h3 gradu cu dimidio: z sic descendens geometrico no potes hfe adultu qd h3 meritum psonale vltra baptismale qd equalit gfa3 habet cum paruulo. Tertio arguitur sic: baptisatus baptismu sanguinis habet minorem gratiam qd baptisatus baptismu fuminis: ergo no omnes baptisati recipiunt equales gratias. consequentia tenet: probatur assumptum: quia tales tenent iterum ad baptismu: quod patet. paulus et eunuchus candactis regine erant baptisati flaminis baptismu: ramen postea baptisabantur baptismu fluminis ab anania et philippo et comelius a petro. in hoc argumento sunt dubia. pimum an baptisati baptisati sanguinis aut flaminis teneantur ad baptismu fluminis. fm si paruuli occisi. ppter xpm sunt baptisati baptisati sanguinis. tertiu an tanta gram equilater susceperit cu baptisatus baptisati fluminis. Et pro ponunt ppos. Prima est: si eet aliqs baptisatus baptismu sanguinis aut flaminis si talis maneat nobis cu teneat ad baptismu fluminis. pbat: baptismu fluminis postq3 erat sufficiens pualgar3 obligabat ocs et lz iudei poterat circuncidare dn3 spes in circuncione no poneret debebat tm esse baptisati. h3 pbat actus ij. petro p dicant petierit iudei qd faciem3 virti fratres / petrus ait ad illos: pnam inquit agite et baptisetur vnus q3 q3 vrm. Ex illo capio argum. istu erant circuncisi in quibus pctm originale erat delctu et th tenebant iteru ad baptismu z noua gfas re ceperunt: qd est de baptisato baptismu sanguinis aut flaminis: et licet hec probationes non sunt vehementes pro tempore quo baptismus erat sub co3 silio ramen nunc sunt fortiores. Item apostoli baptisima predicabant patet ex dicitis: ergo ipsimet apostoli illud impleuerunt scdm doctrinaz eorum magistri. actu vno. Incepit leuis facere z docere. qd ipsi ceperunt baptismu aniq3 predicabat baptismu et baptisabat. illud probatur aucto. bti aug. ad silentianu: et recitatur de consec. distinctione. iij. qd ab hierosolymis. vbi btus aug. alle. illud ioh. xij

Tertio ad 3. v. p. cl.

vbi dñs respōdet ad petri quillotus est nō indiget nisi vt pedes lauet. zc. significans q petrus est iohannis pñs in baptismo: hoc idem pbatur ad vicentiu et victorem et recitatur vbi supra. si eos de quibus scriptus non est vtrū fuerint baptisati siue non sine baptismo de hac vita recessisse contendimus ipse calumniam apostolia qui preter apostoli paulus qñ baptisati fuerunt ignoramus. Item beatus petrus baptisauit corneliu baptisatus ante baptismo flammis. actui de celo. ides cenferur de beata vir gine non videtur deus cum ea et aliis dispensare et iohannes baptisatus respōdit christo: ego debeo a te baptisari et tu venis ad me. mathei tertio. Quo ad se cundū domini armacanus in questionibus armeniorum tenet eos non circūcisos esto q occisi propter christū dñatos / ratio qñ non habebant volūt onempanti pro christo alii tamen circūcisi sunt sal uati sicut alii paruuli circūcisi q occidantur nichil eis prodest. Et si dicas ecclesia celebrat festū inno centū z colit eos tāq martires argo negare eos tā ctos est hereticū. Responderet se sequer festū illud est innocentiū hoc est circūcisorū vel baptisato rum nec per hoc q ecclesia in honore eorū celebrat festū arguit q plus gratie habebant qñ nunc baptisati / stat bene q aliquis quē ecclesia colit tanq sanctū sit minus scīus vno alio quē non colit. Sed pro illo pono ppositiones. 1. Prima est. nō oīs occisus datur in vtero matris q est baptisatus bapm / sicut nō dicit non pstat q non est coartada mia dei. sed qd sit nego q baptisatus sanguis vel fidei frute operi opati conferat gratiā: z iō oīs baptisus est sanguis nullus baptisatus sanguis est baptisatus. Quo ad scdm tactū in argumēto an paruuli occisi p xpo habeant maiorē gratiā qñ sit baptisatus / reor q sic. Item sit vniū cū aqua tā illud sufficit et forte aqua non tangit baptisatū. Confirmat ponendo q deus capit aiā platonis baptisari et ponat in materiam in vtero berte voce totū illud cōpositū titius iam arguit sic. titius saluabit: z nūqñ erat baptisatus q nūqñ habuit vñā de pñi veraz. Ad illud quod tangit de vino et aqua mixtis / vel vinum iam conuerit aquā in vinum / vel econuerso et tunc facile est rīdere. Alii dicunt si maior pars sit aqua qñ sit mixta i phiola sufficit ad baptisatū si plus vini non sufficit opinor esto q sit cognoscit minus aque qñ vini: dummodo aqua abluat baptisandum: hoc est eū tangit / sufficit / sed ibi reddit periculum quia multum vini corrumpit formā aque / et difficile est videre quando totū vinum conuertitur vel econuerso. Ad confirmationē dicitur q casus est preter legem / sed illo casu admissio dicitur q titius est baptisatus: quia anima eius habz ca racterem indelebilē baptisatū: z qñ dicit nūqñ habuit vñā de pñi veram nego: sed tunc est questio an verū erat tpe quo anima primo informauit materiam titi vel materiam platonis: nō pñmū: q nolo q applicetur et baptisatus: nec scd3: q tunc titius nō erat: qñ non erat baptisatus. Rīdetur q baptisatus sicut peccatū conuenit anime et non materie

ce rupit. Illa genas seruit nudū fert altera pignus peccus et que sequunt. hoc satis consonat nūc ipso det et intelligo hanc cōclusionē nisi prius habuisset dissentium / sicut vnus infidelis q doctores occiditur p xpo non est martyr. Sed tūc dicit: q si mulier filiū in vtero amozē xpi velit perire talis est baptisatus si sic excedat vita. Rīdeo qd sit paruuli oīes occisi p xpo ab herode sunt martyres in quo libet purabat occidi xps cōsonū erat vtra legē cōmūne eis suam mitam impuri / quē admodū bonus latro cū xpo occisus. math. xxvij. meruit eodē die esse in padiso non tū nūc occisus in trīpho regis / vel in pmo ingressu suo i carcerati liberari merent non tū ob alias causas sic sit paruuli p xpo z in e loco pempt saluati nō tū oīes de aliis nūc p xpo occisi. dicit non oportet. nūdū concessi eos dñatos. Sed tūc est difficultas si passim paruuli p xpo trucidati saluati videt q ista occisio est sacramentum p eius diffinitionē inuisibilis rōne sensibile signū etiā virtute operi opati nō rōne operātis cui actū voluntatis nullū habeat. Istō dato non sequit crenentū sacramentoz super septem cū oīs modus baptisati ad baptisatū reducitur sicut oēs termini neri ad genus. nec sequit q character impriatur et non oībus occisus nūc pfirmat gratiā vt apparet si mī suffocaz silū ne videt z amore xpi vī amo re xpi nō pstat q sit saluati / nec pstat q si filius occidatur in vtero matris q est baptisatus bapm / sicut nō dicit non pstat q non est coartada mia dei. sed qd sit nego q baptisatus sanguis vel fidei frute operi opati conferat gratiā: z iō oīs baptisus est sanguis nullus baptisatus sanguis est baptisatus. Quo ad scdm tactū in argumēto an paruuli occisi p xpo habeant maiorē gratiā qñ sit baptisatus / reor q sic. Item sit vniū cū aqua tā illud sufficit et forte aqua non tangit baptisatū. Confirmat ponendo q deus capit aiā platonis baptisari et ponat in materiam in vtero berte voce totū illud cōpositū titius iam arguit sic. titius saluabit: z nūqñ erat baptisatus q nūqñ habuit vñā de pñi veraz. Ad illud quod tangit de vino et aqua mixtis / vel vinum iam conuerit aquā in vinum / vel econuerso et tunc facile est rīdere. Alii dicunt si maior pars sit aqua qñ sit mixta i phiola sufficit ad baptisatū si plus vini non sufficit opinor esto q sit cognoscit minus aque qñ vini: dummodo aqua abluat baptisandum: hoc est eū tangit / sufficit / sed ibi reddit periculum quia multum vini corrumpit formā aque / et difficile est videre quando totū vinum conuertitur vel econuerso. Ad confirmationē dicitur q casus est preter legem / sed illo casu admissio dicitur q titius est baptisatus: quia anima eius habz ca racterem indelebilē baptisatū: z qñ dicit nūqñ habuit vñā de pñi veram nego: sed tunc est questio an verū erat tpe quo anima primo informauit materiam titi vel materiam platonis: nō pñmū: q nolo q applicetur et baptisatus: nec scd3: q tunc titius nō erat: qñ non erat baptisatus. Rīdetur q baptisatus sicut peccatū conuenit anime et non materie

non solet materia baptisari. anima tūc erat baptisata anteq titius erat existens in rez natura: et sic concedo q titius baptisabatur anteq titius erat et hoc nihil aliud est dicere aia titi baptisabat anteq hoc compositum quod est titius erat in rerum natura: si illi casu lateat titium et eius parentes titius peccat nisi eat ad baptismum postq venit ad annos discretionis: non q est in originali sed qz indubitanter existimat vel existimare debet se esse in originali et parentes delinquit non deferentes eū paruulū ad baptismum. Quinto aliq est vere presbiter qui nō est baptisatus baptismō fluminis p3: posito q aliquis credat se esse baptisatū: i3 talis non tenet ad baptismū qz si sic tenet iterum ad nos uos ordines qz baptismus est sanua sacramentozū quod non videtur dicendū. Respondeo q iste casus est satis difficilis et eū mouebat ferrariēns episcopus romano pontifici innocēto terrico. extra de pbr non baptisato veniens postq dispensat pro z contra vocat casum et merito dubitabile resoluit fertur insequēdo inq talis non est baptisatus. et ita diffinitū est i cōpōdio: sed baptisatur z rursus recipiat omnes ordines. Si patet an iste cōsecrauit corpus dñi an bñ audiuit cōfessiones et absoluit creēt in epm an dedit ordines an dedit ecclīas / vel a calibus reueratus absoluit. Dicit non consecrat cū non est sacerdos / nec absoluit plusq laicus si deus ista suppleat: ille nō facit ista ministerialit / sed quo ad pñtōes vel susceptionē bñficiozū ab eo igno rancia inuicilis sufficit et subditos excusat / sed vbi consistit eis q non erat baptisat / et per pñs nō erat pbr oportet supplere qd remediabile est: iste nō tenetur ad continentiam nisi procedat in capēdis ordi nibus alias nō intendebat se deuinire pñtērie.

Distinctionis quinte questio vnica.

Notabile

Arca quintam distinctionē / queritur an liceat recipere sacramentū a malo ministro Pro solutioe aduertendū est nichil est malum malicia entis: qz bonū bonitate entis est transcendens: patet de sex transcendētibz intellectis p litteras bñus dicitōnis reubaz: sed malū in proposito capis pro malo moraliter / vel pro defectu requisito ad bene esse scdm quid / et hoc cognoscit per sua determinabilia qñ ponitur solitarie vel cū termino absoluto denominat figuratum adiacere vel sigate per alium terminū / fortis est malus denominat maliciā sorti adiacere et idem est si dicat fortis est malus homo et hoc pot duple esse fm actū vel habitum solus actus est coraz deo imputabilis frequenter tamen homines per habitum iudicant. sed si ponatur cum termino connotatio appellat suum figuratum adiacere cōnotatio alterius vt malū minister per illam significatur q male ministrat si non facit ea que sunt sui officij / qz sit ita malus sicut iudas est bonū minister si bene ministrat bec stant simul. bec consequentia est nulla iste hereticus est bonus minister baptismi. ergo est bonus homo vel

bonum animal variatur appellatione arguitur ab inferoz ad suum superius respectu totius extrinseci sed si esset inferioritas quiddam et essentialiter pna esset bona vtriusc / quod est bonus homo: ergo est bonus aīal. minister baptismi vel ille terminus minister est inferius solū psequētiā / z denomiante ad illū terminū hō vel aīal cōter angelū non sunt ministri / et sic est inferioritas theologica: z sic aliq est bonus sacerdos et malus hō ad veritate pñe sufficit q bene doceat qz ipocrita facit. dicebat qd malus dicat cognoscit q terminū cui adiungit z vltra addo q satis rōnabilis videtur illa regula logi corū adiectua posita a parte predicati habere posse substantiā posita a parte subiecti pro substantiis vel dare intelligere transcendens. Et isto sequitur hanc esse distinguendā / minister est malū primō est sensus / minister est malus minister. scdō modo fē sus est res mala. Et iterum sequit hanc esse concedendā / fortis est bonus coridger et malū religio sus si bonam habeat cordā et male seruet regulam plato est malus religiosus z bonus monachus supposito qz capiat cōnotatio habitus / scdō est si capiat connotatio magis principalis qz sic bene non stant iste est malus religiosus et bonus monachus cōter bñtes meliores bñtes sunt peiores religiosi quo fit bec pna est nulla fortis est bonus z minister ergo est bonus minister nec eocōter. Non intendi mus hic proprie loqui de malo ministro i3 propriū de ministro qui est malus homo / nec venialiter malus solum i pñtariū malus reputatur vbi quis baptisat in ventiali sollemnitē nō peccat. ille est bonū minister baptismi qui scit baptisare z facit i3 sibi sit malus et sibi male ministrat. Preterea supponit q duplices sunt ministri: quidam precisi ab ecclesia vt depositus / degradatus / suspensus / excoīcat / Aliqui non precisi et illi sunt duplices. quidam notū vt presbiter notozus fornicator. alius occulte malus. Istis notatis ponuntur conclusiones. Prima est / licet a scismatico heretico vel infideli pōt quis baptisari: nullū tñ d3 ab eis capere nisi in casu necessitatis. pma pars vbi ab eis conclusionis p3: batur auctoritate bñ aug. super ioh. omel. v. et recitatur de conse. d. iij. c. baptismus. romanus pontif. zc. et pluribus aliis capit. Non vobis hic posse qd de iure fieri potest. Scdō pars p3: qz sit cathē affirmatiua est tamen negatiua pregnans. p3: pars patet. tales sunt precisi ab ecclesia et maxime in sacramentis: qñ non h3 ab eis capere sacramenta tempore quo alii reperiunt possunt / probetur eis communicare cum aliis potissimum in sacramentis eadem prohibitiōne probetur communicare cum eis. Secunda pars patet. quia preceptum ecclesie est de non communicando cum preciso preceptum dei est de suscipiendo baptismum / non est suspēsus a quo vel preciso vel non preciso: qz gñū est q ecclia vrat epikala q in illo casu i3 recipere a pñio Item esto q vnus precisus ab ecclesia sit in extrema necessitate possunt ei succurrere in corpore ab illis in solū ab et secū cōicare / et intelligi illi huc sit

Prima p.

per se

secunda

adultus siue partim? de scdo no dz esse magna dif-
 ficultas supposito q sit i magna necessitate: z pmi
 pz pderando pceptum dei et ecclie q videntur ee
 contraria sed non sunt oportet rationem in his res-
 piciere z q spona ecclia locu det sponso. ¶ Scda
 conclusio a no peccato publice malo sed no notorio
 si ei incumbit ex officio michi ministrare possu ab eo
 suscipere sacramentu. probat: q qd non est mi-
 chi venitu per eccliam postum ab eo meū debitum
 petere. sed sic est de i v statim patebit: igitur pzo
 babilis q penitet de peccato suo et interstadiu a me
 i melioze partem: et d quid sit no sum ca quare ip-
 se peccat. peto ni debitu. Ex isto sequit q ab occul-
 to malo baptismu recipere lz at teneat/ in extrema
 necessitate quislibet pot baptizare z angelus bonus
 et angelus malus si nobis constaret. serfon in rls
 moralibus dr requirit de necessitate q minister ba-
 ptismi sit viator. popterea excludit angelos et de-
 mones illud est contra doctrina multorum theolo-
 gorum michael in more gargano inhbibat epō si-
 pontino dedicare eccliam cu ipse dedicasset lz vni
 sit sacramentalis et aliud sacramentu poterat idem
 fecisse alique baptisandum. sed pb postq est ecclie
 minister layco qm cumq bono preferendus est et
 clericus laico z mas respectu femine. ¶ Contra p-
 mam p mem ar sic/ petens a peccato sacramentu ec-
 clese est causa q peccatus peccet cu faciat cu dare
 sacramentu in peccato: et sic alter facit irreueren-
 tiam sacramento et per pns petens est occasio illi?
 peccati: et possimū si minister est ille cui incumbit
 ex officio et ciat fe esse in pctō: pz. q. i. c. remissio
 nem. immudus tangens consecrata in lege pecca-
 bat. leuitic. ij. Dis homo qui accedit de stirpe vra
 ad ea que cosecrata sunt inmundus / peribit corā do-
 mino. Et cōfirmat. posito q pb sit ita malus q no
 vult baptizare gratis: sed baptismu vendere / no li-
 cet a tali ministro sic sacramentu recipere: q mali-
 cia ministri ppeedit baptismi susceptione. ¶ Res-
 pondetur distinguendo q petens sit ca peccati vel
 occasionaliter et indirecte: et sic concedit et hoc no
 est peccare. qui petit debitum q nullus est altus cle-
 ricus vel laicus potens baptizare ex ppothei citi?
 dat et causam vt peniteat de suo pctō et malignita-
 te. an baptisans in peccato peccet: teneat coius q sic
 qn solemniter facit: secus est si in beati necessitate et
 set angustias baptizare vbi non occurrit mēoria
 peccatorum nec datur tps sufficiens: vel directe et
 sic nego pter intentionē petentis est q alter sacra-
 mentum irreuerenter ministrat. simile est nunc i re-
 formationibus fortes reformas religiofos expellit
 eos nolentes religiose viuere. isti alii expulsi fortas
 sis petus viuunt volens eos bene viuere z q est cau-
 sa indirecte illius pcti non ppter ea peccat / vel dire-
 cte est causa peccati et sic nego: ille directe est causa
 peccati qui alium instigat ad peccandu hoc est q in-
 tendit q alter peccet vel faciat aliud indebite qd est
 causa peccati alterius. ¶ Ad confirmationē respō-
 detur: licet emere aquā a pbfo / sed non lz emere ba-
 ptismu. nec nunc in isto / licet emere aquā et aquā e

Arguitur
 cōtra p-
 mam con-
 clusionē.
 Respon-
 da argu.

vel potest esse baptismus igit. sed pone presbiter di-
 cit non baptisabo hunc vel alius minister laic? hoc
 dicit nisi mihi dederis pecuniam pro baptismu. Res-
 pondeo vanae esse dicitur tunc / sed eo admissio
 vel baptismus est adultus z malus nichil dabit ut
 sciet et sua bonavoluntas / baptisatur baptismu flami-
 nis / vel est aliquis impotens baptizare puta est mā-
 cus et nullus hz nisi illi malū ministrū et puer statz
 moletur qd faciendū est / et dico q nullomō dabit
 pecuniam pro baptismu. no sunt facienda mala vt
 inde eueniant bona: tamen potest dare alteri pecu-
 niam vt redimat vocationē suā non habens intētio-
 nem emere baptismū non curando de intensione z
 malicia alterius. etiā vbi alter est ita malus vbi vi-
 ceret no baptisabo nisi dederis pecuniam pro bap-
 tismo z alter no recipiat nisi vbi emeret cādā. ppf
 simonia tūc puer relinquitur in manus dei / emes pot
 plus dare pro re q valeat propter necessitatē quas
 patit. patz de re dēsiderata ad infirmo tpe morbi vt
 de malo punico et in contractu emptiois licitū est
 emptori augere pccū et venditori diminuerē et non
 eouerso: ab abā emit plus speluncaz duplices ab
 ephron et heo qz valeret. forte dicit si quis habue-
 rit bñficiū pro simonia teneat resignare. ergo si qd
 simoniace fuerit baptisatus non recipit baptismū.
 pna est nulla vt pz in baptismu sunt essentialia oia
 ad baptismū esto q sit simoniaci baptisatus et de-
 noluit efficacitā ppter eius maliciā / auferte a sa-
 cramentis. simoniace bñficiū impetrans non acci-
 pit titulum in beneficio et sic tenetur restituere.
 ¶ Scdo ar. cipianus martyr tenuit q baptismu ca-
 ptus ab heretico non v3: in h final motus est z
 est martyr: q illud tenere non est fallū. ¶ Respon-
 duplicita sunt credibilia vt sufficit in proposito. qd ad scdm
 q quis scire teneat et illa distinguunt scdm malus et
 min? theolog? teneat pta scire q plebe? z iust plebe
 os aliq plus aliqui min? scdm eorū naturalia z im-
 pedimēta i plerisq locis rarissima est pdicatio v3
 semel in .xx. annis in aliis pluries. Aliqua sunt que
 quis non tenetur scire etiā qd bene doctus: qz du-
 bium est an sit catholici. esto q de facto sit catholi-
 ci / vt hic hereticus pot baptizare in sensu pposito
 q in dieb? cipiani erat aneps quousq erat determi-
 nata p eccliam. simile erat an brā virgo esset cō-
 cepta in peccato originali / vel ne ante determinatio-
 nes conciliorū et vniuersitatū. qd de brā virgine vi-
 co partim exēplariter sit dictū partim pro casu no
 stro an determinationē aliquā reputo fuisse apparen-
 tibus dixisse eā ois noxe originalis et alterius fuisse
 exptem vt in tertio teneo. Tunc dicit assentire vel
 dissentire talibus nullū est pctū qd est ignozantia iui-
 cibilis isti excusās si dissentiat his q scire tenetur
 peccat et virtualiter reputatur hereticus / no placet
 michi cum aliquibus q peccet venialiter q nimis
 leuiter tenuit propositionē sacra eloquis / licet la-
 tener / contrariam: quia nec habuit auctoritatē ad
 illam fulciendum nec rationem. illud est valde du-
 rum quia pari ratione lequeretur q beatus bernar-
 dus alexander thomas et alii peccassent venialiter

an determinationē ecclie z vniuersitatū q brā virgo
 non erat concepta in originali peccato an determi-
 nationē tenuerunt oppo? et tū neg? habuerunt auz-
 oritatem sufficientē nec rationem nisi sophistica
 affirmatiua illa est falsa et fallum / pbare est impos-
 sibile: sed q isti doctores fecerunt qd in eis erat z
 videbatur eis esse dicendū / nec tunc tenebant scire
 assentientes illi non pertinaciter nullomō peccare
 runt: sic est ad hoc circa multas / ppositioes theo-
 logas vbi doctores p traria opinant vt in prologo
 offensum est de beato hieronimo et bto aug. z p le-
 gem p dicatoriarū vna pars est falsa: sed qz firmiter
 non constat q est illa / absit q assentientes parti false
 propterea peccant i materiis de vris vel simo-
 niacis homo dicens pater quā credit veraz esto q
 sit falsa peccat et quis auderet vnqz tunc aliis con-
 sulere z tū illud sequitur ad oppositum. ¶ Contra
 illud ar: vetula assentiens prelo p dicitur heresim
 peccat qd est heretica z facit qd in se est vt assentiat
 ergo in hoc cipianus martyr: saltem venialiter pec-
 cauit / eodē mō abbas ioachim. ex. de summa trini-
 tate z fide catho. ca. banamus. ¶ Respondetur alitio.
 et pleriq alii vni sunt dicere q illa bona vetula pec-
 cat in casu non debet assentire prelo nisi qn pzedi-
 cat verum / hanc opinionē reputo falsaz z arguo sic.
 vel lz vetule credere prelo vnqz p dicitur pro-
 positionē quam ipsa prius non audierit / vel non. fm
 profecto dari non potest. Si dicas qn prelatus pze-
 dicat verū debet credere et non qn p dicitur falsū
 hoc nichil est qd ea late nec tenetur illud scire. put
 supponit: ergo pmi est bandum siue p dicitur verū
 siue fallum cuius oppo? non tenetur scire ipsa assen-
 tendo sine vlla dubitatione no demeret sed si fue-
 rit in gratia meretur si aliud no obstat. si sint duo p
 latī fortes et plato fortes p dicit q rps erat lancea
 tus a mille post mortē vna vetula audit et assentit
 plato p dicit q rps erat lanceatus ante mortē ple-
 beus assentit falso z vetula vero equalr ceteris pa-
 ribus meretur. Sed ad vidēdum an vetula sit he-
 retica notabis scdm beatum hieronimū. Heresim
 est dogma fallum fidei christiane contrarium / dog-
 ma fallum est ppositio falsa vel eius assensus.
 Dicitur fidei christiane quia ppositio cōtraria. p-
 positioni geometricę vel phisice no est heresim nec
 peccatum nisi sit inanis glorie cupiditas vel aliqua
 alia mala circumstantia. dicitur q non sufficit ad eē
 hereticum tenere heresim sed requiritur q teneat
 cum pertinacia: modo secus est de vetula licet ipsa
 credat rps erat lanceatus ante mortē postq au-
 dit a prelo et nullo pacto illa dubitet. postq au-
 dit alios dicere oppositum fluctuare incipit z qd
 ante credebatur fortassis opinatur forte nulluz assen-
 sum habet sed postq capit oppositum esse verum
 a fide dignis indubitanter illi adheret ista causa ve-
 ritate querit veritatem et parata est animo eam co-
 gnoscere cogitant libenter insequi / secus erat de
 arrio sabellio et aliis hereticis et heresiarchis qui
 in concussu adhererunt suis erroribus et declaratis
 oppositis veris a fide dignis quozq testimoniis de-

buerunt adherere suam sententiam perniciose con-
 sequenter tutarunt sententiam suam salutem scdz
 illud sedulio libro scdo cum recitat fidem catholi-
 cam in diuinis inuenientis. lz est et vera fides hanc
 spreuit habere salutem Arrius infelste. Sed si quis
 erret qualitercumq in his que tenetur scire vel est
 verisimile q scuerit illaz esse catholice facile ha-
 betur ab eo suspitio qd est hereticus i materia de eu-
 charistia distin. xj. questio. ij. videas an liceat cathe-
 go? adorare vel conditionaliter / sed qz modus op
 scdz p-
 positus est satis cōmunis in scola vbi occurrit ex-
 tremis digitis tango. ¶ Contra scdm conclusionē
 arguitur sic: non licet michi audire missam no-
 tozi fornicatoris: ergo nec fecerit cōicare in sacra-
 mentis a fortozi. Assumptum patet ex. de cohabitatio-
 ne clericorum et mulierum. vestra dicit deuo-
 tio. pzo solutione huius nota q duplex est noto-
 rium / quoddam facti / aliud iuris. pmiū est quā-
 do nulla tergiversatione potest negari vt fortas p
 biter habet in domo mulierē et iuuenes pueros ex
 ea genitos nec constant aliunde ex patre. Notozū
 iuris est quando est conuictus corā iudice vel per
 christiani confessionem / vel probatus talis per tes-
 tes fide dignos / et sic non est idem notozium et
 publicum conuertibiliter / imo se habent sicut sub
 et supra / omne notozium est publicum / sed non
 eouerso in aliquo publicato opus est probatione
 testium ad hoc q sit notozium partz in publicato ex
 fama: illud patet extra de habitacione clericozū et
 mulier. tua nos. Ex illo facile potest sciri qd pec-
 catum est occultū et quot modis occultū capi po-
 test scdm q potest opponi notozio iuris notozio cui-
 dentie facti. pterea aduerte / possuz abstinere ab
 audienda missa superioris tribus modis. vno mo-
 do saltem solēnia respouendo ac si solēnia non es-
 sent nec valeret / et hoc non debem? Aliomodo
 vt isti fornicatores a peccato retrahant per verecū-
 diam qn eorum sacrificia relinquantur. hec distin-
 ctiō habetur in capto vestra. Item aliud est a ta-
 lium officiis abstinere vt peccandi licentia ceteris
 auferatur et huiusmodi ad penitentię fructum tra-
 batur atq aliud si talium tanqz in fornicatione iacē-
 tium talium ministeria respouantur et sequitur vni-
 dubitatione itaqz teneatis q a clericis et presbyte-
 ris qzq fornicariis qd tolleratur nec habet ope-
 ris euidentiā licite diuina officia audiantur et alia
 recipiantur sacramenta ecclesialica et hunc rigo-
 rem decretalis tenuerunt antiqui doctores / etiam
 theologi. Teneo cū parte illa q sunt finendi qdū
 tolerātur ab ecclie sine factum sit notozū siue pu-
 blicum ante suam eccliesed in facto notozio no
 est opus probatione testium et rigor decretalis est
 ablatu per contrariam consuetudinem et hoc ra-
 tionabiliter ne detur occasio sibi dicit in superioribus
 temere insurgere / interdū fingerent falsos cultuz
 et ipsum publicarent et facerent interdū ferme no-
 tozium indoctum vulgus etiam non cognoscit qd
 est notozium.

Distinctionis septe questio prima.
 e liij

Notandū Queritur circa sextam distinctionem / an ca-
 racter sit causa iterationis baptismi et que
 pena debetur iterantibus baptismi. **¶** 2o solutione
 notandum est qd non reperitur patenter caracter in
 canone bible in sermone qua doctores videntur in
 proposito nec reperitur in biblia ante .xliij. caplin a
 potest. sed non capitur in hac significatioe vt pa-
 tet. et faciet omnes puillos et magios et diuites et
 pauperes et liberos et seruos habere caracteres in
 dextera manu. non loquitur de caractere sicut vti-
 mur / quia ponit illum in dextera manu: sed quia sa-
 ctorum alicui auctoritates magis quadrant et do-
 ctiores theologi cateruati ponunt et non est ratio for-
 tis caractere potes impugnare indisciplinati est
 caracteres negare. in capite maiores: de baptismo
 et eius effectus: est sermo de caractere alit. alexan.
 bouauen. thomas et omnes / caractere ponunt. alij
 qui dixerunt qd erat relatio vt bouauenura recitat
 ad quod aliquod alij posteriores inclinant / sed
 relationes quoque ueris inficior beatus augu. vti
 illo termino ad donatum presbiteru / z recitat. xliij
 questione. liij. displicet / circa medium et vos oues
 xpi estis caractere officium potatis in sacramto
 quod accepistis et erratis et pitis. item aug. ad per-
 uianiu de hereticis et damnatis / et recitatur. i. q.
 j. q. quidam / quasi circa principiu / z diffinitur sic
 Caracter est signum anime impressum in suscepiōe
 sacramti indelebile z distinguens habentē a nō ha-
 bente indelebile caractere ab habitu z actu setugat
 potentiam anime ipam aīz poño non est indelebi-
 lis quin deus delere potest: sed non debetur in via
 vel in patria. esto qd fides deleatur in patria ob
 noticiam clariorē superuenientē nec in dānatis abo-
 lebitur in eorum confusione: illa diffinitio ē bona
 de potentia dei ordinata. distinguit quidam solū ar-
 guitur z si omnes essent xpiani distinguit xpianos a
 non xpianis possibilibus. hoc est dictu est sufficiens
 distinctio ex parte eius non tunc proprie capiēdo
 distinctionem / qd nec ens non erit / neqz non ens en-
 ti est idē vel diuersi. pprie captis terminis. **¶** Sed
 arguitur. caractere est qualitas: ergo male diffinit p
 signum loco generis. Item in circuncisione nō im-
 primebatur tunc caractere: ergo nec in baptismo: te-
 net consequentia. qd vtrunqz sacramentum succes-
 sione erat iāna et esse vt patet ex pmissis q-
 sionibus illa iāna obstructa aperta est alia scz ba-
 ptismus. et aīz patet. quia doctores cōmuniter il-
 lud non ponunt. **¶** Respondetur distinguendo aīz /
 vel qualitas captur scōe intentionaliter et tūc sub-
 iectum supponit materialiter pro termino caractere
 et sensus est. ille terminus caractere est de predica-
 mento qualitatis et sic pna non valet nisi sit sermo
 de diffinitione quidditatiua quā ille terminus ca-
 racter non potest habere. si qualitas capiatur pme
 intentionaliter pna minus valet / similitudo est qua
 litas: et tamen bene diffinitur per signum ille termi-
 nus similitudo. Non pono res in predicamento sz
 terminos: eadē res numero significata ponitur i di-
 uersis predicamentis eo mō quo rei conuenit poni

at p dicta

in predicamento cum hoc addito res significata. Idē
 calor numero est qm̄tas et significatur per illū ter-
 minum qm̄tas / qualitas / similitudo / actio / passio.
 Ad aliud an in circuncisione imprimēbatur caracte-
 rer rationabilis est qd sic. **¶** Quid notatis pono
 conclusiones. **¶** Prima est: licet voluntas dei sit cau-
 sa interrandi baptismi. tamen caractere est argumē-
 tum saltem a posteriori ad hoc concludendum pōz
 pars patet: quia illa tria sacramenta sunt interabi-
 lia scz baptismus / confirmatio / et ordo in quibus im-
 primitur caractere: et hec sola tria sunt interabilia.
¶ Consequenti assumptis veris oportet dicere quāz
 sunt caracteres specie spālissima distincti tres in or-
 dine z forte plures et duo in istis sacramētis. qd spe-
 cie differant apparet propter diferentes effectus.
 hec suasio est tenuis. **¶** Forte dicitur habens baptismi
 flaminis habet vnum caractere tū anime impref-
 sum et iterum alium habebit in baptismi fluminis
 et sic duos caracteres baptismi flaminis habebit. **¶** Res-
 pondetur qd qz baptismus flaminis ad salutem: sus-
 ficiat non videtur qd in illo imprimatur caractere sz
 solum in baptismi fluminis. ex quo patet. non in-
 conuenit aliquem esse beatum qui illo caractere
 vacat non tamē video qui baptismus baptismi fla-
 minis postea accedens baptismi fluminis gratiaz
 habebit sacramentalem: sed ponendo caractere in
 circuncisione sicut est probabile quis habebit du-
 os caracteres in signum fidei scz circuncisionis et
 baptismi qui sunt aliarum rationum. ex his ratōes
 habere potes contra negantem caractere in circ-
 uncisione. **¶** Secūda conclusio: cū capis bis ba-
 ptismum incurrit penam canonici / hoc est penā
 inflictam a canone / esto qd eum latet que sit illa pe-
 na. probatur: quia talis dat operam re illi cū quē-
 admōdū percitens clericum est excoicatus eo fa-
 cto esto qd eum latuit percitentem qd canones infe-
 rant tales penas illa pena in proposito est irregulari-
 ritas illud patet extra de apostatis referantibus / ba-
 ptismum ex litterarum. quibz accollitus ministravit
 sacramentum baptismi suo fratri languenti vt libe-
 raretur a graui infirmitate qd laborabat pontifex ro-
 manus diffinitu qd si publicatum est ad superiores
 ordines promoueri non debet nisi ad religionē trā-
 sierit vt fauore religionis ipsius valeat dispensari.
 Si vero occultum est / promoueri poterit: illud pa-
 tet de consec. dist. liij. qui bis ignozanter baptis-
 ti sūt nō indigēt p eo penitere nisi qd sz canones co-
 dinari non possunt nisi aliqua magna necessitas co-
 gat qui autem non ignari iterum baptisati sunt qm̄
 iterum crucifixerunt xpm̄ per septem annos peni-
 teant quarta et sexta feria et tres quadragesimas
 ieiunent si pro vitio aliquo fecerunt / similitur si pro
 mundicia putauerit tribus annis peniteant. **¶** Et isto
 patet qd qui dubitauit est baptisatus vel ne potest
 ire ad baptisatū et non incurrit istā irregularitatem
 nec eū baptisatū pbi non tenet facere solerte. **¶** In-
 da qd ad inuestigandū an pnuus vel adultus est ali-
 bi baptisatū. illō pz de consecratione dist. liij. cum
 itaqz baptismi sui nichil recordetur qui regenera-

Arguitur
circa con-
clusiones

rationis est cupidus? nec aliter de eo attestari pōt pau-
 lopoli sed in hoc simile nichil formidatur qm̄ non
 potest iterationis crimine venire qd omnino fa-
 ctum esse nescitur / fm̄ leges laicus est decapitadus
 presbiter deponēdus. **¶** Contra istas cōclusiones
 arguitur qd bis baptisatus scitēter non incurrat hāc
 penam canonica et pono per casum qd duo vel tres
 simul baptiscent vnum paruulum sic scz qd quilibet
 eorum trium simul et semel incipiat aspergere aquā
 et proferre verba. **¶** Arguitur sic: vni eorum bap-
 tisat et non est maior ratio de vno qd de alio: ergo ille
 paruus baptisatur a pluribus: ergo plures bap-
 tisatur. forte negas qd ille paruulus baptisetur. **¶** Ar-
 guitur sic: si vnus solus paruulus aspersisset et pro-
 tulisset verba clarum est qd ille baptisasset: qd si vnus
 alter secum proiecisset aquam super paruulū profe-
 rendo verba ille alium non impedit. Item si idem
 ponatur i diuersis locis esto qd duo presbiteri illud
 sciant vident paruulum in necessitate vterqz presb-
 ter tenetur paruulum baptisare qd dubitat de vita
 paruuli et nescit an aliquis eū baptisat: ergo vterqz
 debet illum paruulum baptisare. **¶** Hic argumento
 dicitur qd ille est baptisatus a quolibet istorū quē ad
 modū in cena dñi romanus pontifex / cardinales et
 multi astantes consecrant idem corpus dñi et qui-
 libet eoz / et sic concedo qd a pluribus baptisetur / sz
 non plures qd plures dicit interruptionem tem-
 poris et propterea cōcedimus sortem / non totiens
 fuisse hominem sicut fuisse parilius / sed hic aduer-
 te qd si vnus finierit ante alium ille baptisat et alter
 nichil facit nō est cura quis prius incipit dū modo
 quilibet inter proferenda verba aspergat aquam z
 simul terminet. **¶** Sed contra hoc arguitur sic: ibi
 sunt plures baptismationes: ergo est plures bap-
 tisma. **¶** Respondetur / si baptismatio captur actiue con-
 ceditur qd sunt plures baptismationes qd plures ho-
 mines baptisantes / si passiuē vnus solus / si abstra-
 ctue pro baptismo vel pro verbis concedo / et sic
 concedo hanc copulatiuam sortem est semel bap-
 tisatus et tamen. xxx. baptismationibus. baptismatio nō
 iberet subiecto baptismato sicut albo rei albe et sic
 iste est baptismatus a pluribus causis totalibus vt to-
 talibus tantū vz sicut sufficientibus / sed non vt tan-
 tū valet sicut p̄fisis / sed diffinis caractere est imp̄tib-
 lis quis eoz illum causat i animam baptisati: dico
 non est exploratum an caractere sit indiuisibilis pro-
 babile est omne accidens anime est intensibile et re-
 missibile licet aliquid nec incēditur nec remittitur
 a creatura qz illa via nō caret sp̄ntis propter act-
 ſincharbegoematicos affirmatiuos z negatiuos
 sed quocunqz istorum modoz dato deus caractere
 creat et nullus istoroz casualitatem cogitiam habet
 respectu caractere quilibet est tamen causa sine qua
 non / sufficiens respectu eiusdem. **¶** Forte dicitur tunc
 istorum vterqz poterit dicere nos te baptisamus
 et simul possunt dicere nos te baptisamus / z sic duo
 copulati baptisare possunt / hoc non est absonum
 quando diuisim baptisant hoc est quilibet eoz z for-
 man profert et aquam applicat quo fit hec illatio

est nulla nullus habet duos patres naturales ergo
 neqz spirituales: etiam si quis dicat nomine pro-
 prio nos te baptisamus baptisat licet perperam a-
 gat non vtendo forma cōmuni plerūqz vnus de se
 loquens vtitur plurali numero / vt nos iacobus
 dei gratia. non est necessarium ad essentiam sacra-
 menti ponere nomen baptisantis nec p̄nomen. suf-
 ficit qd ponatur terminus significans lotionem cū
 aliis essentialibus et licet deus sit vnus cuius ego
 sum ministror / non sequitur qd debeam vti pronomi-
 ne singularis numeri. stat dare mille ministros siml
 eundem baptisantes z ibi non est p̄cise vnitas mi-
 nistri: etiam sunt plures persone in diuinitis. **¶** Forte
 dicitur si duo pferant ego te baptisat et vnus fuit an-
 te alium ille non baptisat dicendo nos te baptisamus
 cum proposito sua sit falsa. dico esse falsum
 nichil facit ad formam. greus bene baptisat et ta-
 men sua oratio non est vera vel falsa. **¶** Ad confir-
 mationē posito qd idē ponat i diuersis locis dicitur
 qd casus est p̄ter legem. sed eo dato si vnus pres-
 biter scit qd alter illum baptisauerit nō debet atten-
 tare rebaptisare / sed punctum est si paruulus sit ro-
 me et parisi et presbiteri sciant et de fe inuicē nul-
 lum est p̄iudiciū si simul baptisant hoc est desi-
 nant proferre / ab vtroqz est baptisatus. **¶** Secun-
 do arguitur ad idē positio qd quis moriatur inter
 proferenda verba baptismatis tunc potest bap-
 tisari / quod pz: qd nō est baptismatus: sed probat qd tūc
 licet rebaptisari moriatur titius proferendo vnam
 sillabam de filii: et arguitur / quicunqz aliqua pars il-
 lius totius orationis est / tota illa oratio est / et quan-
 do tota illa oratio est / quilibet pars eius est qd totū
 est nisi sue partes: ergo tota forma et quilibet pars
 forme est quicunqz aliqua sillaba. p̄fertur / ergo erat
 prius baptisatus. **¶** Confirmat: ponatur idem in di-
 uersis locis in vno baptisetur et in alio non / et po-
 nat qd peccatum originale est qualitas in anima
 et tunc duc argumentū tuipse. **¶** Ad argumentū in-
 tendo facere in materia de eucha: circa illam pro-
 positionem hoc est corpus meum. **¶** Ad confirmatio-
 nem dicas tuipse. **¶** Tertio pono qd duo defecerunt
 presbitero fortes et plato et presbiter intentionem
 baptisandi vni habet / sed non cogitet de quo distin-
 cte tunc sic arguo: vtrūqz istoroz licet postea rebap-
 tisare alter eoz est baptisatus: hoc totum scit pres-
 biter: vt suppono igitur. **¶** Forte concedis alter eoz
 est baptisatus qro quis est ille et quare vnus et nō
 alter. **¶** Respondetur qd in illo casu neuter est bap-
 tisatus quia illa intentio vaga nō sufficit / requiritur vel
 qd actualiter habeat intentionem circa vnum vel qd
 habuerit virtute cui? descendit nunc ad baptismi
 si nunc non actualiter cogitet quemadmodum de
 presbitero qui intendit consecrare nouē hostias de
 monstrando decem p̄tes non determinando se ad
 quascunqz nouem nullas consecrat et sic argumen-
 tum est / solum / sed non requiritur qd intendat ba-
 ptisare filium regis esto qd filius regis ponatur lo-
 co filii dicitur sufficit velle baptisare hoc suppositū
 demonstratū. **¶** Eodem modo si offeratur adultus ma-
 euij

chomerista loco adultu iudet vel mas loco femine...

vel volitatis nullam auctoritatem habet respectu...

consequenda gratia et impletione precepti dei...

Distinctionis septe questio secunda

Ultimo circa hoc sacramentum queritur an cathecismus...

Notandum

Prima?
Secunda?
Conclusio.

Contra te-
cundam co-
clusionem
arguitur.

naturaliter effugit spiritus immundus vel ex pacto...

rum infidelem: ratio est vnus est fidelis vel erat per fidem infusam alter non. Item quando non ponetur fides infusa qz vnus est de familia christi alter vero non et fm apostoli sententiam ad romanos. y. quid ad me de his que foris sunt nec paruulus in comodo postea iporat ex h et pure fidelis qz modis sed omo opposito modo quemadmodu si essent duo discolor cogitur vnus per preceptorem ad seruandam regulam bonam alter habet laxatas habenas alter vagatur et nullum preceptum habet. Ad secundum argumentum vbi petis an naturaliter effugiat demones vel ad placitum dico ex pacto diuino. Et si dicas dauid pmi regu. xvj. auferebat demonium a saule per pulsum citrare et sum? te cois piscis exerceat omne genus demonioru. Thobie. vj. et. iij. regum sexto. heliatus fecit adduci psalce vt propheetaret. Responderet qz dauid dulciter persoluit qz min? saul apprehendebat vexationem propter voluptatem in melodia accepta plurib? intentionis minor est ad singula sensus minus cruciatur laborans morbo ppter tactum in cimbali benedictus: licet idem morbus intrinsece maneat apprehensio actualis intentio vel remissa vel aduertentia ad aliud delectabile parte pene magna dissoluit. poterat etia dauid per preces et deuotione in citarra mereri ne saul puniret vel tantu sicut antea. de fu mo iecoz li. thobie hoc est ex deo volente deuotio heliei accendebatur per psalce vt dignus esset propheeta recipere et iam tempus equi fumantia soluere colla circa hoc sacramentum.

Distinctionis septime questio vnica.

Tria hanc distinctionem septimam/ questurum quoniam vnica: confirmatio sit sacramentum iterabile. Pro solutione Nota qz confirmatio hic non capitur pro constanti firmitate in bono quemadmodum dicim? sancti in patria sunt confirmati. sed quomodo capitur patebit ex distinctione eius institutionis/ congruitas ex hoc pz na sicut in vita naturali vltra gnatione p qua vita acquiritur. requiritur alia actio p quam homo ad perfectam qritatem pducitur sic ppter spiritualem generationem q fit in baptismo per quam vita acquiritur. requiritur alia actio sacramentalis per quam vita spiritualis ad perfectam veritatem deducitur hoc fit per confirmationem in qua spiritus sanctus datur ad perfectum robur fm illud de consecratio ne. d. v. omnes fideles p manus imponez eposu. ff. accipere debent vt pleni xpiani efficiantur: insuper ad actum qui habet specialem difficultatem opus est speciali adiutorio. Sed ppter difficultatem q est in credendo est specialis difficultas confiteri fidem tempore persequutionis fides sola non sufficit coram seculente tyranno Sed ne i vmbra transcamus restat querere que res est confirmatio et qz ponetes relationes rationis et reales distinguit a rebus absolutis habet suum modu dicendi et nominales no intelligetes sua pncipia dicunt q est res transiens sic procedendu est sicut in baptismo. Confirmatio est vnctio vel ergo vnctio ibidem supponit p oleo

Notandum

et balsamo simul connotando verba et intentionem vel pro verbis et balsamo vel pro verbis omnib? vnu dandum est. et iuxta illa q dixi de baptismo dicitur qz est oleum et balsamum et sic diffinitur. Confirmatio est crisma sanctificatum posuitur in fronte signo crucis ab episcopo vtenite forma debita et in intentionem habente quod ecclesia intendit respectu regenerati si vnus fuisset ratione semel contententis et non postea dissentientis vel nunqz rationem habentis. vel sic et mel? inintendo videntur in distinctionibus. Confirmatio est crisma sanctificatum in quo episcopus inungit regeneratum in fronte ad cuius imitatione deus dat robur accipienti sustinere in publico fidem/ non curo an hec diffinitio conuertatur cu diffinitio pro omni tepore ponitur crisma non genus sed loco generi vt videatur que res est confirmatio. relique particule sunt ore accidentarie deus dat robur talis tamen roborat? ex secor dia potest succubere sed citius confirmatus potest resistere qz non confirmatus qz auxilium habet. ponitur sanctificatu/ materia que habet speciale ministrum est benedicta vt hic in ordine in extrema vnctione et penitentia. materia in sacramento eucharistie est benedicta ob contentum hoc non requiritur in baptismo et matrimonio vbi laici et p biteri sunt ministri. illud sacramentum est de precepto quado homo est in periculo persequutionis et potest haberi minister cum effectus est necessarius puta confiteri fidem in publico et ad hoc optulatur confirmatio igitur: et hoc si illi confiterit. Possunt fieri similes rationes contra hanc materiam sicut contra baptismum et petunt easdem solutiones propterea ista est recensere. Forma huius sacramenti est signo vel con signo te signo sancte crucis In nomine patris et filii et spiritus sancti amen/ tales sunt con cedende. Sacramentum confirmationis fuit in pside episcopi/ ponderat vnam libram: sacramentum confirmationis creuit in orto nec hoc est magis absonu qz illud concedere in fundamento illius relationis/ confirmatio est res permanes tamen no ita diu manet confirmatio sicut crisma: patet qz illud crisma non est confirmatio nisi tepore prolationis verborum vt ante dictum est de baptismo/ qz deficient connotatione termini positiui deficit et? sup positio mediante copula de preseti figura scribes sup ponit pro homine sed no semper. Illa materia crismatis est bona et congrua/ qz confirmatus debet habere munditiam caritatem et bonam famam vt bñ roboretur in fide. Oleum est liquor multum leuis z ascendit/ testes sunt pauperes studentes parisi qz consumpto oleo in lampade quando ferme candela extinguatur imponit aqua vt oleu supernatet et copiosum lumen habet iuxta parabolam math. xxv. prudentes vtrigines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus: balsamus est boni odoris sic confirmatus bone fame debet esse et non fetere vitis in oculis alioz iuxta illud. ij. corinthi. ij. xpi bonus odor simus et sicut pugiles inunguntur vt facili? resistant inimico sic confirmandi crisma imponitur in

fronte vt ab accipiente fides chabst predicetur sine erubescencia de consecratione. d. v. nouissime et ca pio predicari pro tueri quod seis sicut prelatis iuxta capacitatem mundi confirmantur licet fm doctri naz apostoli. et ad thimoth. ij. non debent docere in publico. Triplex erit status eoz qui ingrediebantur terram promissionis scz insipientiu proficietium et perfectoz vel ingredientiu pugnantium et in tabernaculo ministrantium totus populus egrediebatur egyptu et intravit terram promissionis sic quilibet baptisatus egyptum deserit et in familiam xpianam creditur in confirmatione est miles xpianus ad defendendum nome christi sicut fortiores in populo dei constituti sunt quia leuite intrabat tabernaculum et habebant specialem cultum dei et ad hoc erant deputati quibus sacerdotes succedunt. qz robur datur viro in confirmatione: patet: dat gratia confirmationis que inuadit ad resistendum vitia et ad excedu in actus bonos in signum cuius quis do quis est confirmatus sustinetur in bachiis alterius ad significandum eum esse imbecille aniqz arma acquirit. Si dicas scallum quis armatur aniqz in bellu prodeat vt est de paruulo: dicitur hoc esse verum in bello corporali in spirituali non oportet etia sitalis animam post confirmacionem efflauit magis beatificabit. pportionaliter ad gratia confirmationis: gratia confirmationis et baptismi sunt eiusde speciei et se intendit et reddunt habentem gratiam intensiue et dato (q non credo) moe alioz hec gratie distinguatur talis maiorum beatitatem habebit propter maiorem gratiam extensiue.

Prima conclusio.

Prima notatis ponuntur due conclusiones. Prima est: confirmatio est sacramentum noue legis a ceteris sacramentis distinctum/ qz sit sacramentum patet auctoritate melchiasdis pape de consecratione. d. v. huius scito inquit distans apz vris vtrunqz baptismum et confirmationem magnum esse sacramentum: illud probatur ratione qz est signu sensibile gratiam dei z ergo est sacramentum a diffinitione ad diffinitionem: quod conferat gratiam patet superius et auctoritate: et inferius tangetur. qz distinguatur ab aliis loquendo de distinctione arguitur: patet: habet aliam materiam vel est alia materia idem redit: saltem est alia forma et materia copulati hoc ponitur propter extremam vnctionem que oleo vitur: sed signatio crucis in fronte non abs re ponitur homo relinquat fidem propter timorem et verecundiam que in fronte a posterioz maxime relucet cum verecundia est timor ingloriationis. natura pellit sanguinem ad exteriora obliata materia verecundie ne cumulo tabescat sic tempore timoris calor facie et partes superficiales deserit. p seruanda natura petit palliditas in aliquibus est signum timoris vt quando calor petit vntrem et partes inferiores: quia sit patet qz interdu dissoluitur venter vsqz ad emissionem superflui scbe digestionis nonuqz pme/ patet in meticolosis iuuenib? celis du calor cor et partes illas patet homo efficit animosior accenditur ira et dat

alimenti fornicidum/ sed quicquid sit est magna multitudo in fronte et in facie tempore verecundie et timoris propterea facies alteratur hinc est signatura in fronte/ ad aliuz finem imediati ordinatur qz extrema vnctio et datur. habet aliam formam loquendo de forma improprie dicta igitur. Secunda con clusio/ confirmatio non est iterabilis: probatur a conclusio. sterioz impuniti characterem ex questione precedete: ergo non est iterabilis illa probatio sufficit theologo: illud idem patet auctoritate consilii terraconensis de consecratione. d. v. dictum est et ca. sequenti. Contra primam conclusionem arguitur: omne sacramentum est a xpo institutum/ confirmatio ma conclusio non est a xpo instituta: igitur non est sacramentum sicut est. consequentia tenet i baroco et maior patet: ille solus debet instituire sacramentum qui potest dare effectuz signatum sacramenti scz gratiam/ talis est solus deus igitur: minor patet/ qz non legitur vbi chabst inuenitur. Et confirmatur/ omne sacramentum debet conferri a ministro debito/ sed null? est minister huius sacramenti igitur: minor patet/ quia vel est solus epus et hoc non de consecratione. d. v. pertinet. z est gregorius ad ianuaru epm vt magister recitat in littera vbi gregorius scribit. peruenit ad nos quosdam scandalizatos eo qz presbiteros tangere criminate eos qui baptisati sunt prohibentus: et sequitur si oino de hac re aliqui contristentur vbi episcopi desunt vt presbiteri etia in frontibus baptisatos criminate tangere debeant concedimus. Responderetur: nego minorem esto qz non legatur locus punctualis in quo imponitur hoc sacramentum et causa est historice non producte sunt vsqz ad mortem apostoloru: sed vsqz ad quintu annum neronis qui erat tricesimus a passione christi et verisimile est post hierusalem euersam. xl. j. annis post passionem erant apostoli et diu post ioban nes qui erat de iunioribus in passione vixit. x. an nos petrus et paulus anno. xxxvij. post passionem chabst occisi sunt et sic non legitur passus scripture vbi instituebatur confirmatio sed apostoli non impositissent illud nisi habuissent a christo. romana ecclesia tenuit fidem quom beatus petrus docuit. pz in. l. de sum. trisi. j. petrus romanis fide docuit Sed forte dicis fides infusa et acquisita sufficere inclinant hominem ad confitendum fidem et in oculto et in aperto: ergo ianis est confirmatio. Itego consequentiam et antecedens: consequentiam qz facilius homo fidem tuetur vallatus multis adiumentis qz paucis. ante cedens. habitus fidei inclinant in actus assentiendi immediate modo stat quempiam assentire actu vni credibili z tamen ipsum ob pntiam cruciatu ore expresse negare et sic confiteri fidem exterius nec est actus elicit? nec impugns a fide sed ab actu voluntatis potius adiuvante confirmatio ne fm illud romanor. r. corde crediderit ad iusticiam ore fit confessio ad salutem hoc est deo adiuvante specialiter non ponitur hic habitus infusus sicut i baptismo de fide/ nec est opus dicere characterem confirmationis esse actiu pl? qz in baptismo ad as-

Respondeo ad argu.

sentum ex pacto diuino de^o tri. proportionabil' iuuat
sicut fides ifusa facti i bap^o. Ad aliud argumētū
negat minor sed sup h^o sūt opinioēs vt appar^o tā
git i pleriq; locis vt de cōsecratioē. d. liij. p̄sbitē
rit. videtur q̄ gregor^o illd̄ p̄misit dissimulādo ad
eūtādū scādālū illud dicit glōsa extra de sacra vi
ctioē cum venisset. aliqui hoc impugnant dicen
tes hoc esse p̄ter rationem q̄ beatus gregor^o sic
dissimulasset. Alius est mod^o dicens q̄ omnes p̄s
biteri possunt illud sacramētū conferre et episcopi
sunt solus instituti a iure humano super p̄sbitē
ros et non a deo hoc patet. xcy. dist. olim. et ca. se
quēti et intitulatur hieronio super titū dicens: olim
quidam p̄sbitēr q̄ episcopus ante q̄ diabolo cō
stinctū scismatā in religione fierent et diceretur in
populis eorum pauli ego autem apolo et sequit̄
sicut p̄sbitēr sciunt se ex consuetudine ecclesie et
q̄ sibi p̄positus fuerit etiā subiectos ita episcopi
nouerunt se magis ex consuetudine q̄ dispensatio
nis dūce veritatem esse maioris p̄sbitēris et in
cōmuni debere ecclesiam regere vide distinc. xciij.
legim^o. Sed circa hanc materiā suppono p̄o nūc
petrum impositum a deo caput ecclesie et aposto
los episcopos et q̄ in eorum locis succedūt episco
pi loco discipulor^o. lxxij. p̄sbitēris. ista suppositio
patet. xxi. d. in nouo testamento et est anacleti qui
erat quintus a beato petro et hoc satis mouet quia
a petro lino cleto et clemente illud accipere pote
rat circa principium capituli dicit ceteri vero apo
stoli cum eodem consortio honore et potestate
acceperunt ipsum q̄ principem eorum esse volue
runt qui etiā iubente domino i toto orbe terrarum
disperſi euangelium predicauerunt ipsis quoq; dis
cedentibus illo eor^o surrexerūt episcopi isto sup
posito arguitur sic. sp̄ a principio post passionem
episcopi erant maioris auctoritatis q̄ p̄sbitēris sim
plices et sic arguitur vel licuit vnq; p̄sbitēris con
firmare vel non si p̄m papa nō potest dare eis illud
deo non dante. si cergo non est facienda difficul
tas qui quilibet p̄sbitēr potest confirmare sine fa
cultate licet peccaret. sicut degradatus vel suspen
sus consecrat corpus domini licet male agat conse
crādo et q̄ntis sunt multi contractus in hac parte
ad heroe illi p̄ri q̄ nullus nō episcopus potest con
firmare. philippus: actus. vij. baptisauit in fama
ria: sed missum est p̄o apostolor^o aliquo ad confir
mandū dicente beato lucā cum autē audissent apo
stoli qui erant hierosolimū quia recepisset samaria
verbum dei miserunt ad eos petrum et iohannem
et etiā non valet dicere philippus erat solum dia
conus cum multi alii erant sacerdotes. Itē v3 di
cere discipuli et sacerdotes simplices differēbant
apostolis cum omnes studerūt ampliare cultū di
uinum et facere act^o quos potuerūt illud tenet ma
gister in littera et melchisedes papa hoc scripsit epi
scopie hispaniā. de consecra. d. v. ca. de bis. et in
ca. manus. sic inquit manus quoq; impositioē sa
cramentum magna veneratione tenēdum est q̄ ab
aliis p̄fici nō potest nisi summis sacerdotibus nec

a tempore apostolor^o ab aliis q̄ ab ipsis apostolis
legitur aut scitur patet esse nā si aliter p̄sumptum
fuerit irritum habetur et vacuum et inter ecclesie
sica nunq; reputabitur sacramenta. hoc patet per
impotentū. iij. de consuetudine. c. q̄to. et de sacra.
būcti. cum venisset. non valet dicere p̄sbitēri au
ctoitate grego. hoc fecerunt et non p̄p̄ria eodē
modo dices laycus potest consecrare auctoita
te sacerdotis precipiens tota difficultas que mo
uet viros in oppositū est factum grego. ad ianuar
um. et dicitur q̄ tollerauit pro scādalo vitādo ad
tempus si nichil solutione dignum ad hoc reperia
tur. quare habes hoc p̄o maioris inconuenienti q̄ i
illo facto deliquit q̄ petr^o. ad galathas. ij. vel nul
ti alii sancti quos facile est in medium citare ex ve
teri et nouo testamento aliquibus visum est pote
rat illos sacerdotes facere episcopos in eorum ab
sentia et si sic saluator grego. peccati expers et ante
recitata nec sequitur sacerdos potest consecra
re corpus domini quod est malus. ergo confirma
re: hoc nō tenet nisi quando min^o includitur i ma
iori. homo potest ratiocinare nō autem volare. Et
congruentia est q̄ episcopus potest confirmare et
non sacerdos simplex ad sup̄mū in aliquo statu
p̄tinet ordinare de iuris qui in aliquo gradu p̄stāt
cōi populo p̄ncipes exercitus de centurionibus et
de curionibus ordinat confirmatus ordinatur i ma
iorem ad defendendā fidem et episcopus est p̄nci
peps militie sub impatore igitur. Si dicas ponti
fex arat et ampliat materiam in matrimonio. ergo
et hic q̄ propter facultatem pontificis maximi sim
plex sacerdos cōfirmat sicut cōmissione nichil fa
cit. eodē modo dicit tibi potest facere papa ne sit
consecratio in vino albo sed erit i rubeo de illo q̄
tangitur in matrimonio alius erit sermo. Itē re
spondetur ad illud. xcy. d. cum olim. et cap. sequen
tū q̄ beato hieronimo intitulatur omnes in p̄mi
tūtia ecclesia episcopi vocabantur sed istoz aliqui
erant huius auctoritatis sicut sunt nunc episcopi
sed non habuerunt nomē speciale ab aliis p̄sbitē
ris postea propter scismata ceperunt illi p̄sbitēri
qui auctoritatem super ceteros habebāt volent^o
etiā aliis vocari episcopi. et sic a iure humano talis
modus vocandi introductus est et sic episcopi in
ceperunt esse maioris grauitatis sup̄ reliquos p̄s
biteros quā antea. idem patet de sumo pontifice q̄
in principio natiōis ecclie non vocabatur papa
sed ex consuetudine hominū hoc introductum est
non tamen est maioris auctoritatis q̄ a principio.
hoc patet auctoritate eiusdē hieronimi super episto
lam ad galathas et recitatur. ij. quest. vij. paulus
petrum reprehendit q̄ non auderet nisi se non im
parē sciret. hoc non de officio ecclesiasticē dignita
tis sed de puritate vite et sanctitate conuersationis
intelligitur solus enim petrus inter apostolos p̄s
matum gerebat et ca. sequenti et est augustin^o. ad hie
ronimum q̄ q̄ p̄m vocabula que visus obtinuit epi
scopatus sit p̄sbitero maior augustinus hieronim^o
mo minor est. glo. exponit vite et sanctitate et sic

constitudo et homines fecerunt q̄ episcopi maio
res erant nomine distincto cum omnes antea ro
mine communi episcopi appellabantur non tamen
re. Sed adhuc arguitur. platinā in vitis summo
rum pontificum dicit q̄ siluester instituit q̄ soli epi
scopi confirmarent. tamen ipse erat anno domini
tricentesimo trigesimo nono. ergo ante hoc licuit
aliis p̄sbitēris confirmare: illud non cogit / quia
non fuit beatus siluester primus institutor institu
tionum illarum que recitat platinā. sed voluit im
posita seruari / instituit q̄ vnus viri esset vna vxor: et
tamen oppositum vniū erat nisi ex dispensatione
tamen scis patribus illud claret quia melchisedes
papa cum p̄cessit. Et ex omnibus patet q̄ confir
matio est sacramentum noue legis magnam gra
tiam conferens et vt apparet a solis episcopis da
bile q̄ magnam gratiam conferat. de consecratio
ne distinctione quinta. nouissime. in secunda quo
q̄ vt eiusdem spiritus sancti septiformis gratia cui
omni plenitudine sanctitatis et scientie et virtutis
venire in hominem declaratur. Secundo sequitur
q̄ parentes debent procurare q̄ p̄m p̄o possunt
eorum paruuli confirmantur. patet. procurant par
uulis magnam gratiam ex operis operati virtute.
Tertio sequitur q̄ episcopi debent esse vigilantes
ad hoc q̄ visitent suos dioceſes ad hoc q̄ confir
mantur et hoc negligentes peccant: multi paruuli
discedunt post baptismum sine confirmatione que
ex eorum negligentia magna gratia p̄uātur: et ex
consequenti glōria. vbi est episcopus paratus cō
firmare et adultus non impeditus nolit adire vide
tur contemptor confirmationis. sed an confirma
tio sit maior baptismō vel ne tangitur a melchiae
papa. et recitatur de consecratione distinctione. v.
de bis. quo ad venerationem est maior quia a sa
culis sacerdotibus datur: sed baptismus est necessa
rius non autem confirmatio: qui crediderit et bap
tismus fuerit saluus erit. marci vltio. et sic confir
matio est maior scdm̄ quid baptismō non autē sim
pliciter quemadmodum porrus indorum est albi
or secundum dentes q̄ ab alon vel p̄tagoas et ta
men non est albi or loquor ac si essent. baptism^o ma
gnas prerogatiuas habz potest suscipi sine aliis nō
alia sine ipso. p̄ma questione p̄ma. si quis per igno
rantiam. Item est fundamentum et sanua aliozum
sacramentoz. de consecra. distinc. quinta. cū itaq;
circa finem capituli. an plus gratie detur in bap
tismo q̄ in confirmatione virtute operis operati: nō
est michi vsq; quoz exploitatum fed bona est appa
rentia q̄ sic an bis scienter transiens ad confirma
tionem vel confirmans incurrit penam canonicā
canonice tenent cōmuniter q̄ sic. quia incurrit q̄s
penam vt dictum est qui scienter accipit vel da
ptimum iterando et illud prohibetur. similiter de
p̄secratione distinctione quinta. dictum est nobis.
ergo per locum a simili tunc incurrit penam cano
nicam. aliqui dicunt hoc esse falsum et nullam pe
nam canonicam incurrit talis et causa cum pene re
stringende sunt et non ampliande: et non habetur.

passus vbi aliquis incurrit talem penam. argumēt
tum a simili non habet pedes episcopo non impo
nebatur pena canonica nec etis: quia seruire deo
non est pena illud placet multis sed dubium nō sic
extinguitur bene volo q̄ glōsatores non possunt p̄
eorum expositionem infligere illas penas sicut ipsi
dicunt sed romanus pontifex: sed ponderando il
lum tertium dictum est nobis ex consilio tragonēsi
capitulo sexto. videtur idem sentire de vtroq; et
pono totum caput quia ipsum fed breue. dicitur est
nobis q̄ quidam de plebe bis vel ter vel eo ampli
us episcops ignorantis cum ab eis dem episco
pis confirmantur bene visus est nobis eandem cō
firmationem sicut nec bap̄tism^o iterari minime de
bere quia bis vel ter vel amplius bap̄tismus aut cō
firmatus non seculo fed soli deo suo habitu regula
ri vel clericali religiosissime famulari decretum
est. videtur q̄ illud capitulum vult dicere q̄ vtriq;
debent relinquere seculum et stare in cenobio quia
sunt professi siue non et pari passu vtrunq; compa
rat. ex isto passu potest quis dicere q̄ rebaptisatus
non incurrit penam fed reconfirmatus nisi identi
dem de vtroq; intelligas nō respicio ad glōsam s̄
confidero quadratum textus est apparentia q̄ ta
les rebaptisati et confirmati debent viuere in reli
gione. Illud patet extra de apostatis et reiterant
ibus baptismum ex litterarum q̄ ad superiores or
dines si publicatum sit promoueri nō debet nisi ad
religionem transire voluerit vt fauore religionis
ipsius circa eum valeat dispensari. Illud capitulum
de consecratione distinctione quinta dictum
est. idem vult et cum etis in religione potest dispen
sari imponeretur post baptismum pena: quia hoc erat epi
scopo ignozante. vt patet ex principio capituli. Et
quando vterius dicunt non imponebatur eis pe
na nisi deo inseruire et hoc nō est pena quia pro bap
tismo idem fit. Itē terea q̄ dicitur de consecratio
ne distinctione quinta. vt ieiunū. ad confirmationē
veniant perfecte etatis vt moueantur confessionē
prius facere hoc est de bene esse et non de essentia
sacramenti confirmationis. etiam si sint tot et epi
scopus non potest confirmare ante meridiem: vel
venit post meridiem et non potest vte stare non est
opus vt ieiunū cōfirmetur: nec per hoc q̄ dicit
tur perfecte etatis excluduntur paruuli imofatus
est q̄ immediate post baptismum confirmantur sic
faciunt episcopi quando bap̄tiant nec plus pericu
li est si pueri obliuiscantur se esse confirmatos plus
q̄ in baptismō quia possunt reformari a parentibus
et aliis. Sed cum locum sumus de episcopatu apo
stolorum quando erant instituti est difficultas cu
tius non est hic locus seriose insistere quocirca tran
seunt loquendo p̄ parte sunt positiones. Aliquibus
tenentibus q̄ petrus et alii sancti sunt episcopi an
te christi mortem. Alii vero quia toto tempore
quo christus erat visibiliter in terris non erat opus
alio pastore: sed postq̄ ascensus erat petrum epi
scopum et caput ecclesie ordinauit illud sentire vt
dicitur beatus hieronimus. mathet vicesimo sexto.

Tu es petrus q potestas fuit promissa non in pre-
sentia data hoc etiam patet. quinquages. d. fidelior.
et considerandum. et extra de electio. significasti.
Et si dicas actum primo. Et psalmo. cvij. Ju-
das factus est episcopus episcopatum eius accipit
alter. Ad hoc respondetur non est certum q lu-
das se suspendit ante mortem christi commestor in
historia scolastica multas opiniones ad hoc intro-
ducit quarum vna est quando adiuuit loqui de re-
surrectione christi se occidit sed beatus augustinus
in questionibus novi testamenti satis dubitat post-
q disputat de tempore occisionis iude dicit est im-
probabile ei quando se occidit. Sed iulius dicit euz
christus duceretur in domum pilati iudas se in-
teremit in quens. Dor igitur dominus pilati ad me-
nia duci flexibus astricium iudaeus vidit iniquus
dirigit sceleris q sui commedia reddens: et pau-
lo post infelicem animam laqueo suspendit ab al-
to. Sed quicquid sit non est verisimile q christus
eum episcopum post resurrectionem ordinaverit:
propterea ad illas auctoritates dicitur q intelligit
apostolatum eius episcopatus tantum valet sicut
apostolatus: etiam dicitur est presbiteri in primitiva
ecclesia episcopi vicebantur. alie auctoritates sona-
tes q factus est episcopus ante mortem christi in-
telliguntur q fuit et promissio facta ante mortem
christi si non fuisset error ex parte ipsius.

Sequitur de sacramento eucharistie.

Stud est tertium sacramentum in ordine
scilicet eucharistia et excellentissimum in-
ter cetera sacramenta propter existentiam
realem corporis benedicti et sanguinis christi. de
consecratione distinctione quinta. nichil. maior q
de notatione in ecclesia est propter hoc sacramentus
plebs in festo paschalis propter eius susceptionem
se melius disponit / et populus qui ter vel pluries
communicat / audimus missam deuotius q vespere
ras / veneramus plus ecclesias propter hoc sacra-
mentum q capellas in quibus non est eucharistia /
vis vocabuli hoc sonat. eucharistia grece latine bo-
na gratia dicitur. pma questione prima. multi in ce-
teris sacramentis datur gratia accidens hic autez
corpus christi et gratia accidens hoc sacramentus
plures figure preceserunt oblatio panis et vini mel-
chisedech. genez. xliij. in agno paschali. exodi. xxi.
in mana. exodi. xvi. in fauo mellis qd ionathas co-
uertit ad os eius. pmi regum. xliij. In fluxu aque
et sanguinis de latere christi. iohannis. xix. sacrifi-
cium oblationis quando pontifex intrabat semel i
anno cum sanguine in sancta sanctorum quam figu-
ram adducit apostolus. hebreorum non o. in hoc sa-
cramento specialiter est deus et christi sacratissimum
corpus. propterea omnia alia sacramenta in digni-
tate excellit. dicit specialiter cum vbiq; locorum
est de essentia et per consequens in baptismo / sed
non specialiter sicut est hic propter plures proprie-
tates huic sacramento co nuenientes pluribus no-

minibus appellatur hostia offertur deo patri vti-
tium communio eucharistia sacrificium illud to-
han. de die nono tangit sedulius. Luspide perfossu
violat latus ecce patenti Vulnere purpureus cru-
or et sic vnda cucurrit Nec sunt quippe sacre pre-
religionis honore. Corpus sanguis aqua tria vite
munera nohore. Nec magister sententiarum tertio
suo loco hoc sacramentum stabiluit et de co sex di-
stinctiones posuit numerus ternarius inter aris-
metolicos maxime laudatur nece tribus modis. vi-
mero deus impari gaudet inquit poeta. triangulus
habet tres angulos equales tribus rectis. tres per
sone se habentes sicut anguli recti: sicut forma res
ctoza secundum geometras consistit in indiuisibi-
li et omnes sunt equales: ita est de personis in vni-
uersis ex omnibus partibus eius constat aliquota et no
aliquota / goliath tertio ictu prostratus. moyses ma-
gos pharaonis tertio signo superauit / pmo cell de
tribus dicitur / omne funiculum triplex difficile rari-
pitur. tres sunt qui testimoniu dant in celis / pater /
verbum / et spiritus sanctus / et hii tres vnum sunt.
primo iohannis quinto. ionas fuit in ventre ceti tri-
bus diebus ione secdo. et math. duodecimo. moy-
ses voluit p p m ducere in desertu itinere triu diez
exod. iij. Senarius in super est numerus perfectus
hoc patet. quia omnes partes aliquote reddunt ip-
sum totum scilicet sex distinctiones et tertius locus
reddunt nouem qui est quadratus numerus et no-
bilissimus: quia ex trigonis tribus resultans et tra-
dix. lxxxj. numeri no illaudabil apud mathematicos.

Circa sacramentum eucharistie dissoluenda
sunt aliquae questiones.

Queritur an sit ponenda forma in hoc sacra-
mento sicut in ceteris: videtur aliquibus q
non. quia hoc sacramentum est res permanentes ver-
ba sunt res successiue sed hic verba sunt forma co-
secrationis illa consecratio solum est in fieri: illud
apud meliorem non habet: quia baptismus et con-
firmatio sunt res permanentes quia hoc crimina / il-
lud aqua. dico sicut hic loquimur de forma metha-
phorica verba sunt forma / vinum et panis triticus
materia / nec est necesse formam methaphorica ma-
nere cum materia qd tu hoc est sacramentum. nec
rursus inconuenit materiam methaphorica cum
toto coincidere sicut in artificialibus dicitur li-
gna esse materias arbor et presuppouitur ad hoc q
completur archa non obstante hec est vera: archa
ligna / non pono res artificiales a naturalibus de-
stingui. hic autem prolatis verbis manet sacramen-
tum eucharistie post passionem interdum ad vnu
diem vel octo qd tu ille species manserunt non cor-
rupte cum substantia panis et vini illud nobis con-
stat super eandem hostiam non dicitur iterum ver-
ba sed cum eadem aqua numero proferimus rur-
sum verba in baptismo et sic aqua pluries incipit
esse baptismus et non pluries aqua non sequitur a-

qua incipit esse quater baptismus et omnis bap-
tismus est aqua: ergo aqua incipit esse quater aqua
nec est discursus in quarta figura secundum po-
nentes: patet intelligenti logicam. sic diffinitur.
Eucharistia est sacramentum sub speciebus panis
et vini vel panis vel vini corpus christi et san-
guinem continens. sacramentum est quid dicitur
genus ad terminum eucharistia / sacramentum pro
signo sensibili supponit connotando rem sacra-
mentum dicitur ex parte eius. eucharistia habet con-
notationem inferiorum supponit pro speciebus pa-
nis et vini copulatim etiam diuisim connotando q
corpus christi sacrum ibi continetur similiter de
sanguine. Prouitur sub speciebus panis et vini
loco differentie accidentalis per hoc differt a bap-
tismo et ceteris sacramentis. ponitur coniunctio
copulativa et distinctiva ad insinuandum q ille
terminus eucharistia supponit pro illis copulati-
mo p mille hostias simul factis vel pro altero illo
rum nec couentibus speciebus vini vel panis q
non oes tales sunt sacramentum et sic genus diffini-
ti facit diffinitiu ab aliis arguitur differre: hec diffi-
nitio non couentit cum diffinitio mediante copula-
de possibilis / deus pot dare suu corpus sub aliis spe-
ciebus si uoluerit sed no facit qd est eterni testam-
ti et h sufficit theologo in istis de scriptombus. Se-
cudo diffinitio sic diffinitione magis explicare mate-
ria diffinit. Eucharistia est species panis et vini vel
panis vel vini cu certis verbis prolatis a sacerdo-
te intendente facere qd ecclesia intendit et q certa
verba intelligo forma qua propter prolixitate eui-
tenda / et potissimum in diffinitionibus / missa facio et
ex dicendis apparebit q sunt illa: hoc est clare dice-
re ille terminus eucharistia supponit pro illis spe-
ciebus vel altera illaz connotando q presbiter dixe-
rit certa verba cu intentione faciendi quod ecclesia
intendit vel connotat ille terminus eucharistia q ibi
continetur corpus xpi siue caplatur ecclesia mili-
tans vel triumphans in idē redit: traq; eaz recte in-
tendit neutra earu in isto aberrare pot. illud sacra-
mentu erat institutu a deo post cenā. math. xxvj.
accipite et edite ex hoc oēs hoc est corp⁹ meū et de-
dit eis auctoritate illud faciendi in posteru. et sacer-
dotibus qui eis succedunt ad hoc subiungens / hoc
facite in mea comemoracionem. luce. xxij. et acce-
pto pane gratias egit et dedit eis dicens. hoc est cor-
pus meū et meli⁹ corpus qd neruū et ossa includit
q carnes quod pro vobis tradetur hoc facite i me-
am comemoracionem / sibi et calicem post q cenā
vult dicens: hic est calix noui testamenti in sanguine
meo q pro vobis effundetur / benedixit ad insinua-
dum q requiritur preuia deuotio quotienscuq; ma-
ducatis panem hunc et calicem bibetis mortē dis-
tinctiabitis donec veniat. hoc p. j. ad corinth. xj.
Ex isto patet ad nos saluatoris dilectio qua vole-
bat relinquere nobis suum pretiosum corpus sub
signo sensibili post eius ascensum ad patrem. Se-
cundo sequit q debemus recolligere passionē christi
in qd tu possumus in mentem tempore quo pfe-

bitur ostendit eucharistiam ad hoc ordinabatur sicut
duo sacramenta partialia et due forme quod subie-
iuntur: hic est calix noui testamenti in sanguine meo
qui pro vobis effundetur illa verba plus videntur
mouere animū auditoris q illa: hoc est corpus me-
um / hec verba sunt nescio quid latentis energie vi-
ue vocis actus et vix in aures discipuli de auctoris
ore transfusa fortius sonat: et licet beatus hieronymus
mus i prologo bible dicat ad aliud proposito hec
verba mirō in modū hic michi quadrare videtur
non est dubium quin hec verba satis sonabant i au-
res discipulorum pntium. Et ista diffinitione patet
quid est minister huic sacramenti. scilicet sacerdos for-
lus. que materia panis vel vinum que sunt optimū
nutrimentū coporale in suis speciebus panis or-
deatus reddit homines male coloratos / tritice-
us bene. Preterea nutrimentum spirituale cōgrue
ter significant: datur corpus christi sub aliena spe-
cie ne abhorreamus assumptionē. de consecra. disti-
scda. forte et ea panis est forma consecrationis cor-
poris christi est hec. hoc est corpus meum. Et hoc
conueniunt omnes. de forma sanguinis vigiliant
viri aliquibus dicentibus hoc totum est forma hic
est calix sanguinis mei noui et eterni testamenti mi-
steriu fidei qd pro vobis et p multis effūdet i remis-
sionē peccatorū et hoc sequuntur omnes. Modus co-
or est q hec est forma sanguinis hic est calix sangui-
nis mei. vel sic vt dicit magister: hic est sanguis me-
us. durandus dicit coram te fecit legi formas que
ponitur in missali basilū quod fertur habuisse ab an-
gelo et forma est hec. bibite ex eo omnes hic est sa-
guis meus noui testamenti qui pro vobis et multis
effundetur in remissionem peccatorum: et tamē nō
reprobantur a romana ecclesia in consecratione: nec
requiruntur aliqua verba precedentia ista si presb-
ter intendat facere sicut ecclesia. scus est si de pro-
prio copore loqueret / vitium pronominis loco al-
terius frequenter vt nos iacobus dei gratia. etc. si-
lius meus es tu hodie genui te de patre ad filiu in
diuinitis propter bubili male ageret qui aliquod ver-
borum relinqueret de quibus dubitatur et peius q
de omissione alioz verborum / hic melius valet
hūilitas pauli simplicis heremite q subtilitas ach-
tophel. quinq; sunt verba in consecratione copo-
ris. hoc est enim corpus meum. similiter in con-
secratione sanguinis non refert an em sit de essentia
forme. christifera virgo in conceptione protulit qn-
q; verba: fiat michi secundum verbum tuum. et ma-
thel. xxvj. quinq; erant verba prolata bono latro-
ni. bodie mecum eris in paradiso quinq; sunt litte-
re in hac dictione maria per quam aperta est ianua
paradisū. ponitur est in hac forma verbum substanti-
uum radix verborum adiectiuorum in aliis ver-
bum adiectiuum baptisio confirmo accipie capio te
et. Eueo opinionem communem euz omnes euz
geliste in hoc conueniunt differunt in modo loque-
di hoc forte voluit spiritus sanctus ad significandum
non requiritur similitudo in forma non valet ra-
tio sancti thome oratio est enunciatiua: ergo de-
fij

retur q̄ bene consecraret per hec verba hic est sanguis meus qui pro vobis effusus est cuꝝ copula de presenti et futuro vel preterito accepte pro eodem videntur termini finonimi q̄s patet altera via meū supponit pro profertente et nō pro xpo. Si dicas loquitur in persona xpi ac si diceremus nos iacobus rex. Contra ego sum iohannes et tu conuersus iohannes es tu: ego et tu sunt termini finonimi. ergo licet tollere meum et ponere finonimū eius loco / hoc est corpus meū xpi: vel ponere copulam futurū temporis in preteritum has rationes tibi relinquo quia primum modum roborant. Tertio arguit probando q̄ illa quattuor verba non requirunt ad formam sed sufficienti duo vel vnum qm̄ profero copulam tota propositio est: ergo quelibet pars eius est: ergo dato q̄ prebiter tunc moziatur tota consecratio est cōpleta. Respondetur hic implicatur difficultas qm̄ res successiua est. hic dico q̄ nō est multum inopinabile in philosophia naturali q̄ propositio vocalis est aer et vox est aer. Distinctus in principio maioris voluminis diffinit vocem et dicitur sicut philosophi dicunt vocem esse tenuissimū aerē. Item mirandum est de illis qui impugnant maiores tenentes tempus esse rem successiuā a permanentibus distinctam argumentis cōibus omni rei successiue et cum hoc ponentibus propositiōnes vocales accidentia. omnia argumenta directa cōtrariū equaliter concludunt contra aliud et fm̄ hoc vox emissa potest reuerti quod potest expositioe probant: aer emissus potest reuerti: aer emissus est vel potest esse vox: igitur: p̄na tenet expositioe in tertia figura suppono istas idēffinitas singulari r̄ se cundum hoc q̄ semel dictū est amplius reuerti potest. Et si dicas aristoteles dicit oppositū in predicamento q̄ntitatis. Et horatius. nā semel emissum manet irreuocabile verbū et iterum nescit vox misa reuerti. Respondetur q̄ debet intelligi postq̄ homo aliquid concessit non potest illud negare: patet libro sexto in regulis iuris quod semel placuit amplius displicere nō potest de auctoritatibus nō debentur multum insitare quia equaliter vel citi⁹ eas exponam q̄ alit qui tenent tempus et motum esse res permanentes sed aer permanenter est aer sed aer non est vox nisi quando taliter se habet et scōꝝ illud argumentum non concludit quando aer qui est subiectum est aer qui est copula non est copula quousq̄ ille aer taliter expellitur quo ad sufficienti vocari copula et sic de predicato. Et isto patet quādo copula est subiectū non corrūpitur / s̄ corrūpit sibi. hoc pars p̄. hic aer non corrūpitur hic aer est vel immediate an̄ h̄ fuit sibi igitur. scōa ps est clara: si dicas scōm illud nunq̄ tota propositio est quicquid sit de illo non magis concludit contra me q̄ cōtra alios an potest esse loquela sine aere patet inferius cum exultationes beatorum sunt in gutture eorum et celum empireum non est aerum. Tenendo cuꝝ alius q̄ vox est sonus in aere existens in huius vide tur bolhoto in secundo et pleriq̄ q̄ nunq̄ propositio vocalis est vel aliquare successiua vt motus

vel tempus et a tēpore tanq̄ notioꝝ procedam. Potest apparere primo obitu dicit cum modo loquendi plebeo q̄ hora octaua solum est in instanti terminanti horam octauā / si petamus media hora post septimam quota hora est non dicitur octaua / imo negatiue respondetur non esse octauam / s̄ audito pulsu capane successiue ab vna vsq̄ ad octo campana octo sonante protinus respondebitur eade octauam sed illud videtur difficile dicere q̄ primū instans non esse hore octave sit hore octaua implicat contradictionem est primū instans non eē hore octave: ergo nunc primū hore octaua non est et prius fuit. Propterea dicitur q̄ quando aliquid instans intrinsecum hore octave est hore octaua est et plures partes hore octave sūt esse nunc a instans medium inter duas medietates hore octave ille due medietates sunt: ratio quia aliquid instans continuatiuum illarū partiū est et nullum tempus cuius nullum instans intrinsecum ē. Et illo sequitur q̄ b et c sunt copulati et tamen b non est c et non est. patet. posito q̄ b sit prior medietas et c secunda hoc patet: quia a instans nunc est continuū illas duas medietates et nullum est instans intrinsecum b vel c sed solum extrinsecū / igitur nulla illarum medietatum est / et si illa hora dicitur in octo octauas nulla illarum est sed ille octo copulati sunt et sic in hoc instāte iste annus est: q̄ vnū instans intrinsecum huius anni hoc septimana est et ex consequenti dies dñica lune et martis copulati sunt et dies dñica non est: et sic tempus mille annorum est: quia aliquid instans continuatiuum eorum est. Si dicas ergo adam et abahā simul sūt verum est sed inadq̄te non erant in eodem instāte / quicunq̄ est aliquid instans hore octave tunc hora octaua est: sic bene tenebimus q̄ annus est totum / et mensis pars anni / ebdomada pars mensis / contra illum modū qui tempus primū mobile putat nunc in augusto esto q̄ iste annus est negabit q̄ aprilis est contra cōem hominū loquendi modum. Forte dicit si aliquid totum est quelibet pars eius est licet cōiter dicatur in successiuis hoc nō oportet. Aliter dico si aliquid totum est quelibet pars eius est. quod probō. da augustū qui nunc est r̄ sit instans continuatiuum duarū medietatum augusti. arguit sic. hec pars huius est demōstrando quācunq̄ partem que includit hoc instans et illa pars huius est / demonstrando similem et nulla est pars huius qui est q̄s si forte dicas r̄ aliter euadere non potes / est aliqua pars huius que non includit hoc instans et illa non est. Contra: signetur illa pars et sit prima dies augusti vel p̄na septimana bene sequitur: hec pars non est: ergo nō est pars eius: p̄na est clara posito q̄ est includat ens vel entia fingere h̄c ampliationem est preter rationē. Sed dico q̄ res permanentes sic differat a res successiua quia partes future et preterite remanent cum presenti in aliquo determinato instanti: vel apte nate sunt sic permanentes sec⁹ est in successiuis: de. propositioe vocali non est penū s̄ idēz quia alique sunt tales q̄ vna littera est. p-

positio vel esse potest vt a significans hominem esse animal et de illa propositioe diceretur sicut de tēpore qm̄ aliū instans illius littere est: tota est. Alia est propositio composita ex pluribus partibus vocalibus non constituentibus aliquid vnū vt locretia erat romana et de talibus non oportet dicere cōsequenter sicut de tēpore postq̄ nulla est interruptio in tempore nisi per instāta. secus est hic et dico hāc conclusionem. propositio vocalis fuit. probatur. apostoli et prophete. pulserunt multas propositiōnes et non protulerunt nisi ea que fuerunt: igitur. Sed contra hoc arguit: moyses nunq̄ fuit proferēs istā In principio creauit deus celum et terram. quod patet: q̄ ista de inesse moyses est. proferēs hanc propositioem nunq̄ erat vera: q̄ nec quando protulit subiectum nec predicatum nec copulam: igitur. Respondetur q̄ male datur sua de inesse h̄z multas de inesse moyses. p̄fert banc vocem demōstrando subiectū et hanc demōstrando copulā et hanc demōstrando aliam vocem: et q̄ quelibet illarū est vera: illa de preterito est vera quando aliquid mutatum esse est tota vox est. oportet ita bene tollere terminum cōnotatiū ex parte predicati ad dandū de inesse interdū sicut a parte subiecti nec semper ablatio venit a parte subiecti. campan⁹ fecit circum nō habet hanc campanam est faciens circum supposito q̄ facit non ampliat: sufficit enim dicere campanam facit hanc rem: eodē modo si deus successiue produceret in vna hora vnum lignum et successiue corrūperet sic producit in istā termināti hōram verum est dicere hoc lignū fuit. habet plures de inesse hoc est: hoc est demōstrando partes illius que fuerunt. ita bene sicut hec: quelibet parisienis magister fuit in sancta genouefa q̄ non ponitur in esse per hanc quelibet magister parisienis est in sancta genouefa. Et h̄bis patet solutio ad formā argumenti si bene applicas et q̄ illa non est neganda inter septimā et octauam hora octaua est sed vulgares loquētes vocant octauā circa finē si illud non placeat potes dicere quod alibi tenuimus. Quarto arguitur: dicitō hoc est corpus meum ante primū instans non esse totius propositiōnis corpus christi est in sacramento eucharistie. ergo illa verba non requiruntur ad formam. assumptum arguitur: si in primo instanti non esset illoꝝ verborum prebiter p̄mo non est puta occidatur in instanti a deo vel a creatura r̄ proferat vsq̄ ad mortem: talis consecratur: igitur: probatio minoris. si duo prebiteri successiue proferant titius et sempronius et tñ⁹ vniat in instanti terminanti horam et sempronius prius moziatur tantū est prolatum ab vno sicut ab alio cum intentione debita sicut ergo suppono igitur. sed ille q̄ moziatur est motus in instanti terminanti verba. ergo consecratio prius est. Et confirmatur: vltima sillaba profertur successiue. ergo ante quodcunq̄ instans in quo est aliqua pars eius ante erat aliqua pars eius: q̄ ante omnem motū est motus et quicūq̄ erant partes sufficientes erat consecratio igitur. Forte dicit consecratio non est an-

te completam prolationem verborum. Contra: pro no q̄ duo proferant et vnus ad imaginationē profert vltimam sillabam per hōzā vnam et alter habet finem in p̄na consecrata parte hore supposito q̄ simul incipiunt proferre sup panem et c̄q̄ velociter vsq̄ ad finem et vnus proferat vltimā sillabam per vnam hōzā talis tunc non consecraret per te quod non est dicendum. Ad quartum respondetur admittendo casum. iam p̄ctum argumenti est an sempronius consecratur. dico q̄ sempronius consecratur in toto tempore terminato ad instans mortis sempronii tota consecratio est facta sed in adq̄te in toto tempore. vel potes dicere post vltimū illas nō esse prolationis vltime sillabe corpus christi est sub illis speciebus supposito q̄ immediate post illud instans sillaba est intelligibilis. Ad confirmationem: q̄ vult probare q̄ in aliquo instanti ante instans terminanti totius orationis est ibidē corp⁹ christi: et dico q̄ sic plerūq̄ imo quicūq̄ verba proferuntur que sufficienti causare sententiā in animo auditoris forma sufficientis est sed da maximū non sufficientis secundum intentionem vel minimū sufficientis. Quarto arguitur: posito q̄ vnus cogitet istam propositioem finonimā hoc est corpus meū talis habet propositioem finonimā cum. propositioe consecrata et non consecratur: igitur. q̄ non consecratur supponitur q̄ requiritur loquela ad baptismum et eucharistiam accedat vbi ad elementum / sed probō q̄ sic. si lingua prebiteri abscindatur satisficit cogitando hōzā. ergo et celebrando missā Respondetur: reliquis vel mutis cōsecrare nō potest in sensu cōposito fm̄ legem puta hec est impossibilis elinguis consecratur causa est institutio diuina sola. Sed si prebitero auferatur lingua vel quis sit mutus pro tempore quēdam modum contingit de p̄re iohannis baptiste fm̄ q̄ dicitur in hymno. p̄biteri dicit propte modulos loquelle r̄. debet mentaliter deum orare q̄ debeat verba mentalia proferre nō opinor oportere: hoc nimis difficile foret: voces acclius emittuntur q̄ scripture vel conceptus articuli lati fabricantur. Et illo patet. nō sequitur quis consecratur p̄ vnam propositioem: ergo per quālibet finonimam illi oportet procedere per voces et hoc est congruum / si concept⁹ sufficienter magis dubi⁹ aliquis esset. Etiam conceptus sunt occulti concipienti met voces melius cōcipiuntur scriptura esset rediosa et ab aliis sic non potest p̄cipi sicut vox et licet muti illa essent faciliora non tamen simpliciter maiori parti multitudine et lex datur debitis q̄ regulariter contingunt et nō de illis q̄ in casu eueniunt. eodē modo si quis tres voces proferret hoc est corpus et conciperet rem nichil consecratur non colligo nunc tales verbes nec tenetur vocem grauem proferre in consecrando nec acurā nec mediā sunt quomodo nunc tenetur proferre in consecratione sed si prebiter vnus proferret verba et alius faceret cetera requisita solus proferens dūm habet intentionem rectam super materia debita consecratur: cetera sunt de honestate et necessitate minū

stri hoc est ad vitandum in ipso peccati. secus est in baptismo ubi applicatio aque est ita necessaria sicut verborum prolatio sed si quantuo simul proferrent quilibet eorum consecrata et hostia eade a quolibet eorum est consecrata vt ante dictu est in quoda argumeto in de baptismo. ¶ Ultimo arguitur. capto pmo instanti non esse verbum. Nam omnia verba pmo non sunt et prius fuerunt quodlibet verbum prius fuit. ergo omnia verba forme prius fuerunt. et interio debeat. ergo ante erat coip? christi sub istis speciebus. Responsione quere in solutione quartar argumeti precedentis.

Distinctionis nonne questio prima.

Queritur circa hanc distinctionem an quis indigne hoc sacramentum suscipere possit. Pro solutione questionis nota distinctionem communem aliquis suscipit sacramentum et non sacramentaliter vt hereticus/aliquis sacramentum sacramentaliter et non spiritualiter vt xpianus in peccato existens. Aliquis suscipit sacramentum sacramentaliter et spiritualiter vt bonus christianus sine peccato. Aliquis sacramentum suscipit spiritualiter et non sacramentaliter vt qui desiderat capere hoc sacramentum et non habet illum q potest et conferre vel quia est procliuus ad vomitu vt de hugone facti victoria contigit ascendat fili? ad patrem 22. Secundo nota q indignus est ille qui est in peccato mortali vel prohibitus ab ecclesia. qui peccauit et iam penituit non est in peccato mortali sine peccato sit reus. Si petas quis idoneo potest hoc sacramentum suscipere dicitur adultus/sidelis mepe pcedit? ieiunius ieiunio nature deuotus non prohibet? sine conscientia peccati mortalis legitime confess? adultus. confuctudo facit q iuuenes citius confiteantur q assumant corpus domini cu requiritur maior discretio in assumptione corporis dicitur fidelis in festo paschatis iudeus no obligatur nec ad precepta pura ecclesie. mente pditus. ob amentes relique particule sunt lucide non est necessariu cōsecrare in die paschatis sufficit die totius facti vel vsq ad octauas post pascha sicut eugeni? declarauit. ¶ Istis notatis pono conclusiones. Prima est licet exis in veniali digne sacramentum eucharistie suscipiat/exis in mortali actuali suscipies peccat nouo peccato. prioz pars est clara/veniale non impedit gratiam nec materia est penitentie requisita. secunda pars patet per illud pime corinth. xj. pbet seipsum homo et sic de pane illo edat et de calice bibat q enim indigne manducat et bibit iudiciu sibi manducat et bibit non ditudicans corpus domini iudiciu manducat id est dāpnatioem fm glo. interli. hoc est peccatum mortale cui debetur dāpnatio et sequitur ideo inter vos multi infirmi et inuites et dormiunt multi quod exponens glo. interlinia. februbus et longis infirmitatibus multi moriunt. Rec sequitur exis in mortali communicans mortaliter peccat. ergo accipiens in veniali venialiter peccat

labe

Secunda conclusio licet quis fecerit aliquam diligetiam sed non sufficientem de peccatis pteritis et oblitis cōicans peccat esto q contritus de omnib? peccatis suis anteq? est confessus non debet communicare. prioz pars patet talis per suam ignorantiam crassam vel supina non excusatur a toto licet a tanto. ergo ad huc est in peccato mortali fed qui libet talis indigne suscipit ex secunda parte prime. Secunda pars patet q? est precepti/infesto paschatis homines obligantur facere penitentiam sacramentum/patet de penitentiis et remissionibus omnis vtriusq. et causa est q? debet tunc comunicare si etatem habeat. ergo quicumq? aliquis debet communicare debet confessionem vocalē facere 2 hoc regulariter vbi tamen null? reperitur ad celebrandum in parrochia in sollemni festo nisi vnus cui deest copia sacerdotis talis potest celebrare habens confessionem vocalem in voto/vocalē dico preteritur q sua delicta detestetur et sic aliquis celebrat non confessus licite. dicitur fratres minores habet in constitutionibus non debent se confiteri aliis tunc minor exis in campis cu laico interdum celebrat sine confessione. Tertia conclusio licet non ieiunius non debet communicare nec pena canonica habet tamen qui fecit sufficientem indaginem cum reuerentia accedere potest. prioz pars patet auctoritate augustinus ad inquisitiones ianuarii et rectorum de conse. d. ii. Si quis d. et est mod? eccle 2 rationale est q? p? dicitu corp? ingrediatur q? aliq? cib? intellige de ieiunio nature hoc est nec cibis nec potu capere post mediā noctem. vij. que. d. nichil. s. nullus de cōsecratione distinc. c. j. placuit. Secunda pars patet/ alioquin nulli pateret modus eundi cum ille facit quod in se est fm fragilitatem humanam nec requiritur dormitio post cenam vel prandium ad hoc q? sit completa digestio imo nec requiritur digestio completa alioquin ihibebris flegmaticos et frigidū stomachū habentes ab assumptione referros vnq? communicadi q non requiritur dormitio patet. multi habentes cerebrum siccu dormire non possunt. etiam aliqui noctes ducunt in sompnes/ in studio/ in oratione vel in aliqua alia honesta materia quibus in crassaluce non inhietur comunicatio. Si dicas excedat tert? fecit remouere quedam a presbitero qui non dormiuit tota nocte/ sed celebrauit mane. patet de accusationibus. cap. li. cōstituit. qd de ecclesia dicitur no erat. ppf no dormitionem/ sed presumebatur q? biberat post mediā noctem et esset indispolit? cum in taberna post omnem sitim sedatam homines solent interpalantibus vicibus euacuare secundos calices/ etiam frequentes caupones vinum afferunt nullo rogante etiam vitur die post mediam noctem. si inter ventres fuerit relique panis vel alterius cibi in lotionis oris mane non prepediuit no sumebant illo die etia per modū saluē recipitur et idē est si gutta aque igno rante in stomachū descēderit alioquin aliquis no potest se bene disponere ad sacramentum. patet de illo a cuius stomacho ascendunt ad os quida secua

lent humores qui solet gargarifando diatim os 2 dentes abluere talis est ieiunius ieiunio nature ad huc secus est de medicinis vel assumptione potus licet maneat ieiunium ecclesie non tamen ieiunium nature et verba inhibitionis pontificum ad hoc sonant et confuetudo inhibitionem interpretatur et eadem causa prohibitionis cum abusu spiritualis prius est assumendus q? quicq? corporalis extra necessitatem: prohibitio ecclesie hic facit negotium/antiquitus cōmunicabatur in die cene. patet de consecratione. d. j. Sacramenta altaris non nisi a ieiunius hominibus celebrentur excepto vno die annuuario quo cena domini celebratur: non obstat si vinum faciat aliquas partes eucharistie descendere et prius in stomacho descendit cu an corpus xpi assumebatur/ nec ad tā exactam separationem descendendus est. canones de prohibitione cibi per aliquod tempus de consecratione distinc. ij. tribus gradibus sunt abrogate/ nec est eadem ratio cum abusu spiritualis prius assumptus/ est etiam in assumptione cibi spiritualis hoc est eucharistie/ con feratur gratia virtute operis operati non postq? assumitur/ in qua parte tempoz assumptionis siue inter dentes siue in ore vel i quauis alia parte nouit qui est in hoc sacramento ratione totalis hostie assumptę datur nec propter magnitudinē hostie maior gratia potigitur: homo debet sancte cōuersari cum in se habeat hospitię celi capere non possunt cum turp? elicitur q? non admittitur hospes et licet maneat deus et corpus xpi sub speciebus homine peccante non est mansio fructuosa per gratiā errant bartholome? in apparatu de consecra. dist. ij. cap. tribus gradibus. dicit certū est q? cito species dentibus teritur tam cito in celum rapitur corpus christi/ hoc est ficticiū tunc nunq? manducaremus corpus christi panis assumptus in ore et preteritus proleclus non est manducatus. Et panis aliq? non dormientem indispolitum mane talis non debet celebrare sed non prouenit a vigilia sed indispolitione que eodē dormienti contigisset. Ex illo sequitur fortes plus aque capit q? plato et tamē fortes potest capere corpus domini non autem plato. patet: posito q? fortes capit a casu et ipso non aduertente in lotionis oris et plato capit scienter. si quis euacuationem alidē q? per os ceperrit non est impedimentum. ratio. per os eucha? est primus cibi assumptus esto q? in ventre aliud purgatiuum accipitur/ etiam partes inferiores no assuntur alimentabile/ sed purgatiua medicina nec replicanda est ad ingestionē cibi per partes illas. Ex istis conclusionibus cu aliquibus veris adiunctis patet aliqua correlaria. primum est: presbiter indigne suscipiens sacramentum eucharistie peccat. patet indigne cōmunicat et abutitur tā excellenti sacramento/ non videtur tantum esse peccatū ad baptisandum in peccato vel forte nullum/ an casu presbiter duobus peccatis delinquere videtur. primo indigne cōmunicat/ scdo indigne suscipit. Secundo sequitur q? fm magnitudinē crasse diligentię vel qui-

tatem/ peccatū/ suscipiēdo eucharistiam/ est minus vel minus. duo adhibent aliquale diligentię sed non sufficientem. fortes et plato est aliqua latitudo illius diligentię. forte sit vt quattuor fortes adhibet tres gradus diligentię plato duos ambo vadit ad sacramentum eucharistie fortes minus peccat patet: q? minus irreuerentię facit sacramēto eucharistie. Cum hiis omnibus stant hee conclusiones: fortes sacramentum eucharistie in pcto suscipit no indigne. patet. posito q? caperit ei hostia consecrata cum multis non consecratis credat omnes no consecratos tunc ille ex casu capis sacramentum eucharistie et ille est in peccato et non peccat/ agit. Secunda propositio: fortes sacramentum eucharistie scit se capere et tamen est in peccato mortali et non peccat. patet. hanc hostiam scit se capere hec hostia est sacramentum eucharistie/ agit. Tertia propositio. fortes in peccato sacramenti eucharistie vult capere et non peccat: patet expositioe sed iste sunt negande. fortes (sit se capere sacramentum eucharistie sine peccato/ fortes vult capere sacramentum eucharistie vt scientia vel volitio ferū sup sacramentum eucharistie. si presbiter sit solum attritus vel i mortali tempore quo capit corpus christi sub speciebus panis et in gratia quādo capit sub speciebus vini qd est bene possibile iam ptem eucharistie capit in mortali et partem in gratia eodē modo successiue capit corpus christi sub speciebus panis: ergo potest esse in peccato mortali tempore quo capit vnam partem et in gratia tempore quo capit aliam et sic eandem hostiā capiet in gratia et in mortali fm diuersas partes et in variis instantibus et temporib? postq? est in gratia quando capit vltimam decimā vel vigesimā hostie non apparet ratio qre no habebit gratiam virtutis operis operati/ sed quādo homo est in gratia per totam assumptionē virtute totalis hostie assumptę dabitur gratia et non virtute partis q? si sic sumēs magnā hostiā plus gratie haberet q? sumēs parū qd est falsum. potest tñ deus dare gratiam successiue in assumptione eucharistie sicut ipsa successiue accipitur non tamē dabit de facto. pportionaliter fm partes hostie assumptę sz cum partibus equalibus magne hostie ad paruum minorem dabit et forte sic deo facto dar/ determina uit certam gratiam virtute eucharistie digne accipienti q? est equalis/ bato qd sit discrimen in hostiā i magnitudine vel paruitate/ loquor/ tute operis operati virtute operis operantis/ cōstat esse in qualitate propter maiorem deuotionem i vno q? in alio/ sed si ita sit qui capit vnam partem eucharistie in gratia et aliam in mortali non habebit tantū gratie sicut sumens totaliter in gratia sed solū fm proportionē/ totū illud apparet probable de actu merito/ iocessiuo elicto verosimile est michi q? gratia in tali successiue augetur et sic opinor. sz magis dubium est quādo conferatur gratia virtute operis operati vel in principio medio vel fine sed scit gratia virtute deuotionis successiue clementi suscipit sic forte est de gratia ratione operis operati

non hoc deest de hys
si homo cap. hanc hanc ut pte orig. in dno lib. pmo hanc ut? Instanti. vix tunc quia opaki. S. Confert. et h. in p. d. 171
cap. et vult. p. 7. scilicet p. hanc opaki. **Distin. none questio prima**

ponatur qd det gratiam virtute operis operati in vno instanti videndum est qd est illud et an quis tunc est in mortali vel non et dicere consequenter. Contra secundum correlarium arguitur sic: sit tota latitudo crasse diligente a non gradu diligente. vsq. iiii. Inclusive. recipiens copus xpi post vnum gradum diligente peccat post secundum gradum minus peccat post tertium cum duabus tertis quarti gradus solum venialiter sed per primam prime conclusionis tunc digne suscipit igitur. qd solum venialiter probat: capio sortem qd facit quattuor gradus diligencie et plato quattuor vsq. quatuor additione qd cum remissa sufficientem diligentiam facit et non peccat. **¶** Forte dicitis a non gradu diligente vsq. ad vnum est peccatum mortale puta. i. j. vel. iij. z. postea a. iij. ad. iij. veniale. **¶** Contra hoc arguitur et capio duos quoz vnus facit diligentiam vt duo z alter vt duo cum fractione tunc peccabit venialiter solum et sic consequenter solue tuispe per illum qui sensim hominem percutit ad mortem vel minutatim auferrem grana tollit summam caballi. **¶** Secundo arguitur contra secundam partem prime conclusionis. probando qd aliquis exis in mortali digne suscipit sacramentum eucharistie: quod probat. stat aliquem qui oblitus est cetum peccatorum qd no oia et occurrant in mentem post diligentem inquisitionem tunc digne communicat et tamen est in peccato mortali imo in omnibus quibus ante erat qd impium est a deo dimidia sperare veniam qd digne communicet patet. facit quod in se est. **¶** Quic argumento respondetur: communis modus est et quis assumit digne vt opponitur ad indigne hoc est non peccat nouo peccato sed non confertur ei gratia qd est in peccato. apparet michi oppositum probabile propterea ponitur casus qd sortem commisit centum peccata in isto anno fecit diligentiam quam potest in fragilitatem humanam occurrat et solum nonaginta tunc isto casu stante dicitur nostra questio. **¶** Et pono hanc conclusionem: sortem commisit centum peccata in isto anno occurrunt et solum nonaginta huic dimittuntur sua peccata anteq. vadat ad sacramentum eucharistie et confertur ei gratia: saltem digne caput et dabitur ei gratia: probatio cullibet faciet qd in se est deus dat gratiam: sortem est vniuersi modi: igitur maior: et supponatur qd faciat magnam indaginem puta illam que sufficit in fragilitatem humanam: p. minore non tenetur oem indaginem facere quam potest facere cum tota indagine sufficere in nostras vires stat qd aliqui peccatorum no sortem preterita nobis non occurrant alioquin quis esset extra statum salutis preterea. j. coluth. xj. p. bet autem vnusquisq. se an dignus est vt de pane illo edat et de calice bibat alias iudicium sibi manducet et bibit quid est illud dictu nisi facere indaginem sufficientem quam si faciat habet gratiam z si non peccat inter indaginem sufficientem et no sufficientem non est dare medium hic respondebit ad uerfarius: si quis faciat indaginem sufficientem dabitur ei gratia si non totam qua deberet sed ferre to

tam adhuc manet in mortali et capedo eucharistia nec merebitur nec demerebitur. Sed contra: tunc non probauit se sufficienter ad sensum apostolice rationi daretur risio amplius argumentis: capies sacramentum eucharistie z potissimum solum semel in anno non tenetur facere minore indaginem qd statim animam efflaturus sed indago ibi sufficientis mortalia oblitae delect: ergo et hic: forte dicit aduersarius intelligit de presbitero pluries comunicate vel laico hoc non sufficit capiam vulneratum prope mortem qui breue tempus habet. Item secundum multos istoz attricio cum susceptione baptismi vel penitentie sacramenti tollit peccatum et confert gratiam ad minus videtur esse preterita attricio et illud est sacramentum sacramentoz. ergo tollitur culpa et datur gratia et per consequens digne suscipitur. si quis dicat me via dei coartare plus qd alit cum ipsi ponant mecum ego procedo in foro contradictorio: dico qd latius vel non minus late loquor qd ipsi indago sufficientis in vires humanas peccatum tollit. si petant a me: da nobis indagines sufficientem. hec qsto et eis et michi est equaliter rediosa petendo qd est illa que reddit homini indignum positum / et que est illa in qua homo manet in mortali z non peccat capendo peccato: potest melius hoc cognoscere qd alius qd recolat totum tempus preteritum post vltimam confessionem et de sua pacia vita et detestetur peccata que ei occurrerant et occurrunt et capiat gralem detestationem oim et conditionalem puta si et alia occurreret post qd fecit indaginem sed dicitis post detestationem no credit peccata esse et dimittit quod no est vel credit aliquid esse vna dignum quod est mortale. **¶** Im illud apostoli nichil michi conscius sum s; non in hoc iustificatus sum. ergo post nostras estimatio nem qd non sumus in peccato stat nos esse pcto obnoxios non negauit qui stat homine in hoc falli sed non si faciat quod in se est. **¶** Ad illud apostoli vt consequentia nichil valet no occurrat michi memoria mortalis peccati. ergo sum in gratia sic glo. interli. virtualiter. j. coluth. iij. exponit allegas illud pial miste. delicta quis intelligit. hoc patet. **¶** Ecclesia. **¶** Nemo sit an odio vltimoz dignus est hoc est certitudinaliter / quis tamen potest assentire firmiter qd habet motium sufficientem pro se qd fecit quod in se est qd est in gratia et illa est certitudo motus alias male agit ad edo corpus vni / considerando illa qd pono de attritione et contritione in materia de penitentia materia est lucidior et ab opinione vulgari hic est os crimen qd alii vocant attritionem contritionem puto no angustiat via domini / qui voluerit modum comunem limitari a nobis non impeditur sufficit nobis pbabiliter dicere relinquentes hoc melius intelligentium arbitrio. **¶** Contra illud arguitur. commisit centum peccata qd non detestatus est sed nullum malum est impunitum. ergo puniet pro quolibet illoz peccatorum. **¶** Preterea sequitur qd oblitus qui non potest facile remitti de peccatis suis reportaret lucrum de sua obliuione quod non

prominore. s. p. hanc hanc / est / em / g. m. j.

est dicendum. Item si illa peccata post confessionem occurrant tenetur illa detestari z et impuniti. ergo ante non habuit gratiam: quod probat. qd si ante habuit gratiam peccata diuiduntur et deus mediam veniam dat ille rationes non concludunt: ad pmi concedo qd non detestatus est illa centum in particulari qd non occurrerant ei et conceditur qd nullum est malum impunitum. pro peccatis suis oblitis puniuntur in purgatorio si nunq. ei occurrat. **¶** Contra hoc arguitur: si hoc esset verum sequeretur qd aliquis equaliter intensiue et extensiue puniretur pro mortali et veniali consequens est inconueniens. ergo et antecedens. probat consequentiam. de illis mortalibus oblitis et venialibus aliis. **¶** Respondetur qd illud argumentum equaliter concludit de mortalibus confessis solue vnum et soluas reliquum sed de hoc infra. xxi. d. **¶** Ad aliud vbi dicitis sequi qd obliuio impotat lucrum de sua obliuione naturali. nego consequentiam: sed bene verum est qd post magnam indaginem supposito qd tot peccata fecit sicut bñ me mortalius sed in hoc plus meretur et sic euadet a pena purgatorij vbi obliuiofus ibi cruciatur. Sed dicitis ponamus qd equaliter delectat intensiue z eqles capiant penitentiam quis plus mereat: responde tuispe. **¶** Ad tertium conceditur antecedens et negatur consequentia: et ad probationem tunc pctā diuiduntur. distingo illam: peccata diuiduntur vel de peccatis qui insunt et sic nego: no dimittit vni sine alio quando dimittit nonaginta dimittit oia. vt qd vna pars peccatorum dimittitur in confessione sine memoria alioz et sic concedo: sed hoc non est ratione obliuiofus sed ratione diligencie magne qua fecit nec de obligat nos ad impossibile nec nimis difficile **¶** Forte dicitis sortem pmissit cetum pctā z dngz illoz. sue mentio no occurrat post maximam exp. lustratione ob illa dāpnabit hoc no icduent qd homo ad impossibile obligetur ex culpa sua preuia. **¶** Respondetur. non vnde qd quatuor culpa comissa qui viro patet via salua de nouo et fuerit coepmentis. hoc dico propter illum qui ex culpa mortali i vesania ppetuam incidat qui videtur esse in periculo casu mo stat aliquid fecisse aliqua delicta quoz no oim potest remitti sine ope peculiari dei nec ex isto traditur occasio non frequenter confitendi nec vandi peccata obliuiofus vt ruz apptine concludit de primo exploratum est de scdo patet vt homo leuioz pena purgatur in hoc mundo qd expectare acrioz in purgatorio. **¶** Sed contra illud arguitur per te illa centum peccata fuerunt dimissa: ergo. xx. aliis superuenientibus non tenentur ad exp. confessionem nec eilla imputant ad mortale. **¶** Si dicitis qd tenetur illa confiteri. **¶** Contra: ponamus qd nūq. confiteatur illa vel alia rede vel non. si scdm peccata diuidunt. si primū ergo non erant dimissa. respondetur infra in de penitentia. **¶** Contra primam partem tertie conclusiois arguitur. infirmus de culis vita dubitatur post pbandum potest suscipere sacramentum eucharistie. ergo plus fallat antecedens patet qd talis est constitutio ecclesie. respondeatur conclusio in telligitur vltra necessitatem sed dicitis. ponamus qd presbiter non habet hostiam consecratam et est post pbandum. ergo licet presbitero cōsecrare post meridem alioquin non potest ei porrigere. **¶** Respondetur in illo casu circumstantie sunt considerande: si homo fuerit in magno mortis periculo et affectat nimis habere viaticum puta corpus xpi videtur ad hoc presbiter non debet cōsecrare. tunc sufficit illud beati aug. crede et manducasti. ex quo sequitur presbiter debet vigilare nimis vt habeat hostiam consecratam paratas plus fallat infirmis no nego qui stare dare casum vbi quis post comestione consecrat vt si quis consecret super pane non triticeo quem credidit triticeum in perceptione percipit non esse triticeum iam non est ieiunus qd panes comedit sed qd sacramenta integra sumi debeant debet iterū consecrare super pane triticeo. similiter si quis ex negligentia imponit aquam loco vini albi assumpta aqua debet ire secrete ad cornu altaris et capere vnum et consecrare de nouo incipiendo a forma consecrationis vini et tamen talis non est ieiunus ieiunio nature de quo intelligimus postq. capit aquam debet capere sanguinem. illud patet de consecratione distin. ij. capitibus se se sequentibus relatum et comperimus (inquit gelasius) papa iurē qd quiddam sumpta tantum sacri corporis portione a calice sacri cruozis abstineant qd proculdubio nescio qua superstitione doceant abstringit aut integra sacramenta percipiant aut ab integris arceantur. qd diuersio vnius eiusdem misterii sine grandi sacrilegio non potest peruenire. **¶** Ad dicitis. si quis existit sub polo artico vel extra circuitum articum vt de insaudia tales habent triticum et non possunt habere vnum durum esset dicere qd no licet eis cōsecrare sub specie panis tantū. laicus non capit integre sub vtraq. specie in die parascheues caput presbiter vnum cū parte hostie seruate que descendit ante assumptionem corporis christi. ergo no requiritur semper in tegra perceptio. similiter si caro vel infans appareret in hostia sub specie panis non est illa hostia sumenda sed seruanda et non videtur opus iterū consecrare aliam hostiam sufficit communicare sub specie sanguinis solum tamen peccaret presbiter qui sub altera tantū specie comunicaret vbi non occurreret similis necessitas. **¶** Si dicitis apostolus dicit ibi si quis esurit domi manducet. ergo non debet venire ieiunus ad ecclesiam. **¶** Respondetur ipse intelligit ibidem qd manducet domi post cibum assumptū patet ex epistola. **¶** Contra secundam partem arguitur qd faciens quod in se est non debet vni sacramento eucharistie quod probat vel requiritur qd faciat tantū qstus potest facere vel aliquid. citra illud et petitur vbi est status non primū non est maximum pondus quod sortem potest portare qd illo dato oportet qd acuitas sortis resistentia pōderis

exuperet. patet. vij. p̄b. l̄minatur ergo in minimū pondus quod fortes nō potest portare. eodē nō potest currere ita velociter sicut potest currere q̄ aer potest subleuari et licet possit currere et viuere in vacuo ad imaginationem: possit tamen esse melius dispositus ad currendum vno tempore q̄ alio et eodē nō potest esse melius dispositus ad faciendum indaginem vno tempore q̄ alio de sua conscientia vt patet de tempore sereno in quo homo est melius dispositus q̄ nebuloso hoc bene experit vultu dinariū. Et confirmatur: pono duos titius et sempronium qui ambo commiserunt decē equalia mortalia: titius habet meliora naturalia q̄ sempronius titio occurrant oīa peccata sua in vna hora non tenetur ampli⁹ memorari de peccatis / sempronius tenetur diutius qz vix quicq̄ adduc in vna hora et occurrerent: ergo tenetur maiorem penam adhibere q̄ alter quē ad modū ingeniosus narraturus sermonem corā clero non tenetur tātū laborare sicut obtulit. ¶ Respondetur per propositiones. ¶ Pr̄ma: nullus tenetur facere tantam indaginem quam tam potest facere / hoc patuit ex argumento qz non datur maxima diligentia quam potest adhibere. si dicas requiruntur tanta diligentia quantā facere potest cum talibus circumstantiis sicut de pondere dicitur: licet non detur maximum p̄dus stabile a forte tamen datur maximum in tali medio / in tali tempore et cum tali resistentia hoc non impedit propositionem. Secunda propositio: nec tenet adhibere minimam diligentiam quam non potest adhibere. q̄ probō qz bene sequit̄. alla diligentia est minima quā non potest adhibere: ergo illam non potest adhibere et quilibet minorem potest adhibere et sic esset repugnantia in adhibendo. Tertia propositio: nullus tenetur quilibet diligentiam quam potest citra minimam quā non potest adhibere. pbatur. nulla talis est sit minima quā nō potest adhibere vt octo / nemo tenetur ad quilibet citra octo. patet. ponendo gradus semper diuisibiliter nulla est maxima citra octo non septem qz septē cum dimidio est supra septem et sic consequenter in abissum / h̄ic potest insistere de latitudine in formis diffozm̄i terminata in nō gradu in vno extremo et in octo in altero. probando qz illa latitudine quilibet gradus citra octo reperitur et non octo non potest signari subiectum eius si sit diuisibile tam non est vni⁹ formis diffozm̄i s̄ ipotesim q̄ dicitur sit de illo manet tertia propositio vera: nullus est maximus grad⁹ citra octo et de quo esset deus non obligaret nos ad illud. Quarta propositio: nemo tenetur ad septem cum dimidio supposito qz octo sit minima diligentia quā non potest adhibere qz hoc esset homini diffizile et de⁹ nec obligat ad impossibile nec ad minus difficile. Quinta propositio: quando homo facit q̄ in se est secundum humanam fragilitatem de⁹ dimittit et reliquū vt in exēplo noscitur capiat vni⁹ p̄ctū a quattuor vsqz ad octo / octo est minima diligentia quā non potest adhibere / quattuor est minima diligentia q̄ sufficit vel maxima q̄ non sufficit

tunc faciēdo vt quinqz hoc sufficit vel vt sex et q̄to magis accedit ad octo tāto plus bifacit et q̄to magis appropinquat quattuor minus benefacit et qz difficile est homini iudicare quando facit diligentiam s̄m hanc latitudinē difficile est et iudicare quādo sufficenter facit et per consequens scire se esse in gratia non potest. daretur tamen regula q̄libet nouit suā facultatē et quilibet est bonus iudex eoz q̄ nouit. j. ethicoz. non solum ille est bonus sagittar⁹ alios consularē cōtendendo scrupulos. Contra hoc arguitur: sequeretur qz quicq̄s transiens ad sacramentum eucharistie peccaret nouo peccato consequens est in conueniens qz tunc non esset vltimū p̄bo consequentiam qz nullus talis esse certus an fecit quod in se est et exponens se in periculo peccati peccat. tene certum relinque incertum in tali casu videtur certum non recipiendo qz non peccat qz recipiendo negligit habet. ¶ Respondetur negando consequentiam / et ad probationem talis nō est certus distinguitur vel certitudine demonstratiua vel p̄bica et sic conceditur: vel certitudine moralit̄ et sic negatur / et illa frequenter patit errorem sed sit qz quod in me est deus michi non imputat non possum habere maiorem certitudinem de illo casu sed si haberem opinionē fortem qz essem in peccato vel apparentias magis ponderis non debeo capere sacramentum eucharistie / habeo vacillationes quas ex cūtere debeo / non possum semper consulendi sunt docti et prudentes et vtendum est eoz cōsilio abigere debes scrupulos leues et tandē gnabitur habitus floccipendendi scrupulos tenues / accipito analogiam per equos islandenses qui extra prop̄s patriam non veltuntur feno et grano / sed desiccatis p̄sibus propter habitum genitum domi. Idē est de regulari cōcedente plures domoz vertices qui in trepidis i. cumulo ascendit ad fastigium p̄nacuſ diue genouese vel sancti pauli londonis et tamen ego ascendens ob imaginationē p̄ceptes essem prostratus humi et sic non expono me periculo et soluitur argumentū / sed in rei veritate si alii quis existimat se fecisse diligentiam sufficientem et non fecit transiens ad sacramentū eucharistie peccat nouo peccato. sic etiā qui optinat se erronee esse in peccato mortali qui tamen non est peccabit si vadat ad sacramentum eucharistie scilicet conscientia qz contrauenit sue cōscientie et peccat. ad romanos iiii. omne quod non est ex fide p̄ctū est. Ad confirmationem de titio et sempronio habentibus imple naturalia pono propositiones. ¶ Pr̄ma est titio occurrunt omnia sua peccata et consistetur illa et tamen indignē accipit corpus xpi. probatur. possit qz sit bone memorie et ei occurrerit sua p̄ctā statim nō est certus certitudine moralit̄ qz ei occurrunt si vadat sic repente ad sacramentum eucharistie peccat peccato omissionis facere sufficientem indaginem an et omnia occurrerit. talis non probat se sufficienter. ¶ Secūda propositio titius rimat sua p̄ctā in vna

hora et scit qz sunt decē et nō plura et sempronius nō pot in tribus horis titius digne cōicat nō aut sempronius postqz titius detestat oīa p̄ctā sua et scit qz nō sunt plura: q̄ non tenet ad plus sempronius non sic imo scit oppositū vel scire dz. Tertia propositio habens peiora naturalia dz maior diligentiaz facere q̄ his bona p̄z ex p̄missis. Quarta propositio et consolatiua sempronius pl⁹ merebit per longā in q̄stionē eius qz titius in casu. s̄ pro maior labore qz plus meretur ceteris p̄bus magnū est meritū diligēter rimari p̄ctā p̄terita dei offensua vt detestent. propterea monēdi sunt p̄ctōres ad magnā indaginem tū. p̄pter securitates qz nescit qz req̄rit. Et si propter magnū meritū et illa cā est eis maxie p̄pālādā nō s̄ p̄ua ne terreātur sed fm cōditiones hoim varie habende sunt medicē forte propter necessitatem est et aliter dicendū. calida quartanis febribus non nocent qz quotidianas nutriunt et augent. Ex his facile tales casus soluntur fortes credit a veniale esse mortale et illud nō detestatur vel credit se esse in p̄ctō et nescit qz est illud an peccet. accedendo ad sancta scōrum difficile est iudicare ex quibus fontibus scaturiant peccata qui hō vadit ad sacramentū eucharistie: interdum deus offendit ea vt p̄ctō illa detestet et mereatur. interdū forte antiquus hostis callide illa p̄ntat vt hoies non accipiant sacri cozpus xpi consulo satus esse cogitandum de passione xpi tpe assumptionis dñice vel gloria celi vel actualiter diligat deum qz tunc cogitare de peccatis esto qz detestet qz supponitur indago sufficientis ante qz accedat: et possit illū de p̄ctis homines illaqueantibus: sed si occurrant aliquid a petrā eozum capita. ¶ Tertio arguitur ad idē. ex istis videtur qz bonum est quolibet die cōmunicare. consequens est s̄m: ergo et aī. pbatur in p̄ia: qz sacramentū eucha. confert grām virtute opis o pati: salitate p̄ctū: qz part rōne sequit̄ qz bonū est qz parullū an annos discretiōis cōscent. et sic vnus hō in vna septimana pōt attingere grām sc̄i petri quod est incōueniens igr. h̄ic argumēto. p̄ p̄ma parte r̄idet beatus aug. et recitatur de conse. d. ij. quotidie eucharistie monēdo om̄s qz quolibet die dñico cōicēt sed si vnus opatiur esse vite quolibet die ca pere sacri cozpus dñi et alter opatiur oppositum propteriali rōne puta qz reuerentia eo qz non potest esse quolibet die ita dispositus si semel in septimana vel mense cōicaret ille non est arguedus / vterqz meretur. ¶ Illud pulcherrime probat per illud luce xij. de sathō qz gaudens in domo sua suscepit dz et de centurione mal. vij. dñe non sum dignus vt intres sub tectū meū quotidie (inquit) eucharistie cōtionem accipere nec laudo nec vituperō omnib⁹ tū dñicis diebus cōicantū hozoz et sic duo facientes contraria per vtrunqz merentur non t̄ p̄ d̄nas causas sed bene consonantes et pertinentes hoc t̄ notādū est qz q̄ hō esset in tali casu conditio illa ceteris paribus est melior qz cozpus dñi assumit qz datur gratia virtute opis operati p̄bfo videtur da et due gratie. s̄. vna qz consecrat alia qz suscipit sed

sive sint gratie partiales pro cozpe et sanguine sine vna vtriqz r̄idens idem est iudiciū sufficit in considerando qz laicum exuperet. Sed tunc dicitur digne baptizans suscipit gratia virtute opis operati et ita conferens alia sacramenta non videtur esse sile magis discrimē dissimilitudinis dare non esse facile nisi si voluntas diuina in hoc nobili sacramento. Insuper maior reuerentia debetur sacramento eucharistie qz multis aliis sacramentis pleriqz non concederent baptizantē peccatorē peccare secus est de eucharistia. rationabile est etiam qz nulla gratia confertur p̄sbitero virtute opis operati et huic magis adhero. Et tunc qz replicas bonum est qz parullū cōicent hoc nego z pono propositiones. ¶ Pr̄ma est dana parullo cozpus xpi male facit quia s̄m apostolum p̄ime corinth. xj. probet se s̄m autē homo. parullus non pōt se probare. ¶ Secūda propositio: hostia data parullo non confert et gratiam virtute opis operati. ¶ Person dicit qz in quadam epistola beati cipriani legitur qz eucharistia detur parullis et adhuc sic dicunt grecos facere. probatur: consuetudo ecclesie non est dare parullo vī am vniuersē carnis ingredientis ante annos discretiōnis vīarum: sed illud solum probat p̄mā conclusionem. mulier in presentia p̄sbiteri baptizans vere baptizat et gratia parullo cōfertur esto qz miti licet peccat. probatur aliter ex verbis apostoli assūptis: probet se ipsum homo: ergo vult dicere qz requiritur preparatio ante qz virtute huius sacramēti cōfertur gratia. Item diligendū ad impossibile dabit parullū qz habebit equalē gratiā cū vno b̄o supposito qz quolibz die et de sacramētū eucha. quod est incōueniens z eodē nō de amēte sentio. Sed si q̄stiam petat hostiā et ante qz deferatur p̄lucetur vīr rationis si sit in periculo mortis potest ei dari vīaticū. p̄. xxxvij. q. vj. si quis. parullis detur sacramentū eucha. qm veniunt ad annos discretiōis qm tps discretiōis p̄mo incipit ab aliis h̄z considerari. Alii qui sunt p̄udentiores in octavo vel nono anno qz alii in duodecimo quo fit non est tanta necessitas eucharistie sumende sicut baptismi aliqua sunt sacramenta quilibet necessaria vt baptism⁹ oēs nascunt filii ire. ad ephe. ij. de his qui p̄ propagationē generantur nisi de beata virgine qz erat p̄seruata. p̄ia adultus est necessaria et eucharistia semel in anno adultus ex p̄cepto ecclesie saltem semel in vita ex institutione xpi et ad hoc esse necessarium habere ministros sacerdotēs: ergo aliqua sacramenta sunt necessaria in toto populo cathogozumate alia qz in toto sinat h̄z eozumate. ¶ Tertio arguitur contra secundam partem tertie conclusionis: non licet polluto communicare et tamen stat tales fecisse diligentia quā potuit. igr. tenet consequentia cum minore. probatur maior. sexta distinctione testamentum. ¶ Pr̄bo solutione huius argumenti nota qz quis polluitur multipbariam. vno modo il lusionē diabólica vel infirmitate vel inglutine. Insuper dicitur cū quis quando leinatur qz nō leinatur natura tunc est potentior ad expellenda sup̄bia terrie

ultimo est

digestiois q; ipe glauieybi natura succubir. Alio ex pcto mortali pcedente puta ex delectatione mulieru et eius cōsensu tunc multis videt p̄missis duobus modis nō est pctm̄. sc̄o mō veniale. tertio mō mortale. Sed p̄ istis capiendis notabis duplex est pollutio: quedā interior et est volitio pollutēdi. alia est exterior: et nō inuenio accomodatū que entitas est q; semē dectū. pollutio semis nichil aliud est q; semis resolutio et imaginatioe in somno et potissimū sit sc̄dm̄ aristo. x. partūcula. p̄blemate. xvj. qm̄ hō dormit resupinus tūc loca seminaria r̄ renes calescunt r̄ sic sit resolutio semis et potissimū ex imaginatioe: de venereoz: vel qm̄ quis diu dormit in meridie vel p̄ncipio noctis raro est pollutio. Hoc p̄notato teneo q; alius q; pollutio ex illuōe vel infirmitate p̄cedens nō est pctm̄ et est p̄ma cōclusio. Secūda cōclusio nulla pollutio facta de nocte in sōno ex q̄cunq; culpa p̄cedenti siue secuta est p̄na culpe vel nō: est pctm̄. p̄obab̄ hec cōclusio quo ad vtrūq; p̄tē si secuta est p̄na minor est difficultas sortes descendens in puteū nō potens redire ad seruicū dūm̄ p̄nitet exculat a pcto et/o q; ipse erat in causa illi⁹ descendens. q; p̄: alioq; nō esset in p̄tate peccatoris se liberare a pcto qd̄ nō est dicendū. Itē p̄ s̄br ludens deuariū ad tarillos qui nō potest habere alio si p̄nitet exculat ab hoc q; nō potest dicere horas esto q; illud p̄ouent ex culpa sua et non nisi q; facit q; in se est ad emendandū suum peccatum: sic facit ille q; p̄imo h̄z mala concupiscētia et eā post anteq; dormit emendat. De alia parte arguitur sic nullus ex bona et laudabili cogitatione pollut⁹ dormiēdo mere: ergo ex mala cogitatione p̄uena nō emendata nō demeretur. Item arguit quidā habitus tempestatis doctor vicinus n̄ martini⁹ de magisistris r̄ sufficienter: impossibile est q; aliq; qui nō est pctō: nisi vno pctō fiat pctō: duobus pctis p̄ aliqd̄ mere naturale: q; tūc aliquis pōt esse nouus pctō: per aliquod qd̄ nullo est in p̄tate eius: sed ille post cogitationē non est pctō: nisi vno pctō et pollutio nocturna i illo est mere naturalis: q; post eā ē pctō: solū vnicō pctō et per p̄ns pollutio nocturna nō est pctm̄ q; p̄one q; sit pctm̄ ea posita ille erit peccator duobus peccatis illa. p̄batio si inferat secundā partem totam inferat: sed q; fortassis concederet p̄maz partē et nō sc̄dam applicū illi p̄ti rationes sp̄ales. Tertia cōclusio q; dicitur contradicit martino non ois pollutio nocturna orta ex actu culpabili que est volitio vel desiderū illius nō emendato per displicentiā condignā est culpabilis. hoc clare volo dicere ego cogito de libidine vt polluar de nocte p̄ hoc q; sum pollutus non peccono vno peccato. hanc conclusionem: (sua mea) p̄obab̄ suū ipsius martini argumentū quod p̄obab̄ sc̄dam partē cōclusionis immediate p̄cedentis si bene consideretur. r̄ vltim⁹ dico quod illud argumentum p̄obab̄ multum appareret q; facta in ebrietate ex culpa p̄cedentī nō sunt imputabilia: oppōsitū ipse tenet in de temperātia: sed de hoc infra. d. xvij. q. ij. p̄obab̄ tū cōclusionem: sicut duos sortes r̄ plato habeat ambo duas

volitiones cogitādi de libidine vt de nocte polluanter polluat sorte et non plato tūc sic. isti duo eq̄ lib⁹ pctis peccat plato peccat solū vnicō pctō: ergo sicut sortes: p̄tā claret cū miore. p̄obab̄ maior. q; eq̄ les volitiones h̄nt r̄ actus exterior nichil bonitatis actu interiori superaddit vt in sc̄do diffuse declaratu est. d. xlij. et martini⁹ tenet illud. Si dicas sortes interpretatur h̄z aliu actum q; vult aliquid ad qd̄ sequitur pollutio. eodemō tibi dicit q; si titulus et sempro nius habeant eq̄les cogitationes peruersas nō pro fine vt polluat et tūc pollutatur et non sempro nius q; titius interpretatur vult sedm̄ pctm̄. h̄ vtrūq; etiā dat operā reilicite. s. dormitant et. p̄pterea non potes hic aufugere sicut de ebrietate q; postea etiā ostendetur q; illa fuga est inutilis. Sed vtra hanc cōclusionē ar̄ argumentis quibus martin⁹ nititur astruere oppositū. ois actus volitio voluntis culpabilis sic q; ideo ipsa volitio est culpabilis q; est volitio eius est culpabilis pollutio nocturna est vltima volitio culpabilis vt supponit sic. q; ipsa volitio est culpabilis q; ipsa est volitio eius. volitio est quavis cogitare de libidine vt polluaris nocte tūc est culpabilis q; ipsa est volitio nocturne pollutiois q; huius mōi nocturna pollutio est culpabilis. Conceditur maior q; est culpabilis eo mō quo culpabilitas actu exteriori conuenit q; sit nouū pctm̄ su per additū illi volitioni interiori et sic negat. ille act⁹ exteriori actu interiori non addit nouū pctm̄ nec debet maior pena illi q; pollut⁹ q; alteri q; simile act⁹ interiori h̄z r̄ non pollut⁹ illa maior. p̄baret pariter ma quēlibet actū malū exteriorē esse pctm̄ s̄m̄ argumentū eius in tō redit. Tertio ar̄ sic: ois act⁹ q; si mere libere fiat est malus et culpabilis ē simpliciter culpabilis cū nobis quocūq; possum⁹. p̄curantibus vt fiat ipse sit: pollutio nocturna si mere libere fiat est actus culpabilis vt suppono. declarat maiorē per hunc modū cōueniunt fortilege hominide q; faciunt qd̄ in eis est. Illud argumētū nullū est q; si due fortilege facerēt qd̄ in eis est r̄ vnus occidit r̄ maleficiū vnus r̄ null⁹ per aliā dūm̄ ipsa facit q; in ipsa est equaliter peccant. Arguit s̄ se nullus act⁹ quē sumus ipotentes impedire ne fiat in potentia nō. p̄uenit ex culpa nra est pctm̄ q; talis actus non est liber libertate sufficiente ad actū hūanum. R̄ridendo hanc negat et instat de actu quē est volunus et q̄tū in nobis est n̄tinum facere vt sit r̄ fiat ita q; oī concursu quo volūtate possum⁹ ad ip̄sū cōcurrere de facto cōcurrim⁹. Exēplū hui⁹ est de homicidio operato seruo nro h̄z em̄ nō possum⁹ impedire cū sit p̄opter distātiā nram q; tūc volun⁹ illud fieri et q̄tū in nobis fuit cooperat sumus vt sic ret ideo illud imputat nobis ad culpā. Exēplū de puteo quē in loco aliquo effodim⁹ vt nocte transeites ibi pereat h̄z pro tūc in p̄tate illius q; fodit non sit ipedire neuiator pereat mox tūc oīz q; ibi peresit est sibi imputabilis q; quicquid ponit egit vt ofis illuc veniētes perirent et ea qd̄ intentione vt perirent hō iste certe non ponderat materā. p̄opter eūdem sequētes nō magis nec minus peccant duo

emittit suos ad occidēdū vni⁹ seru⁹ occidit alit⁹ vero nō eq̄lter peccat. p̄pter occisū nō peccat ofis nouo pctō s̄z peccatū p̄ncipio et volēdo occidere s̄z illa exteriori occisio nullū pctm̄ supaddit r̄ illud de puteo nichil penit⁹ valet duo faciunt duos puteos ex equali intentione i locis equalibus vt hoies p̄at cadunt multi in puteo vnus et nullus in puteo alterius q; alia ip̄o nesciente obstruit puteus dūm̄ manent eq̄les volitiones in eis equaliter peccat et illud est ad Longū declaratu de actu exteriori p̄ machometū r̄ aliu q; h̄ret silem volitionē si cui placet sua pollutio post factū. p̄pter malos h̄iozes super quib⁹ est contentus q; expellatur non videtur peccatum si nullatenus eratin causa purgandi. si cogitaret de muliere vt h̄iozes expellantur peccat: exponit se p̄culo carnis contra doctrinā sapientis q̄p̄arum possibile est hō cogitet de mulierib⁹ sicut fecit ille bonus p̄r in vltis patriū claustro nobili mulieri romane q; rogauit deū vt ipse ozaret p̄ ea at ille rogo deū vt deleat te de mēoria mea. Istis notatis pono conclusiones responsiuas huic argumento. Prima est licet malus sit pctm̄ in aliis frequenter q; in carne sancti patres rōnabiliter et non abs re p̄ceperūt nobis non cōicare circa pctā carnis. p̄ma ps ps de supbia et inuidia. sc̄da ps ps q; cogitatio pollutiois est cū maior feditate et copis voluptate ex tali resolutione feminis anima est nata cōdelectari appetitū sensitiuo. p̄pter cōiunctionē ei⁹ cū carne. p̄ceperunt sancti patres hoies regulariter magis illaqueari hoc modo q; ceteris flagitiosō nolebant ire ad cōiōnē hinc itura maiorē penā insumunt i publice fornicario q; publice quouis alio genere pcti cōiter irretito. Et itō ps correlariū q; non ar̄ bene q; est venitū a patri⁹ ne captiur corpus dñi post pollutionem nocturnalē: q; est peccatū hoc ps de conse. d. ij. ois hō q; cōicare ab vxore tribus vel q̄tuor vel q̄nq; diebus abstineat apparatus dicit illud esse de consilio et tū non oportuit sibi esse pctm̄ si non licuit pollutus cōedere panes. p̄pō sitiois a fortiori sacrantissimū christi corpus: hic dicendū est si quis reperiat se bene dispositū post laudabilē penitentia p̄tā cōicare sicut post alia peccata ita q; sicut hō penitentiā ductus post cōfessionem pōt celebrare sic videtur post pollutionē nisi mentis euagatione h̄c comptat plus q; i aliis. q̄l̄i bet super hoc est sibi conscius et hoc ex iure nature vel dūm̄ necius positū inuenio in putatur. si aliq; exponendus est diuus gregorius q; ibens augustino anglozom ep̄o de hac materia vide. vj. d. c. restantem. nec respiciēdū est ad vba apparat in illa. d. c. q; vel in sequenti loquitur p̄ter rationem in mult⁹ vt puta pollutio post p̄nam imputatur. si aliq; excessiue bibit vel comedit vel impudice mentem de die effrenē reliquit penitens qm̄ vadit dormitus nullatenus et imputatur pollutio q̄ntimo dato q; nō

penituerit vt in hac materia differunt. sic interpari poteris dicta beati gregō. ad augustini anglozom ep̄m̄ querecitat venerabilis eadā in hystoria ecclesie gentis anglozom libro pmo capite. xvij. Ex h̄is facile patere potest quare doctores sancti fecerūt maiorē difficultatē circa pollutionē nocturnam q; somnū sedum et ratio est: q; vnū est cū maior voluptate et plus hominē inuolūt q; aliud qd̄ frequenter antieat sc̄cū h̄z. Sc̄do patet hō d̄z ca uere q̄tum potest non dormiat resupinus vel in calido valde lecto q; illa ad pollutionē conducunt h̄c sancti p̄res dormire in culcitra vel in vestib⁹ oidiarunt sine lecto plumarū ois multarū vestiu cooperatura. Tertio cauenda est siue magna uelutio calefaciendi quare galienus. vj. de reg. s̄m̄. dixit q; cur foroz debet p̄ozare plūbita sup renes ne de nocte polluant. Quarto sequitur q; martinus non debuit mirari quare sc̄ti patres et doctores citi⁹ locuti sunt de pollutione nocturna q; somno sedo. Quōto sequitur maxime cauendū est a cibo superfluo r̄ potissimū vino: per vinū ceruissā et omnē potū inebriare potēt intelligi. Sexto sequitur q; dormiēdum non est super dorsum h̄z debilitas causet multos sic dormire cum vnū latius nō pōt reliquos corpus sustentare vt in debilibus et carnosus contigit. dormiēdū est primo super laus dextrū per horoz sc̄dm̄ auicennā tertia p̄m̄. deinde super sinistrū et finaliter fiat conuersio in dexterū cās quare ita est vide in eo. Insuper non est nimis dormiēdū s̄m̄ consilium cathonis. Plus vigilia temp̄ ne sompno deditus esto. c. c. f̄m̄ aristo. sc̄da partūcula p̄blematum est causa male colorationis: sed sompn⁹ d̄z p̄portiozari quantitate et qualitate cibi que alia ē in bieme alia in estate. et ipocras partūcula sc̄da apparitiozū aphorismo temp̄o. Sompnus et vigilia vtrāq; modo magis facta malum. Dubitat circa hanc questionem an pctō: mortalis pōt vide re corpus christi sine peccato et ipsum leuare si cadat in terram. respondetur affirmate de hoc non debet esse questio. Et si dicas oia. ij. regū. vj. tangens archab fededis bobus recalcitrantibus erat a dño percussus et bebsamite percussit sunt plaga magna pro eo q; viderunt archab dei reductam a philistim. i. regum. vj. ergo malus est in proposito de sacro sancto corpore saluatoris. Respondet nō est simile arche vltio nuda erat prohibita. numeri iij. de oza dicitur q; archa debebat ferri bumertis leuitari et non in plaustrū et p̄pterea percussus est oza. hec non sunt nobis verita in lege gratie sed vbi corpus christi caderet in lutus peccator potest leuare honeste vbi nullus melior est si quis plā melior presens fuerit congruit cadere. de bebsamitis dicitur nimis ois sebsat eam stare sub diuo sine lumine et cultu debito.

Distinctionis nonne questio secunda. Quidam secundo an liceat alicui ministrare corpus dñi illi quem sc̄t esse in peccato mortali. Circa illud notandū est aliq; dupl⁹ pōt ē pctō: vno mō occult⁹ alio public⁹ h̄z q̄n ē